இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கொள்கை
ஒரு விளக்கம்

தொகுப்பு:
முஹம்மத் பின் ஸாலிஹ் அல் உஸைமீன்

தமிழில்:
மௌலவி கே.ஜே.மஸ்தான் அலீ பாகவி, உமரி
(அபூ ஹாலித்)

வெளியீடு:
பிரசுரிப்பு, அறிவியல் ஆய்வுத் திணைக்களம்
இஸ்லாமிய அழைப்பு வழி காட்டல், வக்பு,
அலுவல்கள் அமைச்சு 1435 H ஹிஜ்ரி

شرح أصول الإيمان

تأليف

الشيخ محمد بن صالح العثيمين

باللغة التاميلية

ترجمة:

مستان علي أبو خالد

وكالة المطبوعات والبحث العلمي

وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد

المملكة العربية السعودية

١٤٣٥ هـ

ح وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد، ١٤٢٨ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر
العثيمين، محمد بن صالح
شرح أصول الايمان./ محمد بن صالح العثيمين. - الرياض، ١٤٢٧هـ
١٤٤ص، ١٢×١٧ سم
ردمك: ٩-٤٧٤-٢٩-٩٩٦٠
(النص باللغة التاميلية)
١- الإيمان (الإسلام) ٢- التوحيد أ- العنوان
ديوي ٢٤٠ ١٤٢٥/٥٣٩٤

رقم الإيداع: ١٤٢٥/٥٣٩٤
ردمك: ٩-٤٧٤-٢٩-٩٩٦٠

الطبعة الحادية عشرة
١٤٣٥ هـ

பொருளடக்கம்

முன்னுரை

அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும். அவனது இறுதித் தூதர் முஹம்மத் நபி ﷺ அவர்கள் மீதும், அவர்களது தோழர்கள், மற்றும் அவர்களைப் பின் தொடர்ந்தோர் அனைவர் மீதும் ஸலவாத்தும், ஸலாமும் உண்டாவதாக.

தௌஹீத் - ஏகத்துவக் கல்வி கல்விகளிலே சிறந்தது. உயர் அந்தஸ்துடையது: அதைத் தேடிப் பெறுவது நம்மீது கடமையாகும்! ஏனெனில் அது, அல்லாஹ்வையும் அவனுடைய பெயர்கள்- தன்மைகளையும் அவனுடைய அடியார்கள் அவனுக்கு செலுத்த வெண்டிய கடமைகளையும் பற்றிய அறிவாகும். அது மட்டுமல்ல, அல்லாஹ்விடம் கொண்டு சேர்க்கும் பாதையின் திறவு கோலாகவும் அவனுடைய ஷரீஅத் சட்டங்களுக்கு அடித்தளமாகவும் அது திகழ்கிறது. இதனால்தான் இறைத் தூதர்கள் அனைவரும் ஏகத்துவத்தின் பக்கம் அழைப்பு விடுத்துள்ளார்கள்.

அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறுகிறான்:

﴿ وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِىٓ إِلَيْهِ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ ﴾

"உமக்கு முன்னர் நாம் அனுப்பிய எந்தத் தூதரிடத்திலும் நிச்சயமாக என்னைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை. எனவே என்னையே நீங்கள் வணங்க வேண்டும் என்றே வஹியின் மூலம் நாம் அறிவித்திருந்தோம்" (21:25)

மேலும் ஓரிடத்தில் இறைவன் ஏதத்துவத்தைக் கொண்டு தனக்குத்தானே சாட்சியம் அளித்துள் ளான். அதைக் கொண்டு அவனுடைய மலக்கு களும் (வானவர்களும்) ஞானமுடையவர்களும் சாட்சியம் அளித்துள்ளார்கள்:-

"வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை என்பதற்கு அல்லா ஹ்வே சாட்சியம் அளித்துள்ளான். மேலும் அந்த வல்லமைமிக்க நுண்ணறிவாளனைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை என்பதற்கு மலக்குகளும் அறிவுடையோரும் நீதி - நேர்மையில் நிலைத்த வண்ணம் சாட்சியம் அளித்துள்ளார்கள்." (3:18)

இத்தகைய அந்தஸ்து பெற்றுத் திகழக்கூடிய ஏகத்துவத்தை கண்ணும் கருத்துமாய் கற்பதும் கற்பிப்பபதும் ஆராய்வதும் நம்பிக்கை கொள்வதும் ஒவ்வொரு முஸ்லிமின் மீதும் கடமையாகும். அப்போதுதான் அவர்கள் தமது (மார்க்கம்) தீனை சீரான அடித்தளத்தின் மீது அமைத்திட முடியும். மன நிம்மதியுடனும் முழு விருப்பத்துடனும் அதனைப் பின்பற்றிட முடியும். அதன் நற்பயன்களையும் நல்விளைவுகளையும் கொண்டு நற்பேறு பெற்றிட முடியும்.

தீனுல் இஸ்லாம்

'தீனுல் இஸ்லாம்' என்பது அல்லாஹ் எந்தத் தீனை வழங்கி முஹம்மத் ﷺ அவர்களை அனுப்பி வைத்தானோ அந்த தீன் ஆகும். அதனைக் கொண்டு ஏனைய தீன்களுக்கு அல்லாஹ் முடிவு கட்டினான். தன் அடியார்களுக்காக அதனைப் பரிபூரணமாக்கினான். அதன் மூலம் தன் அருட்கொடைகளை அவர்களின் மீது நிறைவாக்கினான். அதனை ஒரு வாழ்க்கை நெறியாக அவர்களுக்காகப் பொருந்திக் கொண்டான்.

எனவே அந்த தீனை விடுத்து வேறொரு தீனை எவரிடம் இருந்தும் அல்லாஹ் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டான்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“மக்களே) முஹம்மத் உங்களுடைய ஆண்களில் எவருக்கும் தந்தையல்லர். ஆனால் அவர் அல்லாஹ்வின் தூதராகவும் இறுதி நபியாகவும் இருக்கிறார். அல்லாஹ் ஒவ் வொன்றையும் அறிந்தவனாக இருக்கிறான்.” (33:40)

மேலும் கூறுகிறான்:

“இன்று உங்களுடைய தீனை உங்களுக்காக நான் முழுமையாக்கிவிட்டேன். எனது அருட் கொடையையும் உங்கள் மீது நான் நிறைவு செய்து விட்டேன். இன்னும் உங்களுக்காக இஸ்லாத்தை உங்களுடைய தீன்- மார்க்கமாக ஏற்றுக் கொண்டேன்.” (5:3)

மேலும் கூறுகிறான்:

“திண்ணமாக அல்லாஹ்விடம் (ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட) மார்க்கம் இஸ்லாம் மட்டுமே ஆகும்.” (3:19)

மேலும் கூறுகிறான்:

﴿ وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ ٱلْإِسْلَٰمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿٨٥﴾ ﴾

“எவரேனும் இஸ்லாத்தை விடுத்து வேறொரு மார்க்கத்தை மேற்கொள்ள விரும்பினால் அவரிடமிருந்து ஒரு போதும் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டாது. மேலும் அவர் மறுமையில் நஷ்டமடைந்தவர்களில் ஒருவராக இருப்பார்.” (3:85)

இந்த மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடித்து அல்லாஹ் வுக்குக் கீழ்ப் படிந்து வாழ்வதை மக்கள் அனை வர் மீதும் அல்லாஹ் கடமையாக்கினான்.

நபி (ஸல்) அவர்களை நோக்கி அல்லாஹ் கூறினான்:

“(முஹம்மதே!) நீர் கூறும்: மனிதர்களே, திண்ணமாக வானங்கள் மற்றும் பூமியின் அதிபதியாகிய அல்லாஹ்வின் தூதராக நான் உங்கள் அனைவர் பாலும் அனுப்பப்பட் டுள்ளேன். அவனைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை. அவனே வாழ்வையும் மரணத்தையும் கொடுக்கிறான். எனவே அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை கொள்ளுங்கள். அவனால் அனுப் பப்பட்ட (படிக்க, எழுதத் தெரியாத) உம்மீ நபி மீதும் நம்பிக்கை கொள்ளுங்கள். அவரோ அல்லாஹ்வையும் அவனுடைய வார்த்தைகளையும் நம்புகிறார். மேலும் நீங்கள் நேர்வழி பெறுவதற்காக அவரைப் பின்பற்றுங்கள்.” (7:158)

والذي نفس محمد بيده لا يسمع بي أحد من هذه الأمة يهودي أو نصراني ثم يموت ولم يؤمن بالذي أرسلت إلا كان من أصحاب النار.

அபூஹுரைரா (றழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள். அண்ணல் நபி ﷺ அவர்கள் கூறினார்கள்: 'முஹம்மதின் உயிர் எவன் கைவசத்தில் இருக்கிறதோ அந்த இறைவன் மீது சத்தியமாக இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த எவரொருவர் - யூதரோ, கிறிஸ்தவரோ என்னைப் பற்றி கேள் விப்பட்டு பிறகு என் மூலம் அனுப்பிவைக்கப்பட்ட தூதுச் செய்தியை நம்பிக்கை கொள்ளாமல் மரணமாகிறாரோ அவர் நரகவாசிகளைச் சேர்ந்தவரே தவிர வேறில்லை.' (முஸ்லிம்)

நபி ﷺ அவர்களின் மீது ஈமான் - நம்பிக்கை கொள்வதென்பது அவர்கள் கொண்டு வந்த மார்க்கத்தை வெறுமனே உண்மைப்படுத்துவது மாத்திரமன்றி, உண்மைப்படுத்து வதுடன் அதனை உளப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கீழ்ப்படிவதுமாகும்.

இதனால்தான், அபூதாலிப் - நபி ﷺ அவர்கள் கொண்டு வந்த மார்க்கத்தை உண்மைப்படுத்தி மேலும் அதுவே சிறந்த மார்க்கம் என சாட்சியம் அளித்தும் கூட அவர் நபி மீது ஈமான்- நம்பிக் கை கொண்டவர் எனக் கருதப்படவில்லை.

இஸ்லாமிய மார்க்கம், முந்தைய மார்க்கங்கள் கொண்டிருந்த சிறப்புகள்- நலன்கள் அனைத்தையும் தாங்கி நிற்கிறது. அத்துடனே அது எல்லாக் காலத்திற்கும் எல்லாத் தேசத்திற்கும் எல்லா சமுதாய மக்களுக்கும் ஏற்ற மார்க்கமாக இருப்பதன் மூலம் - முந்தைய மார்க்கங்களை விட சிறப்பு பெற்று திகழ்கிறது.

நபி ﷺ அவர்களை நோக்கி அல்லாஹ் கூறினான்:

“பிறகு, (நபியே!) சத்தியத்தைத் தாங்கி வந்திருக்கும் இந்த வேதத்தை உம்மளவில் நாம் இறக்கினோம். இது, தனக்கு முன் சென்ற வேதங்களை உண்மைப்படுத்துவதாக வும் அவற்றைப் பாதுகாக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது.” (5:48)

இஸ்லாம், எல்லாக் காலத்திற்கும் எல்லாத் தேசத்திற்கும் எல்லாச் சமுதாய மக்களுக்கும் ஏற்ற மார்க்கமாக திகழ்வதன் கருத்து யாதெனில், இஸ்லாத்தைப் பேணி நடப்பது - எக்காலத்திலானாலும், எத்தேசத்திலானாலும் - மக்களின் நலன்களுக்கு எதிராகாது. மாறாக, மக்கள் நலன்களுக்கு ஏற்றதாகவே இருக்கும்.

இதன் பொருள், இஸ்லாம் எல்லாக் காலத்திற்கும் எல்லாத் தேசத்திற்கும் எல்லாச்

சமுதாய மக்களுக்கும் கீழடங்கியிருக்கும் என்பதல்ல, மக்களில் சிலர் கருதுவது போன்று.

இஸ்லாமிய மார்க்கம் எத்தகைய சத்திய மார்க்கமெனில் அதை முறையோடு பேணி நடப்பவர்களுக்கு உதவி புரியவும் மற்றவர்களை விட அவர்களை மேலோங்கச் செய்யவும் அல்லாஹ் பொறுப் பேற்றுள்ளான்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“அவன்தான் தன்னுடைய தூதரை நேர் வழியுடனும் சத்திய மார்க்கத்துடனும் அனுப்பி வைத்தான்: ஏனைய மார்க்கங்களை விட அதனை மேலோங்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக இணைவைப்பாளர்களுக்கு அது எவ்வளவு வெறுப்பாக இருந்தாலும் சரியே.” (61:9)

மேலும் கூறுகிறான்:

“உங்களில் எவர்கள் இறை நம்பிக்கை கொண்டு நற்செயல்கள் புரிந்தார்களோ அவர் களிடம் அல்லாஹ் வாக்குறுதி அளிக்கின்றான். என்னவெனில், அவர்களைப் பூமியில் பிரதி நிதிகளாக்குவான். அவர்களுக்கு முன்பிருந்த மக்களைப் பிரதி நிதிகாளக்கியது போன்று. மேலும் அவன் எந்த மார்க்கத்தை அவர்களு க்காகப் பொருந்திக் கொண்டானோ அந்த

மார்க்கத்தை வலுவான அடிப்படைகள் மீது நிலை நாட்டுவான். அமைதி நிலையாய் மாற்றித் தருவான். எனவே அவர்கள் என்னையே வணங்கட்டும். என்னுடன் எதனையும் இணையாக்காதிருக்கட்டும்! இதன் பின்னர் எவர்கள் நிராகரித்தார்களோ அவர்களே பாவிகள் ஆவர்." (24:55)

இஸ்லாமிய மார்க்கம் என்பது, கொள்கையும் ஷரீஅத் சட்டங்களும் கொண்டதாகும். அது தனது கொள்கையிலும் சட்ட திட்டங்களிலும் பரிபூரணமானதாகத் திகழ்கிறது.

1- ஓரிறைக் கொள்கையை வலியுறுத்துகிறது. இணைவைப்பத் தடுக்கிறது.

2- உண்மை பேசும் படி ஏவுகிறது. பொய்யைத் தடுக்கிறது.

3- நீதியை* ஏவுகிறது. அநீதியைத் தடுக்கிறது.

---

*நீதி என்பது பரஸ்பரம் ஒத்த நிலையுடையவற்றிற்கு மத்தியில் சமத்துவம் செய்வதுதானே தவிர பரஸ்பரம மாறுபட்ட பொருள்களுக்கு மத்தியில் சமத்துவத்தை வலிந்து திணிப்பதல்ல. சிலர் கூறுவது போன்று நீதி என்பது பொதுவான சமத்துவமல்ல. அவர்கள் இஸ்லாமிய மார்க்கம் சமத்துவ மார்க்கம் என்று பொதுப்படையாகச் சொல்கின்றனர். உண்மையில் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட பொருள்களுக்கு மத்தியில் சமத்துவம் செய்வது அநீதியாகும். இஸ்லாம் அதைப் போதிக்கவில்லை. அப்படிச் செய்பவனைப் புகழவுமில்லை.

4- நம்பிக்கை நாணயத்தை ஏவுகிறது. மோசடி செய்வதைத் தடுக்கிறது.

5- வாக்குறுதியை நிறைவேற்றும்படி ஏவுகிறது. வாக்கு மாறுவதைத் தடுக்கிறது.

6- பெற்றோருக்கு நன்மை செய்ய ஏவுகிறது. அவர்களுக்குத் துன்பம் இழைப்பதைத் தடுக்கிறது.

7- உறவினர்களுடன் இணைந்து வாழும்படி ஏவுகிறது. உறவை முறிப்பதைத் தடுக்கிறது.

8- அண்டை வீட்டாருடன் அழகிய முறையில் நடக்க ஏவுகிறது. அவர்களுடன் தீய முறையில் நடப்பதைத் தடுக்கிறது.

பொதுவாகச் சொல்வதானால், இஸ்லாம், உன்னதக் குணவொழுக்கம் ஒவ்வொன்றையும் கடைப்பிடிக்க ஏவுகிறது. இழிக்குணம் அனைத்தையும் தடுக்கிறது.

நற்பணிகள் அனைத்தையும் மேற்கொள்ள ஏவுகிறது. தீய செயல் அனைத்தையும் தடுக்கிறது. அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

﴿ إِنَّ ٱللَّهَ يَأۡمُرُ بِٱلۡعَدۡلِ وَٱلۡإِحۡسَٰنِ وَإِيتَآيِٕ ذِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَيَنۡهَىٰ عَنِ ٱلۡفَحۡشَآءِ وَٱلۡمُنكَرِ وَٱلۡبَغۡيِۚ يَعِظُكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُونَ ﴾

"திண்ணமாக அல்லாஹ் நீதி செலுத்தும்படியும் நன்மை செய்யும் படியும் உறவினர்களுக்கு ஈந்துதவும் படியும் கட்டளையிடுகிறான். மேலும் மானக் கேடான, வெறுக்கத்தக்க மற்றும் அக்கிரமமான செயல்களைத் தடுக்கின்றான். உங்களுக்கு அறிவுரை கூறுகிறான். நீங்கள் படிப்பினை பெறும் பொருட்டு." (16:90)

இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கடமைகள்

இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கடமைகள் ஐந்து: அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (றழி) அவர்கள் அறிவித்துள்ள பின்வரும் நபி மொழியில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன:

بني الإسلام على خمس شهادة أن لا إله إلا الله وأن محمدا عبده ورسوله، وإقام الصلاة وإيتاء الزكاة وصيام رمضان والحج.

அண்ணல் நபி ﷺ அவர்கள் கூறினார்கள்: இஸ்லாம் ஐந்து அடிப்படைகளின் மீது அமைக் கப்பட்டுள்ளது.

◆ அல்லாஹ்வை ஒருமைப்படுத்துவது- இன் னோர் அறிவிப்பில் வந்துள்ளது: வணக்கத் திற்குரிய இறைவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை என்றும் முஹம்மத் அவர்கள்

அவனுடைய அடிமையும் தூதருமாவார்கள் என்றும் சாட்சியம் சொல்வது.

- தொழுகையை நிலை நாட்டுவது.
- ஜகாத் கொடுப்பது.
- றமழான் மாதம் நோன்பு நோற்பது.
- ஹஜ் செய்வது.

ஒரு மனிதர் கேட்டார்: ஹஜ் செய்வது (பிறகு) றமழான் மாதம் நோன்பு நோற்பது (எனும் வரிசைப்படியா?)

அதற்கு இப்னு உமர் (றழி) அவர்கள்: இல்லை றமழான் மாதம் நோன்பு நோற்பது, ஹஜ் செய்வது - நான் நபி ﷺ அவர்களிடமிருந்து கேட்டது இப்படித்தான். (புஹாரி, முஸ்லிம்)

1- வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை என்றும் முஹம்மத் நபி ﷺ அவர்கள் அவனுடைய அடியாரும் தூதரும் ஆவார்கள் என்றும் சாட்சி கூறுதல்:

இது ஓர் உறுதியான நம்பிக்கையாகும். இந்த சாட்சியத்தை மொழிந்து உறுதியை வெளிப்படுத்துபவன்- அதில் அவன் கொண்ட உறுதியின்

காரணத்தால்- அதனை நேரில் கண்டவன் போல் இருக்கிறான்.

சாட்சியம் அளிக்கப்படும் விஷயங்கள் ஒன்றுக் கதிகம் இருப்பதுடன் சாட்சியம் அளிப்பது ஒரேயொரு கடமையாக ஆக்கி கணக்கிடப்பட்டிருப்பதன் காரணம்:-

அ. நபி ﷺ அவர்கள் அல்லாஹ்விடம் இருந்து அறிவிக்கப்படும் செய்தியை எடுத்துச் சொல்பவர் ஆவார்கள். எனவே நபியவர்கள் அல்லாஹ்வின் அடியாரும் தூதரும் ஆவார்கள் என்று சாட்சியம் சொல்வது 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹு' என்று சாட்சியம் அளிப்பதன் பரிபூரண நிலையாகும்.

ஆ. இந்த இரண்டு சாட்சியங்களும் செயல்கள் சீராவதற்கும் அவை ஒப்புக்கொள்ளப்படுவதற்கும் அடிப்படையாய் உள்ளன.

ஏனெனில், ஒரு செயல் சீர் பெறுவதும் ஒப்புக் கொள்ளப்படுவதும் இரண்டு தன்மைகளைப் பொறுத்தே உள்ளது. 1. அச்செயலை அல்லாஹ்வுக்காகவே என தூய எண்ணத்துடன் நிறைவேற்றுவது. 2. அதில் நபி ﷺ அவர்களைப் பின்பற்றுவது.

அல்லாஹ்வுக்காகவே நிறைவேற்றுவதன் மூலம் - வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் அல்லாஹ்வைத்

தவிர வேறு யாரும் இல்லை என்று சாட்சியம் அளிப்பது உறுதியாகிறது.

அண்ணல் நபி ﷺ அவர்களைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் - 'முஹம்மத் நபி அல்லாஹ்வின் அடியாரும் தூதரும் ஆவார்கள்'

எனும் சாட்சியம் உறுதியாகிறது.

ஏகத்துவ சாட்சியத்தின் மகத்தான பலன் இது:

படைப்பினங்களுக்கு அடிமைப்பட்டிருப்பதிலிருந்தும் இறைத்தூதர்களை விடுத்து பிறரைப்பின்பற்றுவ திலிருந்தும் உள்ளத்தையும் உணர்வையும் விடுதலை பெறச் செய்தல்.

2- தொழுகையை நிலைநாட்டுதல்.

தொழுகையை உரிய நேரங்களில், உரிய அமைப்பில், நிலைபாடாகவும் நிறைவாகவும் நிறைவேற்றுவதன் மூலம் அல்லாஹ்வுக்கு அடிபணிவதாகும்.

தொழுகையின் பயன்களில் சில:

உள்ளம் தெளிவடைதல், கண்குளிர்ச்சி, வெறுக் கத்தக்க செயல்களில் இருந்தும் மானக் கேடானவற்றில் இருந்தும் ஒதுங்கிவிடுதல்.

3~ ஜகாத் கொடுத்தல்:

ஜகாத் கொடுக்கத்தக்க பொருட்களில் இருந்து கடமையான அளவினை வழங்குதவன் மூலம் அல்லாஹ்வுக்கு அடிபணிவதாகும்.

ஜகாத்தின் பயன்களில் சில:

(கஞ்சத்தனம் எனும்) இழிக்குணத்தில் இருந்து மனத்தைத் தூய்மைப்படுத்துகிறது. இஸ்லாத்தின் மற்றும் முஸ்லிம்களின் தேவை நிறைவேறுகிறது.

4~ றமழான் மாத நோன்பு:

றமழானின் பகலில், நோன்பை முறிக்கக் கூடியவற்றைத் தவிர்ந்திருப்பது கொண்டு அல்லாஹ்வுக்கு அடிபணிவதாகும்.

நோன்பின் பயன்:

பிரியமானவற்றை விட்டு விடுவதற்கு மனத்தைப் பயிற்றுவிப்பது - அல்லாஹ்வின் திருப்தியைப் பெற நாடி.

5~ கஃபா ஆலயத்தை ஹஜ் செய்தல்:

ஹஜ்ஜின் கிரியைகளை நிறைவேற்ற சங்கைமிகு கஃபா ஆலயத்தை நாடிச் செல்வதன் மூலம் அல்லாஹ்வுக்கு அடிபணிவதாகும்.

ஹஜ்ஜின் பயன்களில் சில:

உடல் ரீதியான மற்றும் பொருள் ரீதியான முயற்சியையும் உழைப்பையும்- அல்லாஹ்வுக்கு அடிபணிவதில் செலவழிக்குமாறு மனத்தைப் பயிற்றுவிப்பது. இதனால் தான் ஹஜ் புனிதப் போரின் வகைகளில் ஒன்றாக அமைந்துள்ளது.

அடிப்படைக் கடமைகளின் ஒரு சில பயன்களாகும் இவை. தவிர, நாம் குறிப்பிடாத வேறு பல பயன்களும் உள்ளன. இவைதாம் இந்தச் சமுதாயத்தை, தூய்மையான இஸ்லாமியச் சமுதாயமாக- சத்தியமான முறையில் அல்லாஹ்வுக்கு அடிபணியக் கூடிய, மக்களுடன் நீதமாகவும் வாய்மையாகவும் நடந்து கொள்ளக் கூடிய சமுதாயமாக உருவாக்குகின்றன.

ஏனெனில், இவை தவிர உள்ள ஏனைய கடமைகள் - ஷரீஅத் சட்டங்கள் அனைத்தும் சீர் பெறுவபது இந்த அடிப்படைக் கடமைகளின் சீர்மையைக் கொண்டுதான். மேலும் இந்தச் சமுதாயம் சீரான நிலையில் இருக்க வேண்டுமானால் அதன் மார்க்க ரீதியான நடைமுறைகள் சீராக இருந்தால்தான் முடியும். எந்த அளவுக்கு மார்க்க நடைமுறைகள் சீர்பெறாமல் போகின்றனவோ அந்த அளவுக்கு சமுதாயத்தின் நிலைகளும் சீர்குலைந்து போய்விடும்.

இதனைத் தெளிவாக அறிந்திட விரும்புவோர் பின்வரும் திருக்குர்ஆன் வசனத்தை வாசிக்கவும்.

“அவ்வூர்களில் வாழ்ந்த மக்கள் இறை நம்பிக்கை கொண்டு இறையச்சமுள்ள போக்கை மேற்கொண்டிருப்பார்களேயானால் வானம், பூமி ஆகியவற்றின் அருள்வறங்(களின் வாயில்)களை அவர்களுக்காக நாம் திறந்து விட்டிருப்போம். ஆனால் அவர்கள் சத்தி யத்தைப் பொய்ப்படுத்தினார்கள் எனவே அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்த தீய செயல்களின் காரணமாக அவர்களை நாம் தண்டித்தோம். இரவில் அவர்கள் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் நம்முடைய வேதனை அவர்களைத் திடீரெனத் தாக்காது என்று இவ்வூர்களில் வாழும் மக்கள் அச்சமற்றிருக்கிறார்களா? அல்லது பகலில் அவர்கள் வீண் விளையாட்டுக்களில் அவர்களைத் தாக்காது என்று இவர்கள் நிம்மதியுடன் இருக்கின்றார்களா? என்ன, இம்மக்கள் அல் லாஹ்வின் சூழ்ச்சி குறித்து அச்சமற்றிருக் கிறார்களா? உண்மையில், நஷ்டமடையக்கூடிய மக்கள்தாம் அல்லாஹ்வின் சூழ்ச்சி குறித்து அச்சமற்றிருப்பார்கள்.” (7:96-99)

மேலும் முன்னர் வாழ்ந்து சென்ற மக்களின் வரலாற்றை அவர்கள் பார்க்கட்டும். ஏனெனில்

வரலாற்றில், அறிவுடையோருக்குப் படிப்பினை இருக்கிறது. எவரது உள்ளத்தில் திரை விழவில்லையோ அவருக்கு அதில் தெளிவான சான்று உள்ளது. அல்லாஹ்வே உதவி தேடப்பபடுவன்.

இஸ்லாமியக் கொள்கையின் அடிப்படைகள்

மேலே சொன்னது போன்று இஸ்லாமிய மார்க்கம் கொள்கையையும் ஷரீஅத் சட்டங்களையும் கொண்டதாகும். அதன் சட்டங்களில் சிலவற்றை நாம் சுட்டிக் காட்டினோம். அச்சட்டங்களுக்கான அடிப்படைகளையும் கூறினோம்.

இஸ்லாமியக் கொள்கையின் அடிப்படைகள் பின்வரும் ஆறு நம்பிக்கைகளாகும்.

1- அல்லாஹ்வை நம்புவது.

2- அவனுடைய மலக்குகளை (வானவர்களை) நம்புவது

3- அவனுடைய வேதங்களை நம்புவது.

4- அவனுடைய தூதர்களை நம்புவது.

5- மறு உலகத்தை நம்புவது.

6- விதியின் அடிப்படையிலேயே நம்மை தீமை ஏற்படுவதை நம்புவது.

இந்த அடிப்படைகளை குர்ஆனும், நபி மொழியும் எடுத்துரைத்துள்ளன.

“புண்ணியம் என்பது உங்களுடைய முகங்களைக் கிழக்கு நோக்கியோ மேற்கு நோக்கியோ திருப்புவதல்ல. மாறாக அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் மலக்குகளையும் வேதங்க ளையும் நபிமார்களையும் ஒருவன் முழுமையாக நம்புவதே புண்ணியமாகும்.” (2:177)

விதியைக் குறித்து குர்ஆன் ஓரிடத்தில் கூறுகிறது:

“நிச்சயமாக நாம் ஒவ்வொரு பொருளையும் ஒரு குறிப்பிட்ட விதியின்படி படைத்திருக்கிறோம். மேலும் நமது கட்டளை கண் மூடி திறப்பது போல் ஒரே ஒரு கட்டளைதான்.” (54:49-50)

நபி மொழி ஆதாரம் வருமாறு:

ஜிப்ரீல் عليه السلام அவர்கள் ஈமானை பற்றி கேட்ட கேள்விக்கு நபி ﷺ அவர்கள் பதிலளிக்கும் போது கூறினார்கள்:

الإيمان أن تؤمن بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر وتؤمن بالقدر خيره وشره.

'ஈமான் (நம்பிக்கை) என்பது: அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய மலக்குகளையும், அவனுடைய வேதங்களையும், அவனுடைய தூதர்களையும், மறுமை நாளையும் நீர் நம்புவதும் விதியை - அதன் நன்மையையும் தீமையையும் நீர் நம்புவதுமாகும்.' (முஸ்லிம்)

1- அல்லாஹ்வை நம்பிக்கை (ஈமான்) கொள்வது:

அல்லாஹ் இருப்பதாக நம்புவது:

இயல்பும், பகுத்தறிவும், இறைமார்க்கமும் புலன்களும் அல்லாஹ் இருக்கிறான் என்பதற்கு சான்றாக உள்ளன.

அ. அல்லாஹ் இருக்கிறான் என்பதற்கு இயல்பின் வழி காட்டல்:

ஒவ்வொரு படைப்பினமும் தன்னைப் படைத்த இறைவனை நம்பும் உணர்வுடன் படைக்கப் பட்டுள்ளது. இந் நிலை, சிந்தனையூட்டலோ, கற்பித்தலோ எதுவுமின்றியே மனிதர்களிடம் அமைந்துள்ளது. எவனது உள்ளத்தில் திசை திருப்பும் கருத்து புகுத்தப்பட்டதோ அவனைத் தவிர வேறு யாரும் இத்தகைய இயல்புணர்வின் தேட்டத்தில் இருந்து விலகுவதில்லை.

ஏனெனில், அண்ணல் நபி ﷺ அவர்கள் கூறினார்கள்:

ما من مولود إلا يولد على الفطرة، فأبواه يهوّدانه أو ينصرانه أو يمجّسانه.

'பிறக்கும் ஒவ்வொரு குழந்தையும் இறைவனை நம்பும் இயல்புடனேயே பிறக்கின்றது. ஆனால் அதன் பெற்றோர் தாம் அதனை யூதனாகவோ கிறிஸ்தவனாகவோ நெருப்பு வணங்கியாகவோ மாற்றி விடுகின்றனர்' (புஹாரி)

ஆ. அல்லாஹ் இருக்கிறான் என்பதற்கு பகுத்தறிவின் வழிகாட்டல்:

படைக்கப்பட்ட முந்தைய பிந்தைய படைப்பினங்கள் அனைத்திற்கும் - அவற்றைப் படைத்த படைப்பாளன் ஒருவன் இருப்பது அவசியம். ஏனெனில், இப்படைப்பினங்கள் தம்மைத் தாமே உண்டாக்கிக் கொண்டன என்பது சாத்திய மற்றது. மேலும் அவை தற்செயலாகத் தோன்றி விட்டன என்பதும் சாத்தியமில்லை.

அவை தம்மைத்தாமே உண்டாக்கிக் கொள்வ தற்கு சாத்தியமில்லை என்று ஏன் சொல்கிறோ மெனில், அது முன்பு எப்பொருளாயும் இல்லாம லிருந்தது. அப்படியாயின் 'இல்லாமை' (மஃதூம்)

என்பது படைக்கும் ஆற்றலுடையதாக எப்படி ஆக முடியும்?

படைப்பினங்கள் தற்செயலாக (இயற்கையாக) தோன்றிவிட்டன என்பதும் சாத்தியமில்லை என்று ஏன் சொல்கிறோமெனில், உண்டாகும் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் உண்டாக்கும் மூலகர்த்தா இருப்பது அவசியம்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்தப் படைப்பினங்கள் இந்தப் புதுமையான அமைப்பில் அமைந்திருப்பதும் ஒருங்கிணைந்த கட்டுக் கோப்பான நிலையில் இருப்பதும் காரணங்களுக்கும் காரியங்களுக்கும் இடையிலான உறுதியான தொடர்பும் அண்ட சராசரங்களுக்கிடையே - ஒன்று மற்றொன்றுடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் நிலையும் - இவை யாவும் இந்தப் படைப்பினங்கள் எல்லாம் தற்செயலாகத் தோன்றிவிட்டன. என்பதை உறுதியாக மறுக் கின்றனர். எதனாலெனில், திடுமெனத் தோன்றும் ஒரு பொருள் அது அசலில் உருவாகும் போதே ஓர் ஒழுங்கமைப்புடன் இருப்பதில்லை. பிறகு நீடித்து நிற்கும் நிலையிலும் பரிணாம நிலையிலும் எப்படி அது ஒழுங்கமைப்புடன் திகழ முடியும்?

இந்தப் படைப்பினங்கள் தம்மைத்தாமே உண் டாக்கிக் கொள்ளவுமில்லை. தற்செயலாகத்

தோன்றவுமில்லை எனும் போது இவற்றைப் படைத்த ஒருவன் இருக்க வேண்டும் என்பது உறுதியாகி விட்டது. அகில உலகங்களையும் படைத்து பரிபாலிக்கும் அல்லாஹ் ஒருவன் தான் அவன்.

அறிவு ரீதியான இந்த ஆதாரத்தையும் உறுதியான அத்தாட்சியையும் 'அத்தூர்' அத்தியாயத்தில் அல்லாஹ் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறான்:

"அல்லது, படைப்பாளன் யாருமின்றி தாமாகவே அவர்கள் படைக்கப் பெற்றுவிட்டார்களா? அல்லது அவர்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே படைப்பாளர்களாய்இருக்கின்றார்களா?" (52:35)

அதாவது, அவர்கள் படைப்பாளனின்றி தாமாகப் படைக்கப்படவுமில்லை, அல்லது இவர்கள் தங்களைத் தாங்களே படைத்துக் கொண்ட வர்களும் அல்லர்.

ஆக, எல்லாம்வல்ல அல்லாஹ்தான் அவர்களின் படைப்பாளன் என்பது உறுதியாகிவிட்டது.

இதனால்தான் ஜுபைர் இப்னு முத்யிம் (றழி) அவர்கள்:

'அல்லது, படைப்பாளன் யாருமின்றி தாமாகவே அவர்கள் படைக்கப் பெற்றார்களா? அல்லது தங்களுக்குத் தாங்களே படைப்பாளர்களாய்

இருக்கின்றார்களா? அல்லது வானங்களையும் பூமியையும் அவர்கள் படைத்துள்ளார்களா? உண்மையாதெனில், அவர்கள் உறுதியான நம்பிக்கை கொள்வதில்லை. அல்லது உம் இறைவனின் கருவூலங்கள் அவர்களின் பிடியில் இருக்கின்றனவா? அல்லது அவற்றின் மீது இவர்களின் ஆதிக்கம் நடைபெறுகிறதா?"

எனும் அத்தூர் அத்தியாயத்தின் வசனங்களை நபி ﷺ அவர்கள் ஓதிடக் கேட்ட போது,

அப்போது இணைவைப்பாளராக இருந்த ஜுபைர் (றழி) அவர்கள் சொன்னார்கள்: எனது இதயம் சிறகடிக்கத் தொடங்கியது. என் உள்ளத்தில் ஈமான் இடம் பிடித்ததன் ஆரம்பம் இதுதான். (புஹாரி)

இதனை விவரிக்கக்கூடிய இன்னோர் உதாரண த்தை நாம் தருகிறோம்.:

ஒரு மனிதர், நெடிந்துயர்ந்த ஒரு மாளிகையைப் பற்றி உனக்குச் சொல்கிறார். அதனைச் சுற்றி லும் தோட்டங்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றிற் கிடையே ஆறுகள் ஓடுகின்றன. மாளிகையினுள் விரிப்புகளும் கட்டில்களும் போடப்பட்டிருக்கின்றன. மெருகூட்டும் வகையில் விதவிதமான அழகு சாதனங்களைக் கொண்டு மாளிகை அலங்கரிப்பட்டுள்ளது.

அந்த மனிதர் உன்னிடம் சொல்கிறார்:

இந்த மாளிகையும் அதிலுள்ள அழகுச் சாதனங்களும் தம்மைத்தாமே உண்டாக்கிக் கொண்டன. மூலகருத்தா யாருமின்றி தற்செயலாக அவை வந்துவிட்டன.

உடனே அவர் சொல்வது பொய் எனக் கூறி நீ மறுத்துவிடுவாய். அந்த மனிதனின் பேச்சை பைத்தியக் காறத்தனமான உளறல் என்று கருதுவாய்.

இப்படியிருக்கும் போது-

பூமி, வானம், கோள்கள், அவற்றின் நிலைகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய இந்தப் பரந்து விரிந்த பேரண்டமும் பிரமிக்கத்தக்க, புதுமையான அதன் ஒழுங்கமைப்பும் படைப்பாளன் யாருமின்றி தம்மைத் தாமே உருவாக்கிக் கொண்டன, அல்லது தற்செயலாகத் தோன்றிவிட்டன என்பது சாத்தியமாகுமா?

இ. இறைவன் இருக்கின்றான் என்பதற்கு இறை மார்க்கத்தின் ஆதாரங்கள்:

இறைவன் இறக்கிய வேத நூல்கள் அனைத்தும் இவ்வுண்மையை மொழிகின்றன.

மக்கள் நலன்களை உள்ளடக்கிய சட்டங்களை அவ்வேதங்கள் வழங்கியிருப்பது, நுண்ணறிவாளனும்

மக்களின் நலன்களை நன்கறிந்தவனுமாகிய இறைவனிடம் இருந்துதான் அவ்வேதங்கள் அருளப்பட்டன என்பதற்கு ஆதாரமாகும்.

மேலும் பேரண்டத்தைப் பற்றி என்னென்ன செய்திகளை அவ்வேதங்கள் அளித்துள்ளனவோ அவை உண்மையானவைதான் என்று யதார்த்த நிலை சாட்சியம் அளித்திருப்பது.

- அவ்வேதங்கள் இறைவனால் இறக்கியருளப் பட்டவைதான் என்பதற்கும், தான் அறிவித்தவற் றை உண்டாக்கிட அவன் ஆற்றல் பெற்றவன்தான் என்பதற்கும் ஆதாரமாக உள்ளது.

ஈ- அல்லாஹ் இருக்கிறான் என்பதற்குப் புலன்கள் அளிக்கும் ஆதாரங்கள் இரண்டு கோணங்களிலாகும்.

ஒன்று:

பிரார்த்தனை செய்பவர்களின் பிரார்த்தனை ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதையும் துன்பத்திற்குள் ளானோர் காப்பாற்றப்படுவதையும் நாம் கேள் விப்படுகிறோம். கண்கூடாகக் காண்கிறோம்.

அல்லாஹ் இருக்கிறான் என்று உறுதியாக அறிவிக்கும் ஆதாரங்களாகும் இவை.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

﴿ وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِن قَبْلُ فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ فَنَجَّيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥ مِنَ ٱلْكَرْبِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ ﴾

“ (இதே அருட்பேற்றினை) நூஹு க்கும் நாம் வழங்கினோம். முன்னர் அவர் நம்மிடம் பிரார்த்தனை செய்ததை நினைவு கூரும், நாம் அவருடைய பிரார்த்தனையை ஏற்றுக் கொண்டு அவரையும், அவர் குடும்பத்தினரையும் பெரும் கஷ்டத்திலிருந்து காப்பாற்றினோம்.” (21:76)

மேலும் கூறுகிறான்:

“உங்கள் இறைவனிடம் நீங்கள் உதவி கேட்டு முறையிட்டுக் கொண்டிருந்ததை நினைத்துப் பாருங்கள். அப்போது அவன் உங்களுக்குப் பதிலளித்தான்.” (8:99)

அனஸ் (றழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒருமுறை கிராமப்புற அறபி ஒருவர் ஜு ம்ஆ நாளில் வந்தார். நபி ﷺ அவர்கள் குத்பா பிரசங்கம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். வந்தவர் முறையிட்டார்.

அல்லாஹ்வின் தூதரே, சொத்துக்களெல்லாம் அழிந்துவிட்டன. குடும்பத்தினர் எல்லாம்

பட்டினியாகி விட்டார்கள். எங்களுக்காக அல்லாஹ் விடம் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்.'

நபியவர்கள் இரு கரமேந்திப் பிரார்த்தனை செய்தார்கள். உடனே மேகங்கள், மலைகள் போன்று திரண்டன, நபியவர்கள் பிரசங்க மேடை (மிம்பரில்) இருந்து கீழே இறங்குவதற் குள் மழை நீர் அவர்களின் தாடியிலிருந்து வழிவதை நான் கண்டேன்.

இரண்டாவது ஜு ம்ஆவில் அதே கிராமப்புற அறபி (அல்லது வேறு ஒருவர்) எழுந்து சொன்னார்.

'அல்லாஹ்வின் தூதரே! கட்டடங்கள் இடிந்து விட்டன. சொத்துக்களெல்லாம் நீரில் மூழ்கி விட்டன. எங்களுக்காக அல்லாஹ்விடம் பிரா ர்த்தனை செய்யுங்கள்.' உடனே நபியவர்கள்: இரு கரம் உயர்த்தி பிரார்த்தனை புரிந்தார்கள்.

'யா அல்லாஹ், எங்கள் சுற்றுப் புறங்களில் மழை பொழியச் செய்! எங்களின் மீது வேண்டாம்.

நபியவர்கள் சுட்டிக்காட்டிய (வானத்தின்) மூலைகளில் மேகங்கள் உடனுக்குடன் கலைந்து செல்லலாயின. (புஹாரி)

பிரார்த்தனை செய்வோரின் பிரார்த்தனை ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவது இன்று வரை கண்கூடாய்க் காணப்படும் நடை முறை விஷயமாகும். எவர்கள்

அல்லாஹ்விடத்தில் உண்மையிலேயே தஞ்சம் புகுந்து, பிரார்த்தனை ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதன் நிபந்தனைகளைப் பேணினார்களோ அவர்களின் பிரார்த்தனை ஏற்கப்படுகிறது.

இரண்டு:

நபிமார்களுக்கு வழங்கப்பட்ட சான்றுகள். அவை முஃஜிஸாத் என்று சொல்லப்படுகின்றன. மக்கள் அவற்றை நேரடியாகக் காண்கிறார்கள். அல்லது கேள்விப்படுகிறார்கள். - இத்தகைய சான்றுகள், அந்நபிமார்களை அனுப்பி வைத்த அல்லாஹ் இருக்கிறான் என்பதற்கு உறுதியான ஆதாரங்களாகும்.

ஏனெனில் அந்த முஃஜிஸாக்கள் மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங்களாய் இருக்கின்றன.

அல்லாஹ் தன்னுடைய தூதர்களுக்கு உதவியும் ஊக்கமும் அளிப்பதற்காக அவற்றை நிகழ்த்திக் காட்டுகின்றான்.

உதாரணத்திற்கு- மூஸா நபிக்கு வழங்கப்பட்ட சான்று, தனது கைத்தடியைக் கொண்டு கடலினை அடிக்குமாறு மூஸா நபியை அல்லாஹ் ஏவினான். அவ்வாறே மூஸா நபி கடலினை அடித்தார்கள். அது பன்னிரண்டு உலர்ந்த பாதைகளாகப் பிளந்தது. அவற்றிற்கிடையே தண்ணீர் மலை போன்று நின்றது.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

"உமது கைத்தடியினால் கடலை அடியும் என்று நாம் மூஸாவுக்கு வஹியின் மூலம் கட்டளையிட்டோம், உடனே (அவர் அடிக்க) கடல் பிளந்தது. மேலும் அதன் ஒவ்வொரு பகுதியும் பெரும் மலை போன்றதாகி விட்டது." (26:63)

இன்னோர் உதாரணம்- ஈஸா நபிக்கு வழங்கப்பட்ட சான்று. மரணம் அடைந்தோரை உயிர்ப்பிக்கக் கூடியவராக அவர்கள் இருந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் அனுமதி கொண்டு.

இதுபற்றி அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

"(மேலும் ஈஸா கூறினார்) இறந்தவர்களை அல்லாஹ்வின் அனுமதி கொண்டு நான் உயிர் பெற்றெழச் செய்வேன்"(3:49)

மேலும் இறைவன் கூறுகிறான்:

"மரணித்தவர்களை எனது கட்டளைப்படி (மண்ணறைகளிலிருந்து) நீர் வெளிக்கொணர் பவராய் இருந்ததை நினைவு கூர்வீராக" (5:110)

மூன்றாவது உதாரணம்:

முஹம்மத் நபி ﷺ அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட சான்று. குறைஷிகள் சான்று ஒன்றை வேண்டிய

போது நபியவர்கள் சந்திரனைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அது இரண்டாகப் பிளந்தது. அதனை மக்கள் கண்ணெதிரே கண்டனர். அது குறித்து அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“மறுமைக்கான நேரம் நெருங்கி விட்டது. மேலும் சந்திரன் பிளந்துவிட்டது. ஆனால் இந்த மக்கள் எந்தச் சான்றினைப் பார்த்தாலும் புறக்கணித்துவிடுகிறார்கள். இது எவ்போதும் நடைபெறுகிற சூனியம்தான் என்றும் சொல்கிறார்கள்” (54:1-2)

அல்லாஹ் தன்னுடைய தூதர்களுக்கு ஊக்கமும் உதவியும் அளிப்பதற்காக நிகழ்த்திக் காட்டுகிற புலனுக்குட்பட்ட இத்தகைய சான்றுகள், அல்லாஹ் இருக்கின்றான் என்பதற்கு உறுதியான ஆதாரத்தை வழங்குகின்றன.

2- அல்லாஹ்வின் படைத்து பரிபாலிக்கும் ஆற்றலை நம்புவது (அதாவது, படைத்துப் பரிபாலிப்பவன் அவன் ஒருவனே. அவனுக்கு இணையாகவோ துணையாகவோ யாரும் இல்லை என்று நம்புவுது)

றப்பு: படைப்பாற்றல், ஆட்சியதிகாரம், கட்டளை பிறப்பிக்கும் அதிகாரம் ஆகியன உடையவன்.

எனவே, அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு படைப்பாளன் இல்லை. ஆட்சியதிபதி அவனைத் தவிர

வேறில்லை. கட்டளை பிறப்பிக்கும் அதிகாரி அவனைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“அறிந்து கொள்ளுங்கள்! படைக்கும் ஆற்றலும் கட்டளைப் பிறப்பிக்கும் அதிகாரமும் அவனுக் குரியவை” (7:54)

மேலும் கூறுகிறான்:

“அந்த அல்லாஹ்தான் உங்களின் இறைவன், ஆட்சியதிகாரம் அவனுக்கே உரியதாகும். அவனை விடுத்து நீங்கள் யார் யாரை அழைக்கிறீர்களோ அவர் ஓர் இம்மியளவுப் பொருளுக்கும் உரிமையாளர்கள் அல்லர்.” (35:13)

அல்லாஹ்வின் படைத்துப் பரிபாலிக்கும் ஆற்றலை மனிதர்களில் யாரும் மறுத்ததாக தெரிய வில்லை. தான் சொல்வதைத் தானே நம்பாத வீண் பிடிவாதக்காரனைத் தவிர ஃபிர்அவ்ன் கூறியது போன்று, அவன் தன்னுடைய சமுதாயத்தாரிடம் சொன்னான்.

“நான் தான் உங்களின் மாபெரும் இறைவன்” (79:24)

மேலும் சொன்னான்:

"அவையோரே, உங்களுக்கு என்னைத் தவிர வேறு இறைவன் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை" (28:38)

ஆயினும் இவ்வாறு சொல்வது, உறுதியான நம்பிக்கையின் பேரில் அல்ல.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

"அவர்கள் முற்றிலும் அநியாயமான முறையிலும், ஆணவத்தினாலும் தான் அந்தச் சான்றுகளை மறுத்தார்கள். ஆனால் அவர்களின் உள்ளங் களோ அவற்றை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தன." (27:14)

நபி மூஸா ﷺ அவர்கள் ஃபிர்அவ்னை நோக்கிக் கூறியதாக அல்லாஹ் குறிப்பிடுகிறான்:

"அதற்கு மூஸா கூறினார்: அகத் தெளிவை ஏற்படுத்தக்கூடிய சான்றுகளை வானங்கள் மற்றும் பூமியின் அதிபதியான அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாரும் இறக்கி வைக்கவில்லை. என்பதை நீ நன்கறிவாய். ஃபிர்அவ்னே! நாசத்திற்குள்ளாகக் கூடியவனாகவே நான் உன்னைக் கருதுகிறேன்." (17:102)

இதனால் இணைவைப்பாளர்கள், அல்லாஹ்வுடன் பிறவற்றை இணையாக்கியதோடு அல்லாஹ்வின்

படைத்துப் பரிபாலிக்கும் ஆற்றலை ஏற்றுக் கொள்வோராய் இருந்தார்கள்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“(அவர்களிடம்) கேளும்: நீங்கள் அறிந்திருந்தால் பூமியும் அதிலுள்ள அனைவரும் யாருக்குரியவர்கள் என்பதைக் கூறுங்கள். திண்ணமாக அதற்கு அவர்கள் பதிலளிப்பார்கள்: அல்லாஹ்வுக்குரியவர்கள் என்று. பிறகு நீங்கள் ஏன் உணர்ந்து கொள்வதில்லை என்று கேளும்! ஏழு வானங்களின் உரிமையாளனும் மகத்துவமிக்க அர்ஷின் உரிமையாளனும் யார்? என்று அவர்களிடம் வினவுங்கள். அல்லாஹ் என்றுதான் அவர்கள் அவசியம் பதில் கூறுவார்கள். பிறகு ஏன் நீங்கள் அஞ்சுவதில்லை. என்று கேளும். அவர்களிடம் கேளும்! ஒவ்வொரு பொருளின் மீதுள்ள அதிகாரம் யாருடைய கைவசம் இருக்கிறது? மேலும் அனைவருக்கும் அபயம் அளிப்பவனும் அவனுக்கு எதிராக எவரும் அபயமளிக்கப்பட முடியாதவனும் யார் என்று உங்களுக்குத் தெரிந்தால் சொல்லுங்கள்! இவை அல்லாஹ்வுக்கே உரியனவாகும் என்றுதான் அவசியம் அவர்கள் கூறுவார்கள். கேளும்: பிறகு எங்கிருந்து நீங்கள் ஏமாற்றப்படுகிறீர்கள்?” (23:84-89)

மேலும் அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

﴿ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ ٱلْعَزِيزُ ٱلْعَلِيمُ ﴾

"(நபியே!) வானங்கள், பூமி ஆகியவற்றைப் படைத்தவன் யார் என்று நீர் அவர்களிடம் கேட்பீராயின் வல்லமையும் பேரறிவும் கொண்ட (இறை)வன் தான் அவற்றைப் படைத்தான் என்று அவர்கள் நிச்சயம் கூறுவார்கள்." (43:9)

மேலும் கூறுகிறான்:

﴿ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴾

"அவர்களைப் படைத்தவன் யார் என்று நீர் அவர்களிடம் கேட்டால், அல்லாஹ் என்று அவர்களே கூறுவார்கள். பிறகு எங்கிருந்து அவர்கள் திசை திருப்பப்படுகிறார்கள்?" (43:87)

அல்லாஹ்வின் கட்டளை என்பது படைத்தல் ரீதியான கட்டளையையும் குறிக்கும். மார்க்கச் சட்ட ரீதியான கட்டளையையும் குறிக்கும்.

அல்லாஹ் இந்தப் பேரண்டத்தை நிர்வகிப்பவனாக இருப்பதைப் போன்று.

அதில் தனது நுண்ணறிவின் தேட்டத்திற்கு ஏற்ப, தான் நாடியதைச் செயல்படுத்துபவனாக இருப் பதைப் போன்று.

தனது நுண்ணறிவின் தேட்டத்திற்கு ஏற்ப, உலகத்தில் வழிபாடுகளை (இபாதத்களை) கடமையாக்கி கட்டளையிடுபவனாகவும் நடைமுறை விவகாரங்களில் சட்டம் வகுப்பவனாகவும் இருக்கின்றான்.

எனவே, வழிபாடுகளில் மார்க்க விதி அளிப்பவனாக - நடைமுறை விவகாரங்களில் சட்டம் வகுப்பவனாக அல்லாஹ்வை விடுத்து வேறொருவனை எடுத்துக் கொள்பவன் அல்லா ஹ்வுக்கு இணை கற்பித்தவனாவான். தனது ஈமானை- நிறைவுபடுத்தியவனாக மட்டான்.

3- அல்லாஹ் வணக்கத்திற்குரியவன் என நம்புவது:

(அதாவது, அவன் ஒருவனே வணக்கத்திற்குரிய உண்மையான இறைவன். அவனுக்கு இணை துணை இல்லை என நம்புவது)

அல்இலாஹ்: (அல்மஃலூஹ்) அதாவது, உள்ள ன்புடனும் கண்ணியத்துடனும் வழிபாடு செலுத் தப்படும் இறைவன் என்று பொருள்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“உங்கள் இறைவன் ஒரே இறைவன்தான் அளவிலாக் கருணையும் இணையிலாக் கிருபையும் உடையோனாகிய அவனைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை.” (2:163)

மேலும் கூறுகிறான்:

﴿ شَهِدَ ٱللَّهُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَأُو۟لُوا۟ ٱلْعِلْمِ قَآئِمًۢا بِٱلْقِسْطِ ۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١٨﴾ ﴾

“வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை என்பதற்கு அல்லாஹ்வே சாட்சியம் அளிக்கிறான். மேலும் அந்த வல்லமைமிக்க நுண்ணறிவாளனைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை என்பதற்கு மலக்குகளும் அறிவுடையோரும் நேர்மையிலும் நீதியிலும் நிலைத்த வண்ணம் சாட்சியம் அளிக்கின்றனர்.” (3:18)

அல்லாஹ்வுடன் இணைக் கடவுளாக ஏற்படுத்தப்படுகின்ற, அவனை விடுத்து வணங்கப்படுகின்ற ஒவ்வொன்றும் போலியானவையாகும்.

குர்ஆன் கூறுகிறது:

“அது ஏனெனில், அல்லாஹ்தான் உண்மையானவன். அல்லாஹ்வை விடுத்து இவர்கள் அழைக்கின்ற அனைத்தும் போலியானவை.

மேலும் அல்லாஹ்தான் உயர்ந்தோனாகவும் மாபெரியோனாகவும் இருக்கின்றான்." (22:62)

அவற்றிற்கு கடவுள் என்று பெயரிடுவதால் மட்டுமே அவை கடவுளாகிவிடாது.

லாத், மனாத், உஸ்ஸா ஆகிய சிலைகள் பற்றி அல்லாஹ் கூறுகிறான்.

"உண்மையில் இவையெல்லாம் நீங்களும் உங்கள் மூதாதையரும் வைத்துக் கொண்ட சில பெயர்களேயன்றி வேறெதுவுமில்லை. இவற்றிற்கு இறைவன் எந்த ஆதாரத்தையும் இறக்கி வைக்கவில்லை."* (53:23)

நபி யூஸுஃப் عليه السلام அவர்கள் தம்முடைய இரண்டு சிறைத் தோழர்களிடம் கூறியதை அல்லாஹ் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறான்.

"என்னுடைய சிறைத் தோழர்களே! (நீங்களே சிந்தித்துப் பாருங்கள்) பல்வேறுபட்ட கடவுள்

---

* வேறோர் இடத்தில் ஹூத் நபி அவர்கள் தம் சமுதாயத்தார் களிடம் கூறியதை அல்லாஹ் இவ்வாறு எடுத்துரைக்கிறான்:
"நீங்களும் உங்கள் முன்னோர்களும் வைத்துக் கொண்ட பெயர்கள் குறித்தா என்னிடம் தர்க்கம் செய்கறீர்கள்? அவற்றிற்கு எந்த ஆதாரத்தையும் அல்லாஹ் இறக்கி வைக்கவில்லை." (7:71)

சிறந்தவர்களா? அல்லது யாவற்றையும் அடக்கி யாளுகிற ஏக இறைவனாகிய அல்லாஹ் சிறந்தவனா? அவனை விடுத்து எவற்றை நீங்கள் வணங்கி வருகிறீர்களோ அவையாவும் நீங்களும் உங்கள் மூதாதையர்களும் சூட்டிக் கொண்ட வெறும் பெயர்களே தவிர வேறொன்றும் இல்லை. அவற்றை வணங்குவதற்கு எத்தகைய ஆதாரத்தையும் அல்லாஹ் இறக்கி வைக்கவில்லை." (12:39-40)

இதனால்தான் நபிமார்கள் தத்தம் சமூகத்தார்களிடம் இவ்வாறு சொன்னார்கள். "அல்லாஹ்வை வழிபடுங்கள் உங்களுக்கு அவனல்லாது வேறு இறைவன் இல்லை."

ஆனால், இணைவைப்பாளர்கள் அதனை மறுத்தார்கள், அல்லாஹ் அல்லாத வேறு கடவுள்களை ஏற்படுத்தினார்கள். அல்லாஹ்வுடன் அவற்றையும் வணங்கினார்கள். அவற்றிடம் உதவி தேடினார்கள். பாதுகாக்கவும் வேண்டினார்கள்.

இணைவைப்பாளர்களின் இந்தப் போக்கு சத்தியத்திற்குப் புறம்பானது என்பதை இருபெரும் ஆதாரங்களை கொண்டு அல்லாஹ் நிரூபித்தான்.

1. இவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்ட இந்தக் கடவுள்களிடம் இறைமைக்கான சிறப்பம்சங்கள் எதுவும் இல்லை அவை படைக்கப்பட்டவையே தவிர படைக்கக் கூடியவை அல்ல. தம்மை

வழிபடும் மக்களுக்கு எவ்வித நன்மையும் அவை அளிப்பதில்லை. அவர்களைவிட்டு எந்தத் தீமை யையும் அவை தடுப்பதுமில்லை. அவர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கவோ மரணத்தைக் கொடுக்கவோ அவற்றால் முடியாது வானங்களில் எதுவும் அவற்றின் ஆதிக்கத்தில் இல்லை அதில் அவர்கள் பங்காளிகளாகவும் இல்லை.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“ஆனால் இவர்கள் அவனை விடுத்து எத்த கைய கடவுளரை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்க ளெனில், அவை எந்தப் பொருளையும் படைப் பதில்லை. ஏன் அவர்களே படைக்கப்பட்டவர் களாக இருக்கின்றார்கள். மேலும் தங்களுக்கே கூட எத்தகைய நன்மையையும் தீமையையும் அளிக்கும் அதிகாரத்தை அவர்கள் பெற்றிருக் கவில்லை. மேலும் மரணிக்கச் செய்யவும் உயிர் கொடுக்கவும் (இறந்தவர்களை) மீண்டும் எழுப்பவும் அவர்களால் இயலாது.” (25:3)

மேலும் கூறுகிறான்:

“(நபியே! இந்த இணைவைப்பாளர்களிடம்) கூறும்: அல்லாஹ்வை விடுத்து உங்களின் கடவுள்களாக நீங்கள் யாரைக் கருதுகி றீர்களோ அவர்களை அழைத்துப் பாருங்கள். அவர்கள், வானங்களிலோ பூமியிலோ உள்ள அணுவளவுப் பொருளுக்கும் உரிமையுடையவர்க

எல்லர். வானம் மற்றும் பூமியின் உடைமையில் அவர்கள் பங்காளியாகவும் இல்லை. அவர்களில் யாரும் அல்லாஹ்வுக்கு உதவி புரிபவர்களாயும் இல்லை. மேலும் அல்லாஹ்விடத்தில் எந்த ஒரு பரிந்துரையும் யாருக்கும் பயனளிக்க முடியாது. யாருக்கு அல்லாஹ் பரிந்துரை வழங்க அனுமதி தந்திருக்கின்றானோ அவரைத் தவிர." (34:22)

மேலும் கூறுகிறான்:

"அவர்கள் இவர்களுக்கு எத்தகைய உதவியும் செய்ய சக்தியற்றவர்களாக இருக்கின்றனர் (அது மாத்திரமல்ல) அவர்கள் தமக்குத் தாமே உதவி செய்து கொள்ளவும் சக்தியற்றவர்கள்." (7:191-192)

இதுதான் அந்தக் கடவுளர்களின் நிலைமை எனும்போது அவற்றைக் கடவுளாகக் கருதுவது மிகப்பெரிய மடமையும் மிகப்பெரிய அசத்தியமுமாகும்.

2. இந்த இணைவைப்பாளர்கள் படைத்துப் பரிபாலிப்பவன் அல்லாஹ்தான், ஒவ்வொரு பொருளின் முழு அதிகாரமும் அவன் கைவசமே உள்ளது. அவன் அபயம் அளிக்கிறான். அவனுக்கு எதிராக அபயம் அளிக்கப்படமாட்டாது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளவே செய்கிறார்கள்.

இது: அவன் ஒருவனையே வணக்கத்திற்குரிய இறைவனாக அவர்கள் ஏற்றிட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. படைத்துப் பரிபாலிப்பவன் அவன் ஒருவனே என்பதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டது போன்று.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱعۡبُدُواْ رَبَّكُمُ ٱلَّذِي خَلَقَكُمۡ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ ٢١ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ فِرَٰشٗا وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءٗ وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَأَخۡرَجَ بِهِۦ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ رِزۡقٗا لَّكُمۡۖ فَلَا تَجۡعَلُواْ لِلَّهِ أَندَادٗا وَأَنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٢٢ ﴾

"மனிதர்களே! நீங்கள் உங்களையும் உங்களுக்கு முன்னிருந்தோரையும் படைத்த உங்கள் இறைவனையே வணங்குங்கள். (அதனால், தண்டனையிலிருந்து) தப்பித்துக் கொள்வீர்கள்.

அ(ந்த இறை)வனே உங்களுக்காக பூமியை விரிப்பாகவும், வானத்தை விதானமாகவும் அமைத்து, வானத்திலிருந்தும் மழை பொழியச் செய்து, அதனின்று உங்கள் உணவிற்காகக் கனி வர்க்கங்களை வெளிவரச் செய்கிறான்

(இந்த உண்மைகளையெல்லாம்) நீங்கள் அறிந்து கொண்டே இருக்கும் நிலையில் அல்லாஹ்வுக்கு இணைகளை ஏற்படுத்தா-தீர்கள்." (2:21-22)

மேலும் கூறுகிறான்:

"மேலும், அவர்களிடம் யார் அவர்களைப் படைத்தது என்று நீர் கேட்டால் 'அல்லாஹ்' என்றே அவர்கள் நிச்சயமாக கூறுவார்கள் அவ்வாறிருக்கும் போது (அவனைவிட்டு) அவர்கள் எங்கு திருப்பப்படுகிறார்கள்?" (43:87)

மேலும் கூறுகிறான்:

"உங்களுக்கு வானத்திலிருந்தும், பூமியிலிருந்தும் உணவளிப்பவன் யார்? (உங்கள்) செவிப்புலன் மீதும், (உங்கள்) பார்வைகளின் மீதும் சக்தியுடையவன் யார்? இறந்தவற்றிலிருந்து உயிருள்ளவற்றையும், உயிருள்ளவற்றிலிருந்து இறந்தவற்றையும் வெளிப்படுத்துபவன் யார்? (அகிலங்களின் அனைத்துக்) காரியங்களையும் திட்டமிட்டுச் செயல்படுத்துபவன் யார்? என்று (நபியே!) நீர் கேளும். உடனே அவர்கள் 'அல்லாஹ்' என பதிலளிப்பார்கள் 'அவ்வாறாயின் அவனிடம் நீங்கள் பயபக்தியுடன் இருக்க வேண்டாமா?' என்று நீர் கேட்பீராக.

உண்மையாகவே அவன் தான் உங்களைப் படைத்துப் பாதுகாக்கும் அல்லாஹ் இந்த உண்மைக்குப் பின்னரும் (நீங்கள் அவனை வணங்காவிட்டால்) அது வழிகேட்டைத் தவிர வேறில்லை (இப்பேருண்மையை விட்டு) நீங்கள் எங்கு திருப்பப்படுகிறீர்கள்?" (10:31-32)

4. அல்லாஹ்வுடைய பெயர்களையும் அவனுடைய குணங்களையும் நம்புவது. அதாவது, அல்லாஹ் தனது வேதத்தில் தனக்கு என்னென்ன பெயர்களை, குணங்களைக் கொடுத்துள்ளானோ அல்லது நபி ﷺ அவர்கள் தம் ஹதீஸ்களில் விளக்கியுள்ளார்களோ அவற்றை அப்படியே அல்லாஹ்வுக்கு கொடுப்பது. அவற்றை மாற்றாமல், வெறுமையாக்காமல், எந்தவிதத்தில் என விவரிக்காமல், உவமைப்படுத்தாமல் அவனது மகத்துவத்திற்கு ஏற்ற முறையில் பொடுப்பது.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

"அல்லாஹ்வுக்கு அழகிய திருநாமங்கள் இருக்கின்றன அவற்றைக் கொண்டே நீங்கள் அவனைப் பிரார்த்தியுங்கள், அவனுடைய திருநாமங்களை தவறாக பயன்படுத்துவோர்களை (புறக்கணித்து) விட்டு விடுங்கள், அவர்களுடைய செயல்களுக்காக அவர்கள் (தக்க) கூலி கொடுக்கப்படுவார்கள்." (7:180)

மேலும் கூறுகிறான்:

“வானங்களிலும் பூமியிலும் மிக்க உயர்ந்த பண்புகள் அவனுக்குரியதே. மேலும் அவன் மிகைத்தவன் ஞானம் மிக்கவன்.” (30:27)

மேலும் கூறுகிறான்:

“(உலகில்) அவனைப் போன்று எப்பொருளும் இல்லை அவன் தான் (யாவற்றையும்) செவியேற்பவன், பார்ப்பவன்.” (42:11)

அல்லாஹ்வின் பெயர்கள்- பண்புகள் விஷயத்தில் இரு பிரிவினர் வழிதவறிப் போனார்கள்.

ஒரு பிரிவினர்: வெறுமையாக்குவோர்.

இவர்கள் அல்லாஹ்வின் பெயர்களை, குணாம்சங்களை மறுப்பவர்கள். முழுமையாக அல்லது சிலவற்றை (அல்லாஹ்வுக்கு எந்தப் பண்பும் தன்மையும் இல்லை என்று அவனை வெறுமையாக்குகிறார்கள்)

அப்பெயர்களை, குணாம்சங்களை அல்லாஹ்வுக்குக் கொடுத்தால் அல்லாஹ்வை ஒப்பிட வேண்டி வரும் என்கின்றனர். அதாவது, அல்லாஹ்வை அவனுடைய படைப்போடு ஒப்பிட வேண்டி வரும் என்று கருதுகின்றனர். இந்தக் கருத்து தவறானதாகும். இரண்டு காரணங்களின் அடிப்படையில்.

1. இதனால் அல்லாஹ்வின் வேதத்தில் முரண்பாடு உள்ளது என்பது போன்ற வீணான பிரச்னைகள் வரும். ஏனெனில், தனக்குப் பெயர்களும் குண அம்சங்களும் உள்ளன என்றும், எந்த ஒரு பொருளும் தன்னைப் போன்றில்லை என்றும் அல்லாஹ் கூறியுள்ளான். பெயர்களும் குணாம் சங்களும் அல்லாஹ்வுக்கு இருப்பதாகச் சொல் வது அவனை பிறவற்றோடு ஒப்பிடுவதாகும் என்றிருக்குமானால், அல்லாஹ்வின் வேதத்தில் முரண்பாடு உள்ளது என்றாகிவிடும். வசனங்களில் சிலவற்றைப் பொய்ப்படுத்துவது போலாகிவிடும்.

2. இரண்டு பொருள்கள் பெயரிலோ ஏதேனும் குணாம்சத்திலோ ஒத்திருப்பதனால் அவை இரண்டும் சரிநிகரானவையாக இருக்க வேண்டு மென்பதில்லை.

நீ இரு மனிதர்களைப் பார்க்கிறாய், இருவருமே கேட்கும், பார்க்கும், பேசும் ஆற்றல் கொண்ட வர்களாய் இருப்பதில் ஒத்திருக்கிறார்கள். அதனால் அவ்விருவரும் மனித ஆற்றல்களில் கேட்பதில், பார்ப்பதில், பேசுவதில் சரிநிகரான வர்களாய் இருக்க வேண்டுமென்பது அவசியமில்லை.

பிற உயிரினங்களைப் பார்க்கிறாய், அவற்றிற்குக் கைகள், கால்கள், கண்கள் இருக்கின்றன.

இந்த உறுப்புகள் விஷயத்தில் அவை ஒத்திருப்பதனால் அந்த உயிரினங்கள் அனைத்தும் சரிநிகரானவையாக இருக்க வேண்டுமென்பது அவசியமில்லை.

பெயர்கள், குணாம்சங்களில் ஒத்திருக்கும் நிலையில் படைப்பினங்களுக்கிடையே வேறுபாடு தெளிவாக இருக்கிறதெனில், படைத்தவனுக்கும் படைக்கப்பட்டவற்றிற்கும் இடையே அவ்வேறுபாடு அதிகத் தெளிவானதும் மிகப் பெரியதுமாகும்.

இரண்டாவது பிரிவினர்: உவமைப்படுத்துவோர். இவர்கள் அல்லாஹ்வின் பெயர்களையும் குணாம்சங்களையும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்தாம். ஆனால் அவனை அவனது படைப்பினத்தோடு ஒப்பிட்டு விடுகின்றனர்.

இதுதான் மூல வசனங்களுடைய கருத்தின் தேட்டமாகும். ஏனெனில், அல்லாஹ் தன் அடியார்களிடம் அவர்கள் புரிந்து கொள்ளும் வார்த்தைகளில் உரையாடுகிறான். என்பதாக இவர்கள் கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.
இந்தக் கருத்து தவறானதாகும். இரண்டு காரணங்களினால்.
1. அல்லாஹ் தன்னுடைய படைப்புக்கு ஒப்பாய் இருக்கின்றான் என்பது தவறானதாகும். அறிவும் இறைமார்க்கமும் அதைத் தவறு என்கின்றன.

மேலும் குர் ஆன் ஹதீஸினுடைய வார்த்தைகளின் தேட்டம் ஒரு தவறான கருத்தைக் காட்டாது.

2. அல்லாஹ் தன் அடியார்களுடன் அவர்கள் புரிந்து கொள்ளும் வார்த்தைகளைக் கொண்டு உரையாடுவது அவ்வார்த்தைகளின் அசல் அர்த்தத்தைப் பொறுத்தேயாகும். ஆயினும் அந்த அர்த்தம் எந்த எதார்த்த நிலையில் அமைந்துள்ளதோ அந்த எதார்த்த நிலையைப் பற்றிய அறிவை அல்லாஹ் தனது உள்ளமை மற்றும் குணாம்சங்களைப் பொறுத்த அளவில் தனக்குரியதாக்கிக் கொண்டான்.

பாருங்கள்! அனைத்தையும் செவியுறுபவன்' என்று அல்லாஹ் தன்னைப் பற்றி கூறுகிறானெனில், செவியுறுதல் என்பது (சப்தங்களைக் கேட்பது எனும் அதன்) அசல் அர்த்தத்தைப் பொறுத்து யாவரும் அறிந்த ஒன்றுதான். ஆனால், அல்லாஹ்வின் செவியேற்கும் ஆற்றல் பற்றிய எதார்த்த நிலையை நாம் எப்படி அறிய முடியும்?

ஏனெனில், செவியேற்பதன் எதார்த்த நிலை, படைப்பினங்களுக்கு மத்தியிலேகூட வேறுபடுகின்ற போது படைத்தவனுக்கும் படைப்பினங்களுக்கும் இடையே அவ்வேறுபாடு மிகத் தெளிவானதும் பெரிய அளவிலானதும்ஆகும்.

அல்லாஹ் தன்னைப் பற்றி அவன் அர்ஷின் மீது அமர்ந்தான் என்று அறிவித்துள்ளானெனில், அமர்தல் என்பது அதன் அசல் அர்த்தத்தைப் பொருத்து அறியப்பட்டதாகும். ஆனாலும் அமர்தல் என்பதன் எதார்த்த நிலை அர்ஷின் மீது அல்லாஹ் அமர்ந்தான் என்பதன் உண்மை நிலை நமது அறிவாற்றலுக்கு அப்பாற்பட்டதாகும்.

ஏனெனில், அமர்தலின்' எதார்த்த நிலை படைப்பினங்களின் விஷயத்திலேயே மாறுபடுகிறது. உறுதியான நாற்காலியின் மீது அமர்வது, விரண்டோடும் முறட்டுத்தனமான ஒட்டகத்தின் மீது அமர்வதைப் போலன்று.

இவ்வாறு அமர்தல் என்பது படைப்பினங்களின் விஷயத்திலேயே மாறுபடும் போது படைத்தவனுக்கும் படைப்பினங்களுக்குமிடையே அந்த வேறுபாடு மிகத் தெளிவானதும் பெரிய அளவிலானதுமாகும்.

நாம் மேலே கூறியது போன்று- அல்லாஹ்வின் மீது ஈமான் (நம்பிக்கை) கொள்வது நம்பிக்கையாளர்களுக்கு மகத்தான பயன்களை அளிக்கிறது. அவற்றுள் சில:

1- அல்லாஹ் ஒருவன் எனும் ஏகத்துவக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளல். அவனல்லாதவரிடம் ஆதரவும் அச்சமும் கொள்ளப்படாத

வகையிலும் மேலும் அவனல்லாதவருக்கு வழிபாடு செலுத்தப்படாதவகையிலும் அதில் உறுதியாக இருத்தல்.

2- அல்லாஹ்வை அவனின் அழகிய பெயர்கள், உயர்ந்த குணாம்சங்களின் தேட்டத்தின் பிரகாரம் அவனை முழுமையாக கண்ணியப்படுத்தி, உள்ளத்தால் விரும்புதல்.

3- அவனுடைய கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவதன் மூலமும் அவன் விலக்கியவற்றை விட்டுத் தவிர்ந்து கொள்வதன் மூலமும் இபாதத் எனும் வழிபாட்டை உறுதிப்படுத்துவது.

2- மலக்குமார்களை நம்புதல்:

மலக்குகள்- இவர்கள் நம் கண்களுக்குப் புலப்படாத ஒரு படைப்பினம். அல்லாஹ்வை இபாதத்- வழிபாடு செய்து கொண்டிருப்பவர்கள். படைத்துப் பரிபாலிக்கும் சிறப்புத் தன்மைகளோ கடவுள் தன்மைகளோ எதுவும் அவர்களுக்குக் கிடையாது. அல்லாஹ் அவர்களை ஒளியினால் படைத்தான். தனது ஆணைக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படியும் தன்மையையும் அதனை அமுல்படுத்தும் ஆற்றலையும் அவர்களுக்கு வழங்கியுள்ளான்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“வானங்களிலும் பூமியிலும் உள்ளோரெல்லாம் அவனுக்கே உரியோராவார்கள் மேலும் அவனிடம் இருப்பவர்கள் அவனுக்கு வணங்குவதை விட்டுப் பெருமையடிக்க மாட்டார்கள் சோர்வடையவுமாட்டார்கள்.

இடைவிடாமல் அவர்கள் இரவிலும், பகலிலும் அவனைத் துதித்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள்.” (21:19-20)

அவர்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் உள்ளனர். அவர்கள் எத்தனை பேர் என்பதை அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறுயாரும் கணக்கிட முடியாது.

மிஃறாஜ் சம்பவம் பற்றி அனஸ் (றழி) அவர்கள் அறிவிப்பில் வருகிறது. ‘வானத்தில் உள்ள பைத்துல் மஃமூர் நபி ﷺ அவர்களுக்குக் காண்பித்துக் கொடுக்கப்பட்டது. அதில் தினமும் எழுபது ஆயிரம் மலக்குகள் தொழுது கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதைவிட்டு வெளியேறினால் அங்கு திரும்ப ஒரு போதும் வரமாட்டார்கள். இதுவே அவர்களின் கடைசி வருகையாக இருக்கும்.

மலக்குகள் மீது நம்பிக்கை கொள்வதில் நான்கு விஷயங்கள் உள்ளன.

1. அப்படி ஒரு படைப்பு உண்டு என நம்புவது.

2. அவர்களில் யார் யாருடைய பெயரை நாம் அறிந்துள்ளோமோ அந்த மலக்குகளை அவர்களின் பெயரோடு நம்ப வேண்டும் ஜிப்ரீல் عليه السلام போன்று. பெயர் அறியாத மலக்குகளைப் பொதுவாக நம்ப வேண்டும்.

3- அவர்களின் தன்மைகளில் இருந்து நமக்குத் தெரிந்தவற்றை நம்புவது: ஜிப்ரீல் عليه السلام அவர்களின் தன்மையைப் போன்று.

ஜிப்ரீல் அவர்கள் எந்த எதார்த்த நிலையில் படைக்கப்பட்டுள்ளார்களோ அந்த எதார்த்த நிலையில் அவர்களைத் தாம் கண்டதாகவும் அவர்களுக்கு 600 இறக்கைகள் இருந்தன என்றும் கீழ்வானத்தையே அவர்கள் அடைத்து நின்றார்கள் என்றும் நபி ﷺ அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள்.

‘மலக்கு எனும் வானவர் சில போது மனித வடிவத்திற்கு மாறுவார். அல்லாஹ்வின் கட்டளைப் படி அல்லாஹ், ஜிப்ரீல் عليه السلام அவர்களை மர்யம் عليها السلام அவர்களிடம் அனுப்பிய போது ஜிப்ரீல் عليه السلام மாறியது போன்று. அப்போது அவர் மர்யம் عليها السلام அவர்களின் முன்னிலையில் முழு மனித வடிவத்தில் தோன்றினார்.

அவர் நபி ﷺ அவர்களிடம் வந்தபோதும் அப்படி நடந்தது. அவ்வேளை நபியவர்கள் தம் தோழர்களுடன் அமர்ந்திருந்தார்கள். நபியவர் களிடம் ஜிப்ரீல் வந்தார் வெள்ளை வெளேர் என்ற உடையுடனும் கருமையான தலைமுடியுட னும் மனித வடிவத்தில் பயணத்தின் சோர்வோ, களைப்போ எதுவும் அவரிடத்தில் காணப்பட வில்லை. நபித் தோழர்களில் எவரும் அவரை முன்பின் அறிந்திருக்கவுமில்லை. வந்தவர் நபி ﷺ அவர்களின் அருகில் அமர்ந்தார். தன்னுடைய முழங்கால்களை நபியவர்களின் முழங்கால்களுடன் சேர்த்து வைத்தார். தன் இரு கைகளையும் நபி ﷺ அவர்களின் தொடைகளின் மீது வைத்திருந்தார். இஸ்லாம், ஈமான், இஹ்ஸான், மறுமை மற்றும் அதன் அடையாளங்கள் ஆகியவை பற்றி நபி ﷺ அவர்களிடம் வினவினார். நபியவர்கள் அவற்றிற்கு பதிலளித்தார்கள். பிறகு ஜிப்ரீல் சென்றுவிட்டார்.

பிறகு நபி ﷺ அவர்கள் சொன்னார்கள்: "இவர்தான் ஜிப்ரீல் உங்களுக்கு உங்களது மார்க்கத்தைக் கற்றுக் கொடுப்பதற்காக உங்களிடம் வந்தார். (முஸ்லிம்)

இவ்வாறே, இப்றாஹீம் عليه السلام, லூத் عليه السلام ஆகிய நபிமார்களிடம் அல்லாஹ் அனுப்பி வைத்த மலக்குமார்களும் மனித வடிவத்தில் வந்தார்கள்.

4- மலக்குகள், அல்லாஹ்வின் கட்டளைப்படி என்னென்ன அமல்களை நிறைவேற்றிக் கொண் டிருக்கிறார்கள் என நாம் அறிந்துள்ளோமோ அவற்றை நம்புவது. உதாரணமாக, அல்லாஹ் வைத் துதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், சடைவு, களைப்பு எதுவுமின்றி இரவு பகல் எந்நேரமும் அவனை வழிபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அவர்களில் சிலருக்கு பின்வரும் பிரத்தியேக அமல்கள் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன.

- வஹியைச் சேர்ப்பிக்கும் பணியில் ஜிப்ரீல் عليه السلام அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருப்பது போன்று அல்லாஹ் ஜிப்ரீலை நபிமார்கள், றஸூல்மார்க ளிடம் வஹி கொண்டு செல்வதற்காக அனுப்பி வைக்கிறான்.

- மழை பொழிவித்து தாவரங்களை வளர்க்கும் பணியில் மீகாயீல் عليه السلام அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருப்பது போன்று.

- மறுமை உண்டாகுவதற்கும், பின்னர் படைப்புகள் மீண்டும் உயிர்ப்பித்து எழுப்பும் போதும் ஸூர் எனும் எக்காளம் ஊதும் பொறுப்பில் இஸ்ராபீல் عليه السلام அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருப்பது போன்று.

- மனிதர்கள் மரணமாகும் போது உயிர்களைக் கைப்பற்றும் பணியில் மலகுல் மௌத் எனும் வானவர் நியமிக்கப்பட்டிருப்பது போன்று.

- நரகக் காவலராக -மாலிக்- நியமிக்கப்பட்டிருப்பது போன்று.

- அன்னையரின் கருவறைகளில் உள்ள சிசுக்களைக் கவனிக்கும் பொறுப்பில் வேறு மலக்குகள் நியமிக்கப்பட்டிருப்பது போன்று.

கருவறையில் மனிதனுக்கு நான்கு மாதங்கள் பூர்த்தியாகிவிட்டால் அல்லாஹ் அதனிடம் ஒரு மலக்கை அனுப்புகிறான். அம்மனிதனின் ரிஸ்க், ஆயுட்காலம், அவனின் செயற்கள், அவன் நற்பேறுடையவனா துர்ப்பேறுடையவனா என்பன வற்றை எழுதுவதற்கு அவரைப் பணிக்கின்றான்.

- மனிதர்களுடைய செயல்களை பாதுகாத்து வைக்கவும் ஒவ்வொருவருக்குமாக அவற்றை எழுதவும் சில மலக்குமார்கள் நியமிக்கப்பட்டி ருப்பது போன்று இரண்டு மலக்குகள் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மனிதனின் வலது புறம் ஒருவரும் இடது புறம் ஒருவரும்.

மரணமடைந்தவரிடம் கேள்வி கேட்பதற்காக சில மலக்குமார்கள் நியமிக்கப்பட்டிருப்பது போன்று.

மனிதனை மண்ணறையில் `வைத்ததும் அவனிடம் இரண்டு மலக்குகள் வருகிறார்கள். அவனுடைய இறைவன் யார்? அவனது தீன் (மார்கம்) என்ன? அவனுடைய நபி யார் என்பன பற்றி அவனிடம் வினவுகிறார்கள்.

மலக்குமார்களின் மீது ஈமான் கொள்வதிலும் மகத்தான சில பயன்கள் உண்டு. அவற்றுள் சில:

1- அல்லாஹ்வின் மாண்பு, ஆற்றல், அதிகாரம் ஆகியவற்றை அறிவது. ஏனெனில் படைப்பினத்தின் மாண்பு படைத்தவனின் மாண்பில் அடங்கியது தானே.

2- ஆதத்தின் மக்களுக்கு அல்லாஹ் முக்கியத்துவம் அளித்ததற்காக அவனுக்கு நன்றி செலுத்துவது அவர்களைப் பாதுகாப்ப தற்கும் அவர்களின் செயல்களை எழுதுவதற்கும் அவர்களின் வேறுபல நலன்களுக்காகவும் இந்த மலக்குமார்களை அல்லாஹ் நியமித்துள்ளான் எனும் வகையில்.

3- மலக்குமார்களை நேசிப்பது - அல்லாஹ்வை அவர்கள் வணங்கி வழிபடுகிறார்கள் என்பதற்காக.

மலக்குமார்கள் உடலமைப்புக் கொண்டவர்கள் என்பதை வழிதவறிப்போன சில கூட்டத்தார் மறுத்துள்ளார்கள். மேலும் படைப்பினங்களிடம்

மறைந்துள்ள நல்ல சக்திகளுக்குத்தான் மலக்குகள் என்று சொல்லப்படுகிறது என்றும் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இவ்வாறு சொல்வது அல்லாஹ்வின் வேதத்தையும் அவனுடைய தூதரின் ஸு ன்னத்தையும் முஸ்லிம்களின் ஏகோபித்த முடிவையும் பொய்ப்படுத்துவதாகும்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

"அல்ஹம்து லில்லாஹ் - எல்லாப் புகழ் அல்லாஹ்வுக்கே வானங்களையும், பூமியையும் படைத்தவன் இரண்டிரண்டு, மும்மூன்று, நன்னான்கு இறக்கைகள் உள்ளவர்களாக மலக்குகளைத் தன் தூதை எடுத்துச் செல்வோராக ஆக்கினான். தான் நாடியதைப் படைப்பிலே மிகுதப்படுத்துவான்" (35:1)

மேலும் கூறுகிறான்:

மலக்குகள் நிராகரிப்போரின் உயிர்களைக் கைப்பற்றும் போது நீங்கள் பார்ப்பீர்களானால், மலக்குகள் அவர்களுடைய முகங்களிலும், முதுகுகளிலும் அடித்துக் கூறுவார்கள் 'எரிக்கும் நரக வேதனையைச் சுவையுங்கள்' என்று. (8:50)

மேலும் கூறுகிறான்:

"இந்த அநியாயக்காரர்கள் மரண வேதனையில் இருக்கும் போது நீங்கள் அவர்களைப்

பார்த்தால், மலக்குகள் தம் கைகளை நீட்டி (இவர்களிடம்) உங்களுடைய உயிர்களை வெளியேற்றுங்கள் (என்று கூறுவதை நீர் காண்பீர்)." (6:93)

மேலும் கூறுகிறான்:

"அவர்களின் இருதயங்களிலிருந்து திடுக்கம் நீக்கப்படுமானால் 'உங்கள் இறைவன் என்ன கூறினான்' என்று (அவர்களில் சிலர் சிலரிடம்) கேட்பார்கள். 'உண்மையானதையே! மேலும், அவனே மிக்க உயர்ந்தவன் மகாப் பெரியவன்' என்று கூறுவார்கள்." (34:23)

ஓரிடத்தில் சுவர்க்க வாசிகள் குறித்து கூறுகிறான்:

"மலக்குகள் ஒவ்வொரு வாயில் வழியாகவும் இவர்களிடம் வருவார்கள். நீங்கள் பொறுமை யைக் கடைப்பிடித்ததற்காக 'ஸலாமுன் அலைக்கும்' (உங்கள் மீது ஸலாம் உண்டாவதாக!) உங்களுடைய வீடு மிகவும் நல்லதாயிற்று! (என்று கூறுவார்கள்.)" (23:24)

அபூஹுறைறா (றழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறாகள். அண்ணல் நபி ﷺ அவர்கள் கூறினார்கள்.

عن إبي هريرة رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال: إذا أحب الله العبد نادى جبريل إنّ الله يحب فلانا فأحبه، فيحبه جبريل، فينادي جبريل في أهل السماء إنّ الله يحب فلانا فأحبوه، فيحبه أهل السماء، ثم يوضع له القبول في الأرض.

அல்லாஹ் ஓர் அடியான் மீது நேசம் கொண்டால் ஜிப்ரீலை அழைத்துக் கூறுகிறான்: நான் இன்ன அடியாரை நேசிக்கிறேன், நீரும் அவரை நேசிப்பீராக. அவ்வாறே ஜிப்ரீலும் அவரை நேசிக்கிறார். பிறகு வானத்தில் உள்ளவரிடையே ஜிப்ரீல் அறிவிப்புச்செய்கிறார். திண்ணமாக அல்லாஹ் இன்ன அடியாரை நேசிக்கிறான், நீங்களும் அவரை நேசியுங்கள். அவ்வாறே வானத்தில் உள்ளவர்களும் அவரை நேசிக்கிறார்கள். பிறகு பூமியில் அந்த அடியார் நல்லவர் என்று அங்கீகரிக்கப்படுகிறார்.' (புஹாரி, முஸ்லிம்)

அபூஹுறைறா (றழி) அவர்களின் பின்வரும் அறிவிப்பும் புஹாரியில் இடம் பெற்றுள்ளது:

وعنه أيضا قال: قال النبي ﷺ: إذا كان يوم الجمعة كان على كل باب من أبواب المسجد الملائكة يكتبون الأول فالأول فإذا جلس الإمام طوّوا الصحف وجاؤوا يستمعون الذكر.

அண்ணல் நபி ﷺ அவர்கள் சொன்னார்கள்: 'ஜும்ஆ நாள் வந்தால் மஸ்ஜிதின் ஒவ்வொரு வாசலிலும் மலக்குமார்கள் அமர்ந்து முதலில் வருபவர்களை வரிசைப்படி பதிவு செய்கிறார்கள். இமாம் (மின்பரில் ஏறி) அமர்ந்ததும் மலக்குகள் தம் ஏடுகளைச் சுருட்டி வைத்து அறிவுரையைக் கேட்க வந்துவிடுகிறார்கள்'.

இத்தகைய மூலாதாரங்கள்- மலக்குமார்கள் என்போர் உடலமைப்பு உள்ளவர்களே தவிர வழிபிறழ்ந்த கூட்டத்தார் சொல்வது போன்று மானசீக சக்திகள் அல்லர் என்பதைத் தெளிவாக அறிவிக்கின்றன.

3- வேதங்களை ஈமான் கொள்வது:

அல்குத்பு (வேதங்கள்) எனும் சொல் கிதாப் என்பதன் பன்மை. கிதாப் என்றால் எழுதப்பட்டது என்று பொருள்.

இங்கு வேதங்கள் என்பதன் கருத்து, அல்லாஹ் தன்னுடைய தூதர்களின் மீது இறக்கிவைத்த வேதங்கள் என்பதாகும். மனிதர்களுக்கு அருட்கொடையாகவும் நேர்வழி காட்டு வதற்காகவும் அவற்றை அல்லாஹ் இறக்கி வைத்தான். அவற்றின் மூலம் இவ்வுலகிலும் மறுமையிலும்

தங்களின் நற்பேற்றை அவர்கள் அடைந்திடும் பொருட்டு.

வேதங்களை நம்புவதில் நான்கு விஷயங்கள் உள்ளன.

1- உண்மையாக அல்லாஹ்விடமிருந்தே அவை இறக்கியருளப்பட்டுள்ளன என நம்புவது.

2- எந்தெந்த வேதங்களின் பெயர்களை நாம் அறிந்துள்ளோமோ அவற்றை அவற்றின் பெயரோடு ஈமான் கொள்வது.

உதாரணமாக, அல்குர்ஆன் முஹம்மத் ﷺ அவர்களுக்கு இறக்கப்பட்டது.

தௌறாத் வேதம் மூஸா عليه السلام அவர்களுக்கு இறக்கப்பட்டது. இன்ஜீல் ஈஸா عليه السلام அவர்களுக்கு இறக்கப்பட்டது. ஜபூர் தாவூத் عليه السلام அவர்களுக்கு இறக்கப்பட்டது.

எந்த வேதங்களின் பெயர்களை நாம் அறிந்திருக்கவில்லையோ அந்த வேதங்களின் மீது பொதுப்படையாக நாம் ஈமான் கொள்ள வேண்டும்.

3- அந்த வேதங்கள் வழங்கும் செய்திகளிலிருந்து நம்பகமானவற்றை உண்மையென ஏற்றுக் கொள்வது. உதராணமாக: குர்ஆனுடைய

செய்திகளையும் முந்தைய வேதங்களிலிருந்து திரிக்கப்படாமல், மாற்றப்படாமல் உள்ள செய்திகளையும் ஏற்றுக் கொள்வது போன்றது.

4- அவற்றில் வழக்கொழிக்கப்படாத குர்ஆனில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சட்டங்களைக் கொண்டு அமல் செய்வது அவற்றைத் திருப்தி கொள்வது, உளப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்வது, அந்தச் சட்டங்களின் நுணுக்கத்தை நாம் அறிந்தாலும் அறியாவிட்டாலும் சரியே.

- முன்னர் அருளப்பட்ட வேதங்கள் அனைத்தும் அல்குர்ஆனின் வருகையால் காலாவதியாக்கப்பட்டு விட்டன.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“மேலும் (நபியே! முற்றிலும்) உண்மையைக் கொண்டுள்ள இவ்வேதத்தை நாம் உம்மீது இறக்கியுள்ளோம், இது தனக்கு முன்னிருந்த (ஒவ்வொரு) வேதத்தையும் மெய்ப்படுத்தக் கூடியதாகவும் அதைப் பாதுகாப்பதாகவும் இருக்கின்றது. ” (5:48)

இதன் படி முந்தைய வேதங்களுடைய சட்டங்களின் அடிப்படையில் செயல்படுவது கூடாது. எது நம்பகமாக உள்ளதோ எதை அல்குர்ஆன் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளதோ அந்தச் சட்டத்தின்படி செயல்படுவது கூடும்.

வேதங்களின் மீது ஈமான் (நம்பிக்கை) கொள்வது மகத்தான பயன்களை அளிக்கிறது. அவற்றுள் சில:

1- அல்லாஹ் தன்னுடைய அடியார்களைப் பரிவோடு கவனித்திருப்பதை அறிவது. வழிகாட்டும் வேதத்தை ஒவ்வொரு கூட்டத்தாருக்கும் இறக்கியருளியிருப்பதன் மூலம்.

2- அல்லாஹ்வின் ஷரீஅத்தில் உள்ள நுணுக்கத்தை அறிவது. ஒவ்வொரு கூட்டத்தாருக்கும் அவரவர்களின் நிலைமைகளுக்கு ஏற்ற சட்டங்களையே அல்லாஹ் வகுத்தளித்துள்ளான் எனும் வகையில். அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“உங்களில் ஒவ்வொரு கூட்டத்தாருக்கும் ஒவ்வொரு மார்க்கத்தையும், வழிமுறையையும் நாம் ஏற்படுத்தியுள்ளோம்” (5:48)

3- அல்லாஹ்வின் அருட் கொடைகளுக்கு நன்றி செலுத்துதல்.

4- றஸூல்மார்களை ஈமான் கொள்வது:

-றஸூல்- எனும் சொல் -அர்றுஸுல்- என்பதன் ஒருமையாகும். றஸூல் என்றால் அனுப்பப் பட்டவர் என்று பொருள். அதாவது, ஒரு

விஷயத்தைப் பிறரிடம் கொண்டு சேர்ப்பதற்காக அனுப்பப்பட்டவர்.

இங்கு றஸூல்மார்கள் என்பதன் கருத்து, இறை மார்க்கத்தை பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டும் என்று எவர்களின் பால் வஹி அனுப்பப்பட்டுள்ளதோ அத்தகைய மனிதர்கள் என்பதாகும்.

அந்த றஸூல்மார்களில் முதலானவர் நூஹ் عليه السلام அவர்கள். இறுதியானவர் முஹம்மது ﷺ அவர்கள்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

> "(நபியே!) நூஹுக்கும், அவருக்குப் பின் வந்த (இதர) நபிமார்களுக்கும் நாம் வஹீ அறிவித்தது போலவே, உமக்கும் நிச்சயமாக வஹீ அறிவித்தோம்" (4:163)

அனஸ் (றழி) அவர்கள் அறிவித்துள்ள (மறுமை நாளின்) பரிந்துரை தொடர்பான நபி மொழியில் வருகிறது. நபி ﷺ அவர்கள் கூறினார்கள்: மனிதர்கள் ஆதம் عليه السلام அவர்களிடம் வருவார்கள். தங்களுக்காக அவர் பரிந்துரை செய்யும் பொருட்டு அவரோ தம்மால் இயலாது என்று அவர்களிடம் கூறிவிடுவார். பிறகு சொல்வார்: நீங்கள் நூஹிடம் செல்லுங்கள். அல்லாஹ்

அனுப்பிவைத்த முதல் றஸூல் அவர்தான். (புஹாரி)

முஹம்மத ﷺ அவர்களைப் பற்றி அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“முஹம்மத் உங்களுடைய ஆண்களில் எவருக்கும் தந்தையல்ல. ஆனால் அவர் அல்லாஹ்வின்தூதராகவும் இறுதி நபியாகவும் இருக்கிறார்.” (33:40)

எந்த உம்மத்தும், சமூகமும் றஸூல் அனுப்பப்படாமல இல்லை. அல்லாஹ் அந்த றஸூலுக்கு தனிப்பட்ட ஷரீஅத் சட்டத்தை கொடுத்து அவரை அவரது சமூகத்தாரிடம் அனுப்பி வைக்கிறான்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولاً أَنِ ٱعْبُدُوا ٱللَّهَ وَٱجْتَنِبُوا ٱلطَّٰغُوتَ ﴾

“மெய்யாகவே நாம் ஒவ்வொரு சமூகத்தாரிடத்திலும், ‘அல்லாஹ்வையே நீங்கள் வணங்குங்கள் (அல்லாஹ்வை அன்றி வணங்கப்படும்) தாகூத்துக்கு அடிபணிவதை விட்டும் நீங்கள் விலகிச் செல்லுங்கள்’ என்று

(போதிக்குமாறு) நம் தூதர்களை அனுப்பி வைத்தோம்" (16:36)

இன்னோர் இடத்தில் கூறுகிறான்:

"அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவர் வராத எந்த சமுதாயத்தவரும் (பூமியில்) இல்லை" (35:24)

வேறோர் இடத்தில் கூறுகிறான்:

"நிச்சயமாக நாம்தான் தவ்ராத்தையும் இறக்கி வைத்தோம். அதில் நேர்வழியும் பேரொளியும் இருந்தன. (அல்லாஹ்வுக்கு) முற்றிலும் வழிப்பட்ட நபிமார்கள், யூதர்களுக்கு அதனைக் கொண்டே (மார்க்கக்) கட்டளை யிட்டு வந்தார்கள்" (5:44)

றஸூல்மார்கள் இறைவனால் படைக்கப்பட்ட மனிதர்கள். படைத்துப் பரிபாலிக்கும் சிறப்புத் தன்மைகளோ வழிபடுவதற்கான தகுதிகளோ எதுவும் அவர்களுக்குக் கிடையாது,

அல்லாஹ் தன்னுடைய நபி முஹம்மது ﷺ அவர்களைப் பற்றி பின்வருமாறு கூறுகிறான்: (அவர்களோ றஸூல்மார்களின் தலைவராகவும் அல்லாஹ்விடத்தில் அவர்கள் அனைவரிலும் உன்னத அந்தஸ்துடையவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.)

﴿ قُل لَّآ أَمۡلِكُ لِنَفۡسِى نَفۡعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُۚ وَلَوۡ
كُنتُ أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ لَٱسۡتَكۡثَرۡتُ مِنَ ٱلۡخَيۡرِ وَمَا مَسَّنِىَ ٱلسُّوٓءُۚ
إِنۡ أَنَا۠ إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوۡمٍ يُؤۡمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ ﴾

“(நபியே!) நீர் கூறும் ‘அல்லாஹ் நாடினால‌ன்றி நான் எனக்கே யாதொரு நன்மையோ அல்லது தீமையோ செய்து கொள்ள சக்தியில்லாதவன் மறைந்திருப்பவற்றை நான் அறிபவனாக இருந்தால் நன்மைகளை அதிக மாகத் தேடிக்கொண்டிருப்பேன் (அந்நிலையில் எவ்விதமான) தீங்கும் என்னைத் தீண்டியிராது. நம்பிக்கை கொள்ளும் மக்களுக்கு நான் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவனும், நன்மாராயம் கூறுபவனுமேயன்றி வேறில்லை.’ (7:188)

வேறோர் இடத்தில் அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“கூறுவீராக, உங்களுக்கு ஏதேனும் தீமையோ நன்மையோ செய்திடும் ஆற்றல் எனக்கில்லை. ‘நிச்சயமாக அல்லாஹ்வை விட்டும் ஒருவரும் என்னைப் பாதுகாக்க மாட்டார் இன்னும், அவனையன்றி ஒதுங்குந் தலத்தையும் நான் காணமுடியாது.” (72:21-22)

நோய், மரணம், பசி, தாகம், போன்ற மனித இயல்பைச் சேர்ந்த தன்மைகள் றஸூல் மார்களுக்கு உண்டு.

இப்றாஹீம் عليه السلام அவர்கள் தம் இறைவனை வர்ணித்துச் சொன்ன வார்த்தைகளை குர்ஆனில் அல்லாஹ் இவ்வாறு எடுத்துக் கூறுகிறான்:

“அவனே எனக்கு உணவளிக்கின்றான் அவனே எனக்குக் குடிப்பாட்டுகிறான்.

நான் நோயுற்ற காலத்தில், அவனே என்னைக் குணப்படுத்துகிறான்.

மேலும் அவனே என்னை மரிக்கச் செய்கிறான் பிறகு அவனே என்னை உயிர்ப்பிப்பான்.” (26:79-81)

நபி ﷺ அவர்கள் கூறினார்கள்:

நான் உங்களைப் போன்ற மனிதன்தான். உங்களுக்கு மறதி ஏற்படுவது போன்று எனக்கும் மறதி ஏற்படுகிறது. எனவே நான் மறந்துவிட்டால் நீங்கள் எனக்கு நினைவூட்டுங்கள்’ (முஸ்லிம்)

மேலும் றஸூல்மார்களைப் பற்றி அல்லாஹ் குறிப்பிடும் போது அவர்கள் எனக்கு அடிமைப் பட்டிருக்கும் தன்மையைப் பெற்றுள்ளார்கள்

என்றும் அது அவர்களின் அந்தஸ்துகளிலேயே உன்னதமானது என்றும் சுட்டிக்காட்டுகிறான். அவர்களைப் புகழ்ந்துரைக்கும் தொடரில் இவ்வாறு சொல்கிறான்.

நூஹ் عليه السلام அவர்களைக் குறித்துக் கூறுகிறான்:

﴿ ... إِنَّهُۥ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ۝ ﴾

"திண்ணமாக நூஹ் நன்றியுள்ள ஓர் அடியாராகத் திகழ்ந்தார்" (17:3)

வேறோர் இடத்தில் முஹம்மத் ﷺ அவர்களைக் குறித்து கூறுகிறான்:

"சத்தியத்தையும் அசத்தியத்தையும் பிரித்துக் காட்டக்கூடிய இந்த வேதத்தை உலக மக்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்யக்கூடியதாக தன் அடியார் மீது இறக்கி வைத்த (இறை)வன் மேன்மை நிறைந்தவனாக இருக்கிறான்." (25:1)

மேலும் இப்றாஹீம் நபி, இஸ்ஹாக் நபி, யஃகூப் நபி عليهم السلام ஆகியோரைக் குறித்து இவ்வாறு கூறுகிறான்.

"மேலும் நம்முடைய அடியார்களான இப்றாஹீம், இஸ்ஹாக், யஃகூப் ஆகியோரை

நினைவுபடுத்துவீராக! அவர்கள் மிகுந்த செயலாற்றலும் நுண்ணோக்கும் உடையவர்களாவர். மறுமையை நினைவு கூர்தல் எனும் ஒரு தூய பண்பு அவர்களிடம் இருந்தமையால் நாம் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருத்தோம். நிச்சயமாக அவர்கள் நம்மிடத்திலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சான்றோர்கள் ஆவர்." (38:45-47)

இன்னோர் இடத்தில் ஈஸா நபி عليه السلام அவர்களைப் பற்றி கூறுகிறான்:

"மர்யத்தின் குமாரர் ஓர் அடியாரே தவிர வேறல்லர். அவர் மீது நாம் அருள் புரிந்திருந்தோம். பனூ இஸ்ராயீல் சந்ததியினருக்கு நமது ஆற்றலின் முன்னுதாரணமாக நாம் அவரை ஆக்கியிருந்தோம்' (43:59)

றஸூல்மார்களின் மீது நம்பிக்கை கொள்வதில் நான்கு விஷயங்கள் உள்ளன:

1- அவர்களின் தூதுத்துவப் பொறுப்பு உண்மையில் அல்லாஹ்விடமிருந்து வழங்கப்பட்டதாகும் என நம்புவது.

- எனவே றஸூல்மார்களில் ஒருவருடைய தூதுத்துவத்தை நிராகரித்தவன் அனைத்து தூதர்களையும் நிராகரித்தவனாவான். நூஹ்

நபியை நிராகரித்தவர்களைப் பற்றி அல்லாஹ் இவ்வாறு கூறுகிறான்: 'நூஹுடைய சமூகத்தினர் இறைத்தூதர்களைப் பொய்ப்படுத்தினார்கள்' (26:105)

அந்தச் சமூகத்தினர் எல்லா றஸூல்மார்களையும் பொய்ப்படுத்தியதாகக் கூறுகிறான். ஆனால் அவர்கள் நூஹ் நபியைப் பொய்ப்படுத்திய போது நூஹைத் தவிர வேறு தூதர் எவரும் இருக்கவில்லை.

இதன் படி எந்த கிறிஸ்தவர்கள் முஹம்மத் நபி ﷺ அவர்களைப் பொய்ப்படுத்துகிறார்களோ, அவர்களைப் பின்பற்றாமல் இருக்கிறார்களோ அந்த கிறிஸ்தவர்கள் ஈஸா நபி عليه السلام அவர்களையும் பொய்ப்படுத்தக் கூடியவர்களாவர். அவர்களைப் பின்பற்றாதவர்களுமாவர்.

அதிலும் குறிப்பாக, ஈஸா عليه السلام அவர்கள் முஹம்மத் ﷺ அவர்களின் வருகையைக் குறித்து கிறிஸ்தவர்களுக்கு முன்னறிவிப்புச் செய்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு முன்னறிவிப்புச் செய்திருப்பதன் பொருள்: அவர் அவர்களின் பால் அனுப்பப்படவிருக்கும் தூதர்: அந்தத் தூதரின் மூலம் அவர்களை வழிகேட்டிலிருந்து வெளியேற்றி அவர்களுக்கு நேர்வழி காட்டிட

அல்லாஹ் விரும்புகின்றான் என்பதைத் தவிர வேறில்லை.

2- அவர்களில் யாருடைய பெயரை நாம் அறிந்துள்ளோமோ அவர்களின் மீது அவர்களின் பெயருடன் ஈமான் கொள்வது: முஹம்மத், இப்றாஹீம், மூஸா, ஈஸா, நூஹ் عليه السلام ஆகிய றஸூல்மார்களின் மீது ஈமான் கொள்வது போன்று.

இந்த ஐந்து பேரும் உலுல் அஸ்ம் (மன உறுதி) பெற்ற றஸூல்மார்களாவர். குர்ஆனில் இரண்டு இடங்களில் அல்லாஹ் இவர்களைப் பற்றி கூறியுள்ளான்.

“(நபியே! நம் கட்டளைகளை எடுத்துக் கூறுமாறு) நபிமார்(கள் அனைவர்)களிடமும், (சிறப்பாக) உம்மிடமும் நூஹு, இப்ராஹீம், மூஸா, மர்யமுடைய குமாரர் ஈஸா ஆகியோரிடமும் வாக்குறுதி வாங்கிய போது, மிக்க உறுதியான வாக்குறுதியையே அவர்களிடம் நாம் வாங்கினோம்.” (33:7)

இன்னோர் இடத்தில்:

“நூஹு க்கு எதனை அவன் உபதேசித்தானோ, அதனையே உங்களுக்கும் அவன் மார்க்க மாக்கியிருக்கின்றான். ஆகவே (நபியே) நாம்

உமக்கு வஹீ மூலம் அறிவிப்பதும், இப்றாஹீமுக்கும், மூஸாவுக்கும், ஈஸாவுக்கும் நாம் உபதேசித்ததும் என்னவென்றால் 'நீங்கள் (அனைவரும்) சன்மார்க்கத்தை நிலை நிறுத்துங்கள், நீங்கள் அதில் பிரிந்து விடாதீர்கள்' என்பதே - (42:13)

அந்த றஸூல்மார்களில் யார் யாரின் பெயர்கள் நமக்குத் தெரியாதோ அவர்களின் மீது பொதுப் படையாக நாம் ஈமான் கொள்ள வேண்டும்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

"திட்டமாக நாம் உமக்கு முன்னர் தூதர்களை அனுப்பியிருக்கின்றோம். அவர்களில் சிலருடைய வரலாற்றை உமக்குக் கூறியுள்ளோம். இன்னும் எவர்களுடைய வரலாற்றை உமக்குக் கூற வில்லையோ (அவர்களும்) அத்தூதர்களில் இருக்கின்றனர்" (40:78)

3- அவர்களைப் பற்றிய செய்திகளில் நம்பகமானவற்றை உண்மைப்படுத்துவது:

4- அவர்களில் எந்தத் தூதர் நம்மிடம் அனுப்பப்பட்டுள்ளாரோ அவருடைய ஷரீஅத் சட்டங்களின் படி செயல்படுவது.

அவர்தாம் இறுதித் தூதர் முஹம்மத் ﷺ அவர்கள். இவர்கள் எல்லா மனிதர்களுக்காகவும் அனுப்பப்பட்ட தூதர் ஆவார்கள்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

"உம் இறைவன் மேல் சத்தியமாக, அவர்கள் தங்களிடையே எழுந்த சச்சரவுகளில் உம்மை நீதிபதியாக, ஏற்றுப் பின்னர் நீர் தீர்ப்பு செய்தது பற்றி எத்தகைய அதிருப்தியையும் தம் மனங்களில் கொள்ளாது (அத்தீர்ப்பை) முற்றிலும் ஏற்றுக் கொள்ளாத வரையில், அவர்கள் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் ஆகமாட்டார்கள்." (4:65)

றஸூல்மார்களின் மீது ஈமான் கொள்வதன் மகத்தான பயன்களுள் சில:

1- அடியார்களின் மீது அல்லாஹ் பொழிந்த கருணையை அவர்களின் பால் கொண்ட பரிவை அறிந்து கொள்வது.

எவ்வாறெனில், அவன்தான் தன்னுடைய அடியார்களின் பால் தூதர்களை அனுப்பி வைத்தான் அத்தூதர்களின் மூலம் அவர்களுக்கு நேர்வழி காட்டவும் அவர்கள் எவ்வாறு அல்லாஹ்வை வணங்கி வழிபட வேண்டும் என கற்றுக் கொள்ளவும் ஏற்பாடு செய்தான். இவ்வாறு

அடியார்களுக்கு அருள் புரிந்துள்ளான். மனிதனின் பகுத்தறிவைக் கொண்டு மட்டும் இவற்றைப் புரிந்திட முடியாது.

2- அல்லாஹ்வின் இம்மாபெரும் அருட்கொடைகளுக்காக அவனுக்கு நன்றி செலுத்துவது.

3- றஸூல்மார்களின் மீது அன்பு செலுத்துவது. அவர்களுக்கு கண்ணியம் அளிப்பது, அவர்களின் தகுதிக்குப் பொருத்தமான முறையில் அவர்களைப் புகழ்வது.
ஏனெனில், அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர்களாவர். அவனை வணங்கி வழிபட கற்றுத் தந்தவர்கள். அவனது தூதுச் செய்தியை சேர்ப்பித்தவர்கள். அவனுடைய அடியார்களுக்கு நற்போதனை புரிந்தார்கள்.

ஆனால், பிடிவாதக்காரர்கள் தங்களின் பால் அனுப்பப்பட்ட தூதர்களைப் பொய்ப்படுத்தினார்கள். மனிதர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர்களாய் வரமுடியாது என்று கருதினார்கள்.

இந்தக் கருத்து தவறானது. உண்மைக்குப் புறம்பானது என்று அல்லாஹ் குர்ஆனில் குறிப்பிடுகிறான். பின்வரும் வசனத்தில்.

﴿ وَمَا مَنَعَ ٱلنَّاسَ أَن يُؤْمِنُوٓاْ إِذْ جَآءَهُمُ ٱلْهُدَىٰٓ إِلَّآ أَن قَالُوٓاْ
أَبَعَثَ ٱللَّهُ بَشَرًا رَّسُولًا ﴿٩٤﴾ قُل لَّوْ كَانَ فِى ٱلْأَرْضِ

مَلَٰٓئِكَةٞ يَمۡشُونَ مُطۡمَئِنِّينَ لَنَزَّلۡنَا عَلَيۡهِم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ
مَلَكٗا رَّسُولٗا ﴿٩٥﴾

“மனிதர்களிடம் நேர்வழி (காட்டி) வந்த போது, ‘ஒரு மனிதரையா அல்லாஹ் (தன்) தூதராக அனுப்பினான்’ என்று கூறுவதைத் தவிர அவர்கள் ஈமான் கொள்வதை வேறெதுவும் தடுக்கவில்லை.

(நபியே!) நீர் கூறும் ‘பூமியில் மலக்குகளே வசித்து (இருந்து அதில்) அவர்களே நிம்மதியாக நடமாடிக் கொண்டிருந்தால், நிச்சயமாக நாம் அவர்களிடம் ஒரு மலக்கையே வானத்திலிருந்து (நம்) தூதராக இறக்கியிருப்போம்” என்று. (17:94-95)

மேற்சொன்ன அவர்களின் கருத்து தவறானது என்பதை அல்லாஹ் இங்கு தெளிவுபடுத்துகிறான். பூமியில் வசிப்பவர்களிடம்தான் இறைத்தூதர் அனுப்பப்படுகிறார். பூமியில் வசிப்போர் மனிதர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இறைத் தூதர் மனிதராகத் தான் இருக்க வேண்டும்.

இப்பூமியில் வசிப்போர் மலக்குமார்களாக இருந்திருந்தால் வானத்தில் இருந்து ஒரு மலக்கை தூதராக அல்லாஹ் அனுப்பி

வைத்திருப்பான். அவர்களைப் போன்றுதானே அவர் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக. இவ்வாறு றஸூல்மார்களைப் பொய்ப்படுத்தியவர்கள் கூறியதை அல்லாஹ் பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கிறான்:

“நீங்கள் எங்களைப் போன்ற மனிதர்களே யன்றி (வேறு) இல்லை எங்களுடைய மூதாதையர்கள் வணங்கிக் கொண்டிருந்தவற்றை விட்டும் எங்களைத் தடுக்கவா நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள்? அப்படியானால், எங்களுக்குத் தெளிவான ஆதாரங்களைக் கொண்டு வாருங்கள்” எனக் கூறினார்கள். (அதற்கு) அவர்களிடம் வந்த தூதர்கள் அவர்களை நோக்கி, ‘நாங்கள் உங்களைப் போன்ற மனிதர்களே அல்லாமல் வேறில்லை எனினும் அல்லாஹ் தம் அடியார்களில் தான் நாடியவர் மீது அருள் புரிகிறான் அல்லாஹ் வின் அனுமதியின்றி நாங்கள் உங்களுக்கு எந்த ஓர் ஆதாரத்தையும் கொண்டு வருவதற்கில்லை’ (14:10-11)

5- இறுதி நாளை நம்பிக்கை கொள்வது:

இறுதி நாள், மனிதர்கள் அனைவரும் உயிர்ப்பித்து எழுப்பப்படுகின்ற மறுமை நாளாகும்.

கேள்வி கணக்கு கேட்டு நற்கூலி, தண்டனை வழங்கும் நாளாகும்.

இந்நாளை இறுதி நாள் என்று கூறுவதற்குக் காரணம் இந்நாளிற்குப் பிறகு வேறொரு நாள் இருக்காது. முடிவாக சுவன வாசிகள் தத்தம் இடங்களில் மகிழ்ச்சியுடன் தங்குவார்கள். நரகவாசிகள் கடும் வேதனையில் ஆழ்ந்து கிடப்பார்கள்.

இறுதி நாளின் மீது நம்பிக்கை கொள்வதில் மூன்று விஷயங்கள் உள்ளன.

1-உயிர்ப்பித்து எழுப்புவதை நம்புவது.

ஸூர் எனும் எக்காளம இரண்டாவது தடவை ஊதப்படும்போது மரணித்தோர் உயிர்ப்பித் தெழுப்பப்படுவார்கள். பிறகு அவர்கள் அனைவரும் இறைவன் முன்னிலையில் பாதணிகளின்றி வெறுங்காலுடனும், ஆடைகளின்றி நிர்வாணமாகவும், விருத்த சேதனம் செய்யப்படாமலும் நிற்பார்கள்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

﴿ كَمَا بَدَأْنَآ أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُۥ ۚ وَعْدًا عَلَيْنَآ ۚ إِنَّا كُنَّا فَـٰعِلِينَ ﴿١٠٤﴾ ﴾

“முதலில் படைப்புகளைப் படைத்தது போன்றே, (அந்நாளில்) அதனை மீட்டுவோம் இது நம் மீது வாக்குறுதியாகும் நிச்சயமாக நாம் இதனை செய்வோம்.” (21:104)

மறுமை நாளில் மனிதர்கள் உயிர் கொடுத்தெழுப்பப்படுவார்கள் என்பது குர்ஆனும் நபிமொழியும் அறிவித்துள்ள உறுதியான உண்மையாகும். முஸ்லிம்களின் ஒருமித்த முடிவும் இதுவே.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“பிறகு, நிச்சயமாக நீங்கள் மரணிப்பவர்களாக இருக்கிறீர்கள். பிறகு, கியாம நாளன்று, நிச்சயமாக நீங்கள் எழுப்பப்படுவீர்கள்.” (23:15-16)

நபிகள் நாயகம் ﷺ அவர்கள் சொன்னார்கள்:

‘மறுமை நாளில் மனிதர்கள் அனைவரும் பாதணிகளின்றியும், ஆடைகளின்றியும், விருத்த சேதனம் செய்யப்படாமலும் எழுப்பப்படுவார்கள்.’ (புஹாரி, முஸ்லிம்)

இது ஓர் ஆதாரப் பூர்வமான உண்மையாகும் என முஸ்லிம்கள் அனைவரும் ஒருமித்த கருத்து கொண்டிருக்கிறார்கள். விவேகத்தின் தேட்டமும் இதுதான். எவ்வாறெனில், அல்லாஹ் இந்த

மனிதப் படைப்பிற்கு மறு உலகம் என ஒன்றை அமைத்திருக்க வேண்டும். (உலகில் தன்னுடைய தூதர்களின் வாயிலாக என்னென்ன கடமைகளை அவர்களின் மீது சுமத்தினானோ அவற்றின் பேரில் அன்று அவர்களுக்கு நற்கூலி அல்லது தண்டனை கொடுக்க வேண்டும் என்றே பகுத்தறிவு உணர்த்துகிறது.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“நாம் உங்களைப் படைத்ததெல்லாம் வீணுக்காக என்றும், நீங்கள் நம்மிடத்தில் நிச்சயமாக மீட்டப்பட மாட்டீர்கள் என்றும் எண்ணிக் கொண்டீர்களா?” (என்றும் இறைவன் கேட்பான்.) (23:115)

மற்றோர் இடத்தில் தன் நபியிடம் கூறுகிறான்: “(நபியே!) நிச்சயமாக எவன் இந்த குர்ஆனை உம்மீது விதியாக்கினானோ, அவன் நிச்சயமாக உம்மைத் திரும்பிக் கொண்டு வந்து மறுமையின் பக்கம் சேர்ப்பிப்பான்” (28:85)

2- விசாரணையையும் கூலி கொடுப்பதையும் நம்புவது.

தனது செயல் குறித்து மனிதன் விசாரிக்கப்படுவான் அதன் பேரில் கூலியோ தண்டனையோ அவனுக்கு வழங்கப்படும். குர்ஆனும் ஹதீஸும்

இதனை அறிவிக்கின்றன. முஸ்லிம்களின் ஒருமித்த கருத்தும் இதுவே ஆகும்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

"நிச்சயமாக, நம்மிடமே அவர்களுடைய மீளுதல் இருக்கிறது. பின்னர், நிச்சயமாக நம்மிடமே அவர்களைக் கேள்வி கணக்கு கேட்பதும் இருக்கிறது." (88:25-26)

வேறோர் இடத்தில் கூறுகிறான்:

﴿ مَن جَآءَ بِٱلْحَسَنَةِ فَلَهُۥ عَشْرُ أَمْثَالِهَا ۖ وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ فَلَا تُجْزَىٰٓ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ ﴾

"எவர் ஒருவர் (ஒரு) நன்மையைச் செய்கிறாரோ அவருக்கு அதுபோல் பத்துப் பங்கு (நன்மை) உண்டு எவர் ஒருவர் (ஒரு) தீமையைச் செய்கிறாரோ அதைப்போன்ற அளவுடைய கூலியே கொடுக்கப்படுவார், அவர்கள் அநியாயம் செய்யப்படவும் மாட்டார்கள்." (6:160)

இன்னோர் இடத்தில்:

"இன்னும், கியாம நாளில் மிகத் துல்லியமான தராசிகளையே நாம் வைப்போம். எனவே எந்த ஓர் ஆத்மாவும் ஒரு சிறிதும் அநியாயம்

செய்யப்படமாட்டாது. மேலும் (நன்மை, தீமையில்) ஒரு கடுகு அளவு எடையிருப்பினும், அதனையும் நாம் (கணக்கில்) கொண்டு வருவோம். அவ்வாறே கணக்கெடுக்க நாமே போதும்” (21:47)

இப்னு உமர் (றழி) அறிவிக்கிறார்கள். அண்ணல் நபி ﷺ அவர்கள் கூறினார்கள். ‘(மறுமையில்) ஓர் இறை நம்பிக்கையாளன் அல்லாஹ்வின் பக்கம் கொண்டு வரப்படுவான். அல்லாஹ் அவன் மீது தனது கருணையைப் பொழிந்து அவனை மன்னித்து, பிறகு கேட்பான்: நீ இன் னின்ன பாவத்தை அறிவாயா? அதற்கு அவன்: ஆம் என் அதிபதியே என்று பதிலளிப்பான். அவ்வாறு அவன் தன்னுடைய பாவங்களை ஏற்றுக் கொண்டு (எனக்கு அழிவுதான்) எனக் கருதும் போது அல்லாஹ் கூறுவான்:

‘இந்தப் பாவங்களை உலகத்திலேயே உனக்காக நான் மறைத்து விட்டிருந்தேன். இன்றைய தினம் உனக்கு நான் மன்னிப்பு அளிக்கிறேன். பிறகு அவனுடைய நன்மைகளின் பதிவேடு அவனிடம் அளிக்கப்பபப்படும்.’

ஆனால் நிராகரிப்பாளர்கள் நயவஞ்சகர்களின் நிலைமை என்னவெனில் படைப்பினங்களின் முன்னிலையில் அல்லாஹ் அவர்களை அழைத்துக்

கூறுவான்: ''இவர்கள் தாம் இறைவனின் பேரில் பொய்யுரைத்தவர்கள். அறிந்து கொள்ளுங்கள். அநியாயக்காரர்களின் மீது அல்லாஹ்வின் சாபம் உண்டாகமட்டுமாக.' (புஹாரி, முஸ்லிம்)

أن من هم بحسنة فعملها كتبها الله عنده عشر حسنات إلى سبعمائة ضعف إلى أضعاف كثيرة، وإن هم بسيئة فعملها كتبها الله سيئة واحدة.

மேலும் நபி ﷺ அவர்கள் சொன்னர்கள்: ஒருவர் ஒரு நன்மையான காரியத்தை நாடி அதனை செயல்படுத்தினால் அல்லாஹ் அதனைப் பத்து நன்மைகளாக தன்னிடத்தில் பதிவு செய்து கொள்கிறான். எழுநூறு மடங்குகளாக ஏன் இன்னும் ஏராளமான மடங்குகளாக கூடுதலாக்குகிறான்: மேலும் ஒருவர் ஒரு தீய காரியத்தை நாடி அதனை செயல்படுத்தினால் அல்லாஹ் அதனை ஒரு தீமையாகத்தான் பதிவு செய்து கொள்கிறான்.' (புஹாரி, முஸ்லிம்)

(மறுமை நாளில்) விசாரணை உண்டு. கூலியோ, தண்டனையோ உண்டு என முஸ்லிம்கள் அனைவரும் ஒருமித்த கருத்து கொண்டுள்ளார்கள். அதுதவிர அறிவு நுட்பத்தின் தேட்டமும் அதுவேயாகும்.

ஏனெனில், அல்லாஹ் வேதங்களை இறக்கியுள் ளான். தூதர்களை அனுப்பினான். அந்தத் தூதர்களை கொண்டு வந்த மார்க்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் அவற்றுள் கடமையான காரியங்களை செய்தேயாக வேண்டும் என்றும் அடியார்களின் மீது கடமையாக்கினான். அந்த மார்க்கத்தை எதிர்ப்பவர்களுடன் ஜிஹாத் எனும் புனிதப் போர் செய்வதையும் கடமையாக்கினான். அவர்களின் உயிர்களையும், மனைவி மக்களையும், உடமைகளையும் முஃமின்களுக்கு ஹலாலாக் கினான். (அது குர்ஆன் - ஹதீஸின் நெறிமுறைப் படி ஆனதாகும்) விசாரணையோ, நற்கூலி- தண்டனையோ எதுவும் இல்லை யென்றால் மேற்சொன்ன அனைத்தும் வீணாகி விடும். நுண்ணறிவாளனாகிய இறைவன் வீணான காரியம் செய்வதில்இருந்து தூய்மையானவ னாவான்.

பின்வரும் வசனத்தில் இதனை அல்லாஹ் சுட்டிக்காட்டுகிறான்.

“யாருக்கு (நம்) தூதர்கள் அனுப்பப்பட்டார்களோ அவர்களைத் திடனாக விசாரணை செய்வோம். இன்னும் (நம்) தூதர்களையும் திடனாக விசாரிப்போம். ஆகவே, (பூரணமாக நாம்) அறிந்திருக்கிறபடி

(அது சமயம்) அவர்களிடம் சொல்லிக் காண்பிப்போம். அவர்களின் நிலைகளை விட்டும் மறைந்தவர்களாக நாமில்லை." (7:7-8)

3- சுவனம் நரகத்தை நம்புவது:

இவ்விரண்டு இடங்களும் படைப்பினங்கள் சென்றடைய வேண்டிய நிரந்தரமான இடங்களாகும்.

சுவனம் என்பது அருட் பேறுகள் நிறைந்த ஓர் உலகம் ஆகும். பயபக்தியாளர்களான நம்பிக்கையாளர்களுக்காக அல்லாஹ் அதனைத் தயார் செய்து வைத்திருக்கிறான். என்னென்ன விஷயங்களின் மீது ஈமான் (நம்பிக்கை) கொள்ள வேண்டுமென அல்லாஹ் அவர்களின் மீது கடமையாக்கினானோ அவற்றின் மீது அவர்கள் ஈமான் கொண்டார்கள். அல்லாஹ் றஸூலுக்கு கீழ்ப்படிந்து வாழ்ந்தார்கள். அல்லாஹ்வுக்கு வாய்மையானவர்களாகவும் அவனுடைய தூதரைப் பின்பற்றியவர்களாகவும் திகழ்ந்தார்கள். எல்லா வகையான அருட்பேறுகளும் எந்தக் கண்ணும் கண்டிருக்காத எந்தக் காதும் கேட்டிருக்காத, எந்த மனிதரின் உள்ளத்திலும் உதித்திருக்காத இன்பங்க்ள அனைத்தும் அந்தச் சுவனத்தில் உள்ளன.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

"நிச்சயமாக, எவர்கள் ஈமான் கொண்டு, ஸாலிஹான (நல்ல) அமல்கள் செய்கிறார்களோ, அவர்கள் தாம் படைப்புகளில் மிக மேலான வர்கள் ஆவார்கள். அவர்களுடைய நற்கூலி, அவர்களுடைய இறைவனிடத்திலுள்ள 'அத்னு' என்னும் சுவர்க்கச் சோலைகளாகும். அவற்றின் கீழே ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டு இருக்கும். அவற்றில் அவர்கள் என்றென்றும் தங்கியி-ருப்பார்கள். அல்லாஹ்வும் அவர்களைப் பற்றி, திருப்தி அடைவான், அவர்களும் அவனைப் பற்றி திருப்தி அடைவார்கள். தன் இறைவ னுக்குப் பயப்படுகிறாரே அத்தகையவருக்கே இந்த மேலான நிலை உண்டாகும்."(98:7-8)

மேலும் கூறுகிறான்:

"அவர்கள் செய்த (நற்) கருமங்களுக்குக் கூலியாக மறைத்து வைக்கப்பட்டுள்ள கண் குளிர்ச்சியை (மறுமையின் பேரின்பத்தை) எந்த ஓர் ஆன்மாவும் அறிந்து கொள்ள முடியாது." (32:17)

நரகம் என்பது வேதனைகள் நிறைந்ததோர் உலகமாகும் அநீதியாளர்களான இறை நிராகரிப்பாளர்களுக்காக அல்லாஹ் அதனை தயார் செய்து வைத்துள்ளான். அவர்கள் அல்லாஹ்வை நிராகரித்தார்கள். அவனுடைய

தூதர்களுக்கு மாறு செய்தார்கள். யாருடைய உள்ளத்திலும் தோன்றியிராத விதமான வேதனைகளும் தண்டனைகளும் நரகத்தில் உள்ளன.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

﴿ وَٱتَّقُواْ ٱلنَّارَ ٱلَّتِىٓ أُعِدَّتْ لِلْكَـٰفِرِينَ ١٣١ ﴾

"இறை நிராகரிப்பாளர்களுக்காக தயார் செய்து வைக்கப்பட்டுள்ள நரக நெருப்புக்கு அஞ்சுங்கள்." (3:131)

மேலும் கூறுகிறான்:

" (நபியே!) நீர் கூறுவீராக! உங்கள் இரட்கசனிடமிருந்து வந்திருக்கும் இவ்வேதம் உண்மையானதே, நாடியவர் (அதை) விசுவாசிக்கட்டும், நாடியவர் நிராகரிக்கட்டும்! அநியாயக் காரர்களுக்கு (நரக) நெருப்பை நிச்சயமாக நாம் சித்தப்படுத்தியுள்ளோம் (அந்நெருப்பின்) சுவாலைகள் அவர்களைச் சூழ்ந்து கொள்ளும் அவர்கள் (தண்ணீர் கேட்டு) இரட்சிக்கத் தேடினால் உருக்கப்பட்ட செம்பு போன்ற தண்ணீரைக் கொண்டே இரட்சிக்கப் படுவார்கள். (அவர்களுடைய) முகங்களை அது சுட்டுக் கருக்கி விடும் மிகக் கேடான பானமாகும் அது! இன்னும்,

இறங்கும் தலத்தில் அதுவே மிகக் கெட்டதாகும்." (18:29)

இன்னும் கூறுகிறான்:

"நிச்சயமாக அல்லாஹ் காஃபிர்களைச் சபித்து, அவர்களுக்காகக் கொழுந்து விட்டெரியும் (நரக) நெருப்பைச் சித்தம் செய்திருக் கின்றான். அதில் அவர்கள் என்றென்றும் தங்குவார்கள் தங்களைக் காப்பவரையோ, உதவி செய்பவரையோ அவர்கள் காண மாட்டார்கள். நெருப்பில் அவர்களுடைய முகங்கள் புரட்டப்படும் அந்நாளில், 'ஆ, கை சேதமே! அல்லாஹ்வுக்கு நாங்கள் வழிப்பட்டி ருக்க வேண்டுமே, இத்தூதருக்கும் நாங்கள் வழிப்பட்டிருக்க வேண்டுமே!" என்று கூறுவார்கள். (33:64-66)

மரணத்திற்குப் பின் உள்ள அனைத்தின் மீதும் ஈமான் கொள்வது மறுமை நாளை நம்புவதில் அடங்கும்.

1~ மண்ணறை ~ கப்றின் குழப்பம்:

மரணம் அடைந்தவரிடம், அவரை அடக்கம் செய்த பிறகு அவருடைய இறைவன் யார்? மார்க்கம் எது? அவருடைய நபி யார் என்றெல்லாம் கேள்வி கேட்பதாகும் இது.

(உலகில்) இறை நம்பிக்கை கொண்டு வாழ்ந்தவர்களை (கப்றில்) உறுதியான சொல்லைக் கொண்டு அல்லாஹ் திடப்படுத்துவான். அப்படிப்பட்டவர் சொல்வார். என் இறைவன் அல்லாஹ் எனது தீன் இஸ்லாம், என்னுடைய நபி முஹம்மத் ﷺ அவர்கள் என்று.

ஆனால், அநீதியாளர்களான நிராகரிப்பாளர்களை அல்லாஹ் வழிசறுகச் செய்வான். நிராகரிப்பாளன் உளறுவான், ஆஹ்!ஆஹ்! நான் அறியேனே.

நயவஞ்சகன் (அல்லது சந்தேகத்தில் உழன்று கொண்டிருந்தவன்) சொல்வான்: மக்கள் எதையோ சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். நானும் அதையே சொன்னேன்.

2- மண்ணறையின் துன்பமும் இன்பமும்:

கப்றின் துன்பமோ நயவஞ்சகர்களாகவும் நிராகரிப்பாளர்களாகவும் வாழ்ந்த அநீதியாளர்களுக்கு ஏற்படும்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

"இந்த அநியாயக்காரர்கள் மரண வேதனையில் இருக்கும் போது நீங்கள் அவர்களைப் பார்த்தால், மலக்குகள் தம் கைகளை நீட்டி (இவர்களிடம்) 'உங்களுடைய உயிர்களை

வெளியேற்றுங்கள் இன்றைய தினம் நீங்கள் இழிவு தரும் வேதனையைக் கூலியாகக் கொடுக்கப்படுவீர்கள். ஏனெனில், நீங்கள் உண்மையல்லாததை அல்லாஹ்வின் மீது கூறிக் கொண்டிருந்தீர்கள் இன்னும், அவனுடைய வசனங்களை (நம்பாது நிராகரித்துப்) பெருமையடித்துக் கொண்டிருந்தீர்கள்" (என்று கூறுவதை நீர் காண்பீர்). (6:93)

மேலும் கூறுகிறான்:

﴿ ٱلنَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا ۖ وَيَوْمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ أَدْخِلُوٓا۟ ءَالَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ ٱلْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ ﴾

"(ஃபிர்அவ்னின் கூட்டத்தார்) நரகத்தின் முன்பு காலையிலும் மாலையிலும் ஆஜராக்கப்படுகிறார்கள். மேலும், மறுமை நாள் வந்துவிடும் போது ஆணையிடப்படும்: ஃபிர்அவ்னின் கூட்டத்தாரை மிகக் கடுமையான வேதனையில் புகுத்துங்கள்." (40:46)

ஜைது இப்னு தாபித் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அண்ணல் நபி ﷺ அவர்கள் கூறினார்கள்:

'நீங்கள் மரணித்தவர்களை அடக்காமல் பின் வாங்குவீர்கள் எனும் அச்சம் இல்லையானால்

நான் செவியுறும் மண்ணறையின் வேதனையை உங்களுக்கும் கேட்கச் செய்திடுமாறு அல்லாஹ்விடம் நான் பிரார்த்தனை செய்திருப்பேன். பிறகு எங்களை முன்னோக்கிக் கூறினார்கள். நரகத்தின் வேதனையைவிட்டு அல்லாஹ்விடம் பாதுகாவல் தேடுங்கள். தோழர்கள் சொன்னார்கள் நரகத்தின் வேதனையை விட்டும் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாவல் தேடுகிறோம் என்று. பிறகு நபியவர்கள் சொன்னார்கள்: மண்ணறையின் வேதனையை விட்டும் அல்லாஹ்விடம் பாது காவல் தேடுங்கள். அவ்வாறே மண்ணறையின் வேதனையை விட்டும் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாவல் தேடுகிறோம் என்றனர். பிறகு நபியவர்கள் சொன்னார்கள்: பகிரங்கமான அந்தரங்கமான அனைத்துக் குழப்பங்களை விட்டும் அல்லாஹ் விடம் பாதுகாவல் தேடுங்கள் என்று அவ்வாறே தோழர்களும் பகிரங்கமான அந்தரங்கமான அனைத்துக் குழப்பங்களை விட்டும் அல்லாஹ் விடம் பாதுகாவல் தேடுகிறோம் என்றனர். பிறகு நபியவர்கள் சொன்னார்கள், தஜ்ஜாலின் குழப்பத்தை விட்டும் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாவல் தேடுங்கள் என்று, தோழர்களும் தஜ்ஜாலின் குழப்பத்தை விட்டும் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாவல் தேடுகிறோம் என்றார்கள். (முஸ்லிம்)

கப்றின் இன்பமோ வாய்மையாளர்களாய் வாழ்ந்த இறை நம்பிக்கையாளர்களுக்குரியதாகும்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

"நிச்சயமாக எவர்கள் 'எங்கள் இறைவன் அல்லாஹ்தான்' என்று கூறி, (அதன் மீது) உறுதியாக நிலைத்து நின்றார்களோ, நிச்சய மாக அவர்கள் மீது (மரண வேளையில்) மலக்குகள் வந்து, 'நீங்கள் பயப்படாதீர்கள் கவலையும் பட வேண்டாம்! உங்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட சுவர்க்கத்தைக் கொண்டு மகிழ்ச்சி பெறுங்கள்' (எனக் கூறியவாறு) இறங்குவார்கள்." (41:30)

இன்னோர் இடத்தில் கூறுகிறான்:

"மரணத் தறுவாயில் ஒருவனின் (உயிர்) தொண்டைக் குழியை அடையும் போது, அந் நேரம் நீங்கள் அவனைப் பார்த்துக் கொண்டி ருக்கிறீர்கள். ஆயினும், நாமோ அவனுக்கு உங்களை விட சமீபமாக இருக்கிறோம். எனினும் நீங்கள் பார்க்கிறீர்களில்லை. எனவே, (மறுமையில் உங்கள் செயல்களுக்கு) கூலி கொடுக்கப்பட மாட்டீர்கள் என்று இருந்தால் நீங்கள் உண்மையாளராக இருப்பின், (அவ்வுயிரை) மீளவைத்திருக்கலாமே! (இறந்தவர் இறைவ னுக்கு) நெருக்கமானவர்களில் ஒருவராக

இருப்பாராயின், அவருக்குச் சுகமும், நல்லுணவும் இன்னும் பாக்கியமுள்ள சுவர்க்கமும் உண்டு." (56:89)

பராஉப்னு ஆஸிப் (றழி) அவர்கள் அறிவிக்கி-றார்கள்: இறை நம்பிக்கையாளர் பற்றி நபி ﷺ அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்: அவர் தனது மண்ணறையில் இரண்டு மலக்குகளுக்கு பதில் அளித்திடும் போது, வானத்தில் இருந்த ஓர் அழைப்பாளர் (அல்லாஹ்வின் சார்பில்) உரக்கக் கூறுவார்: எனது அடியான் உண்மை உரைத்துவிட்டான். சுவனத்து விரிப்பை அவனுக்கு விரியுங்கள். சுவனத்தின் ஆடையை அவனுக்கு அணிவியுங்கள். சுவனம் செல்ல அவனுக்கு வழி திறந்து விடுங்கள். நபியவர்கள் சொன்னார்கள்: சுவனத்தின் வாசனையும் மண மும் அவரிடம் வரும். அவரது பார்வை செல்லும் தூரம் வரையில் அவரது மண்ணறை விரிவாக் கப்படும். (முஸ்னத் அஹ்மத், அபூதாவூத்)

மறுமை நாளின் மீது ஈமான் கொள்வதன் மகத்தான பயன்களுள் சில:

1- நன்மை செய்வதன் மீது ஆவலும் ஆர்வமும் கொள்வது அந்த மறுமை நாளின் நற்கூலியை எதிர்பார்த்து

2- பாவம் செய்ய அஞ்சுதல், அது குறித்து அதிருப்தி அடைதல் மறுமை நாளுக்குப் பயந்து.

3- உலகத்தின் வசதி வாய்ப்புகள் தனக்குக் கிடைக்காமல் போவது குறித்து ஒரு விசுவாசி பொறுமை கொள்வது, ஆறுதல் அடைவது மறுமை நாளின் அருட் பேறுகளும் அதன் நன்மைகளும் போதுமென எதிர்பார்த்து.

மரணத்திற்குப் பிறகு மீண்டும் உயிர்கொடுத்து எழுப்பப்படுவது உண்டு என்பதை இறை நிராகரிப்பாளர்கள் மறுக்கிறாக்ள். அது சாத்தியமில்லாதது எனக் கருதுகிறார்கள்.

அவர்களின் கருத்து தவறானது. அது தவறானது என்று இறை மார்க்கமும் புலனறிவும் பகுத் தறிவும் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

இறை மார்க்கத்தின் ஆதாரம்:

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“இறந்த பின் மீண்டும் அவர்கள் ஒரு போதும் எழுப்பப்படமாட்டார்கள் என்று இறை நிராகரிப்பாளர்கள் எண்ணுகிறார்கள். (அவர்க ளிடம்) நீர் கூறும்: இல்லை என் இறைவனின் மீது சத்தியமாக நீங்கள் நிச்சயமாக எழுப்பப்படுவீர்கள். பின்னர் நீங்கள் (உலகில்) என்னென்னவெல்லாம் செய்தீர்கள் என்று

உங்களுக்கு அறிவித்துக் கொடுக்கப்படும். இவ்வாறு செய்வது அல்லாஹ்வுக்கு மிகவும் எளிதானதாகும்." (64:7)

இறை வேதங்கள் அனைத்தும் இந்த உண்மையை ஒருமித்துக் கூறுகின்றன.

மறுமை உண்டு என்பதற்கு புலனுணர்வின் ஆதாரம்:

மரணித்தவர்களை உயிர்ப்பித்தெழுப்புவதை இந்த உலகத்திலேயே அல்லாஹ் தன் அடியார்களுக்குக் காண்பித்துக் கொடுத்துள்ளான். 'அல்பகறா' எனும் திருக்குர்ஆனின் இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் இதற்கு ஐந்து உதாரணங்கள் உள்ளன.

முதல் உதாரணம்:

மூஸா நபி عليه السلام அவர்களிடம் அவரது சமூகத்தார்: அல்லாஹ்வைப் பகிரங்கமாக நாங்கள் பார்க்காத வரையில் உம்மை நம்பமாட்டோம் என்ற போது அல்லாஹ் அவர்களை மரணிக்கச் செய்தான்: பிறகு அவர்களை உயிர்ப்பித்தான். அது விஷயத்தில் பனூ இஸ்ராயீல்களை நோக்கி அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“மூஸாவே! நாங்கள் அல்லாஹ்வை (உம்மு டன் உரையாடும் நிலையில் எங்கள் கண்களால்) பகிரங்கமாகக் காணாத வரை உமது கூற்றை நாங்கள் ஒரு போதும் நம்ப மாட்டோம் என்று நீங்கள் கூறியதை நினைவு கூருங்கள்! அப்போது நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையிலேயே உங்களை ஒரு பேரிடி தாக்கிற்று. உடனே நீங்கள் மாண்டு வீழ்ந்துவிட்டீர்கள். அதன் பிறகும் நீங்கள் நன்றி செலுத்தும் பொருட்டு நீங்கள் இறந்ததன் பின்னர் உங்களை உயிர்ப்பித்து எழுப்பினோம்.” (2:55-56)

இரண்டாவது உதாரணம்:

இது கொலை செய்யப்பட்ட ஒருவரின் கதையில் உள்ளது. அவர் விஷயத்தில்தான் பனூ இஸ்ராயீல்கள் தங்களுக்கிடையே தர்க்கித்துக் கொண்டார்கள். அப்போது அல்லாஹ் அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டான். ஒரு பசுவை அறுத்து அதன் ஒரு பகுதியைக் கொண்டு, கொலை செய்யப்பட்ட அந்த நபரை அடிக்குமாறு தன்னைக் கொன்றவர் யார் என்று அவர் தெரிவிப்பதற்காக.

இதுபற்றி அல்லாஹ் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறான்.

“மேலும் இதனை நினைவு கூருங்கள்: நீங்கள் ஒருவரைக் கொலை செய்துவிட்டு அதுபற்றி தர்க்கித்து ஒருவர் மற்றொருவர் மீது குற்றம் சாட்டிக் கொண்டிருந்தீர்கள். ஆனால் நீங்கள் மறைத்துக் கொண்டிருந்ததை வெளிப்படுத்த அல்லாஹ் முடிவு செய்தான் (அறுக்கப்பட்ட) அப்பசுவின் ஒரு பாகத்தைக் கொண்டு கொலையுண்டவனை அடியுங்கள். என நாம் கட்டளையிட்டோம் (பாருங்கள் இவ்வாறே அல்லாஹ் மரித்தவர்களை உயிர்ப்பிக்கின்றான். மேலும் நீங்கள் நல்லறிவு பெறும் பொருட்டு தன் அத்தாட்சிகளை உங்களுக்குக் காண்பிக்கிறான்.” (2:72-73)

மூன்றாவது உதாரணம்:

இது மரணத்திற்குப் பயந்து தங்களின் இல்லங்களில் இருந்து வெளியேறிய கூட்டத் தாரின் வரலாற்றில் உள்ளது. அவர்கள் ஆயிரக் கணக்கானோர் அல்லாஹ் அவர்களை மரணமாக்கினான். பிறகு உயிர்ப்பரித்தான்.

அதுபற்றி அல்லாஹ் கூறுகிறனர்:

“(நபியே!) மரணத்திற்கு அஞ்சி தங்கள் வீடுகளை விட்டு வெளியேறியவர்களை நீர் கவனிக்கவில்லையா? அவர்களோ ஆயிரக் கணக்கில் இருந்தனர். நீங்கள் இறந்து

விடுங்கள் என்று அல்லாஹ் அவர்களுக்குக் கூறினான். பின்னர் அவர்களை மீண்டும் உயிர்ப்பித்தான். உண்மையில் அல்லாஹ் மனிதர்களின் மீது பேரருள்பாலிப்பவனாக இருக்கிறான். ஆனால் மனிதர்களில் பெரும் பாலோர் நன்றி செலுத்துவதில்லை.” (2:243)

நான்காவது உதாரணம்:

அழிந்து கிடந்த ஒரு கிராமத்தை கடந்து சென்ற ஒரு மனிதரின் கதையில் உள்ளது. இப்படி அழிந்துவிட்ட கிராமத்தை அல்லாஹ் எங்கே உயிர்ப்பித்து உருவாக்கப் போகிறான் என்று அவர் அலட்சியமாகக் கருதினார். அல்லாஹ் அவரை மரணமடையச் செய்து ஒரு நூறாண்டு காலம் வரை அப்படியே கிடக்கச் செய்தான். பிறகு அவருக்கு உயிர்கொடுத்து எழுப்பினான்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“அல்லது, ஒரு கிராமத்தின் பக்கமாகச் சென்றவரைப் போல் (அந்த கிராமத்திலுள்ள வீடுகளின்) உச்சிகளெல்லாம் (இடிந்து, விழுந்து) பாழடைந்து கிடந்தன. (இதைப் பார்த்த அவர்) ‘இவ்வூர் (இவ்வாறு அழிந்து) மரித்தபின் இதனை அல்லாஹ் எப்படி உயிர்ப்பிப்பான்?’ என்று (வியந்து) கூறினார்.

ஆகவே, அல்லாஹ் அவரை நூறாண்டுகள் வரை இறந்து போகும்படிச் செய்தான் பின்னர் அவரை உயிர்பெற்றெழும்படிச் செய்து, 'எவ்வளவு காலம் (இந்நிலையில்) இருந்தீர்?' என்று அவரைக் கேட்டான். அதற்கவர், 'ஒரு நாள் அல்லது ஒரு நாளின் சிறு பகுதியில் (இவ்வாறு) இருந்தேன்' என்று கூறினார் 'இல்லை நீர் (இந்நிலையில்) நூறாண்டுகள் இருந்தீர்! இதோ பாரும் உம்முடைய உணவையும், உம்முடைய பானத்தையும் (கெட்டுப் போகாமையினால்) அவை எந்த விதத்திலும் மாறுதலடையவில்லை, ஆனால் உம்முடைய கழுதையைப் பாரும் உம்மை மனிதர்களுக்கு ஓர் அத்தாட்சியாக்குவதற்காக (இவ்வாறு மரிக்கச் செய்து உயிர் பெறச் செய்கிறோம்) இன்னும் (அக்கழுதையின்) எலும்புகளைப் பாரும் அவற்றை நாம் எப்படிச் சேர்க்கிறோம் பின்னர் அவற்றின்மேல் சதையைப் போர்த்துகிறோம்' எனக்கூறி (அதனை உயிர் பெறச் செய்தான்- இதுவெல்லாம்) அவருக்குத் தெளிவான போது, அவர், 'நிச்சயமாக அல்லாஹ் எல்லாப் பொருள்களின் மீதும் வல்லமையுடையவன் என்பதை நான் அறிந்து கொண்டேன்' என்று கூறினார்." (2:259)

ஐந்தாவது உதாரணம்:

இது இறையன்பரான நபி இப்றாஹீம் عليه السلام அவர்களின் சரிதையில் உள்ளது. மரணித்தவர்களை எவ்வாறு அல்லாஹ் உயிர்ப்பிக்கிறான் என்பதைத் தனக்குக் காண்பித்துத் தருமாறு ஒரு போது அல்லாஹ்விடம் இப்றாஹீம் நபி عليه السلام வினவினார்கள். அதற்கு நான்கு பறவைகளை அறுக்குமாறும் அவற்றைத் துண்டு துண்டுகளாக்கி அவருக்கு அருகில் உள்ள மலைகளின் மீது . அவற்றை வைக்குமாறும் பிறகு அவற்றை அழைக்குமாறும் அல்லாஹ் அவருக்குக் கட்டளையிட்டான். அந்த இறைச்சித் துண்டுகள் ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்து மீண்டும் பறவைகளாய் அவரை நோக்கிப் பறந்து வரும் என்றான்.

இதுபற்றி பின்வரும் வசனத்தில் அல்லாஹ் இவ்வாறு கூறுகிறான்:

“இன்னும், இப்ராஹீம் ‘என் இறைவா! இறந்தவர்களை நீ எவ்வாறு உயிர்ப்பிக்கிறாய் என்பதை எனக்குக் காண்பிப்பாயாக!’ எனக் கோரியபோது, அவன், நீர் (இதை) நம்ப வில்லையா?’ எனக் கேட்டான். மெய்(யாக நம்புகிறேன்!) ஆனால், என் இதயம் அமைதி பெறும் பொருட்டே (இவ்வாறு கேட்கிறேன்)

என்று கூறினார் (அப்படியாயின்,) பறவைகளி லிருந்து நான்கைப்பிடித்து, (அவை உம்மிடம் திரும்பி வருமாறு) பழக்கிக்கொள்ளும்! பின்னர் (அவற்றை அறுத்து) அவற்றின் ஒவ்வொரு பாகத்தை ஒவ்வொரு மலையின் மீது வைத்து விடும். பின், அவற்றைக் கூப்பிடும் அவை உம்மிடம் வேகமாய்(ப் பறந்து) வரும். நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிகைத்தவன், பேரறிவாளன் என்பதை அறிந்து கொள்ளும்! என்று (அல்லாஹ்) கூறினான்." (2:260)

இந்த ஐந்தும் உண்மையில் நடைபெற்ற புலனுக்குட்பட்ட உதாரணங்களாகும். மரணித் தவர்களை உயிர்ப்பித்து எழுப்புவது சாத்தியமே என இவை தெளிவுபடுத்துகின்றன. மரணித்த வர்களை, அல்லாஹ்வின் அனுமதி கொண்டு உயிர்ப்பிப்பது, அவர்களை மண்ணறைகளில் இருந்து வெளிக் கொணர்வது போன்ற விஷயங்களில் ஈஸா நபி عليه السلام அவர்களுக்கு அல்லாஹ் வழங்கியிருந்த சான்றுகளை முன்னர் நாம் சுட்டிக் காட்டியுள்ளோம்.

பகுத்தறிவின் சான்றுகள்:

ஒன்று:- திண்ணமாக அல்லாஹ்தான் இந்த வானங்கள், பூமி அவற்றில் உள்ள படைப்புகள்

ஆகிய அனைத்தையும் உண்டாக்கியவன். அவற்றை முதன் முதலாகப் படைத்தவன் அவனே. படைப்புகளை முதன் முதலாகப் படைக்கும் ஆற்றல் கொண்ட இறைவனுக்கு அவற்றை மீண்டும் படைப்பபதற்கு முடியாமல் போகாது.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

﴿ وَهُوَ ٱلَّذِى يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ﴾

“படைப்புகளை முதன் முதலாகப் படைத்தவன் அவனே. பின்னர் மறுமுறையும் அவனே அவற்றைப் படைப்பான். அது அவனுக்கு எளிதான காரியமே.” (30:27)

வேறோர் இடத்தில்:

“நாம் முதலில் எவ்வாறு படைக்கத் தொடங்கினோமோ அவ்வாறே நாம் மீண்டும் படைப்போம். இது நம்முடைய பொறுப்பில் உள்ள ஒரு வாக்குறுதியாகும். திண்ணமாக அதனை நாம் நிறைவேற்றியே தீருவோம்.” (21:104)

மற்றோர் இடத்தில்:

“கூறும்! எவன் முதலில் அவற்றைப் படைத்தானோ அவனே அவற்றை உயிர்ப்பிப்பான்.

மேலும் அவன் படைப்பு நுட்பம் ஒவ்வொன்றையும் நன்கறிந்தவனாவான்." (36:79)

இரண்டாவதாக: இந்தப் பூமி பசுமையான மரமோ செடியோ எதுவுமின்றி வறண்டு தரிசாகக் கிடக்கிறது. பிறகு மழை பொழிந்தவுடன் உயிர் பெற்று பசுமையாய்ச் சிலிர்த்தெழுகிறது. அனைத்து விதமான அழகிய தோற்றமுடைய தாவரங்கள் அதில் முளைக்கின்றன. இறந்து கிடக்கும் பூமிக்கு உயிர் கொடுக்கும் ஆற்றல் படைத்த இறைவன் இறந்தவர்களையும் உயிர்ப்பித்தெழுப்பும் ஆற்றல் கொண்டவன்தான்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

"பூமியானது காய்ந்து வரண்டு கிடப்பதை நீர் பார்ப்பதும் அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் நின்றுள்ளதாகும். அதன் மீது நாம் மழையை பொழியச் செய்தால், அது (புற் பூண்டுகள் கிளம்பிப்) பசுமையாக வளர்கிறது. (இவ்வாறு மரித்த பூமியை) உயிர்ப்பித்தவனே, நிச்சயமாக இறந்தவர்களையும் திட்டமாக உயிர்ப்பிக்கிறவன் நிச்சயமாக அவன் எல்லாப் பொருட்கள் மீதும் பேராற்றல் உடையவன்." (41:39)

மேலும் கூறுகிறான்:

"அன்றியும், வானத்திலிருந்து மிக்க பாக்கிய முள்ள தண்ணீரை (மழையை) நாம் இறக்கி வைத்து, அதைக் கொண்டு தோட்டங்களை யும், அறுவடை செய்யப்படும் தானியங்களையும் முளைப்பிக்கிறோம்.

அடுக்கடுக்கான பாளைகளைக் கொண்ட (குலைகளையுடைய) நெடிய பேரீச்ச மரங்களையும் (உண்டாக்கினோம்).

(அவற்றின் கனிகளை) அடியார்களுக்கு உணவாக (அளிக்கிறோம்), மேலும், அதைக் கொண்டு இறந்து கிடந்த ஊரை (பூமியை) நாம் உயிர்ப்பிக்கிறோம. இவ்விதமே, (இறந்தவர்கள் உயிர்ப்பிக்கப் பெற்று) வெளியேறுதலும் இருக்கிறது." (50:9-11)

கோணல் புத்தியுடைய சிலர் மண்ணறையில் வேதனையும் இன்பமும் உண்டு என்பதை மறுக்கிறாாகள். நடைமுறைக்கு மாறுபடுவதால் அது சாத்தியமில்லை என்று கருதுகின்றனர். அவர்கள் சொல்கிறார்கள்: மண்ணறையைத் தோண்டிப் பார்த்தோமானால் பிரேதம் முன்பிருந்த நிலையிலேயே இருக்கிறது.

மேலும், விரிவடைதல், சுருங்குதல் போன்ற எந்த மாற்றமும் மண்ணறையில் ஏற்படுவதில்லை.

இறை மார்க்கம், புலனுணர்வு, பகுத்தறிவு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இந்தக் கருத்து தவறானது:

இறை மார்க்கத்தின் ஆதாரம்:

மண்ணறையில் வேதனையும், இன்பமும் உண்டு என்று நிரூபிக்கக் கூடிய குர்ஆன் வசனங்கள் பற்றி மறுமை நாளின் மீது ஈமான் கொள்ளுதல் எனும் பகுதியில், முன்னால் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்னு அப்பாஸ் (றழி) அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள்: அண்ணல் நபி ﷺ அவர்கள் மதீனாவின் தோட்டங்களில் ஒன்றிலிருந்து வெளியேறினார்கள். அப்போது தத்தம் மண்ணறையில் வேதனை செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருந்த இரண்டு மனிதர்களின் சப்தத்தைக் கேட்டார்கள். (அந்த ஹதீஸில் தொடர்ந்து சொல்லப்பட்டுள்ளது) அவர்களில் ஒருவர் சிறு நீர் கழிக்கும் போது மக்கள் பார்வையை விட்டும் மறையாதவராக இருந்தார். மற்றொருவர் கோள் சொல்லிக் கொண்டு திரிந்தார். (புஹாரி)

புலனுணர்வின் ஆதாரம்:

தூங்கிக் கொண்டிருப்பவன் கனவு காண்கிறான். அழகான விசாலமான ஓர் இடத்தில் மகிழ்வாக இருப்பதாகவோ, அல்லது மனம் விரும்பாத நெருக்கடியான ஓர் இடத்தில் கஷ்டப்பட்டுக்

கொண்டிருப்பதாகவோ கனவு காண்கிறான். சில போது கனவில் கண்ட காட்சியினால் தூக்கம் கலைந்து தனது படுக்கையில் சாதாரணமாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறான். உறக்கம் மரணத்தின் சகோதரன். இதனால் தான் அல்லாஹ் அதனை வஃபாத் - மரணம் என்று இந்த வசனத்தில் குறிப்பிடுகிறான்.

“அல்லாஹ் மரணதின் போது உயிர்களைக் கைப்பற்றுகிறான் (அவ்வாறே) இது வரை மரணிக்காதவர்களின் உயிர்களைத் தூக்கத்தின் போது கைப்பற்றுகிறான். பிறகு எவர்களின் மீது மரணத்தை விதிக்கிறானோ அவர்களின் உயிர்களைத் தடுத்து வைத்துக் கொள்கிறான். மற்றவர்களின் உயிர்களை ஒரு குறிப்பிட்ட தவணை வரை திருப்பி அனுப்புகிறான். ” (39:42)

பகுத்தறிவின் ஆதாரம்:

தூங்கிக் கொண்டிருப்பவன் உண்மையான யதார்த்த நிலைக்கு ஒத்து வரக்கூடிய கனவைக் காண்கிறான். சில போது நபி ﷺ அவர்களை, அவர்களின் உண்மையான வடிவத்துடன் காண்கிறான். நபியவர்களை அப்படி கனவு காண்பவர் உண்மையில்

நபியவர்களையே கனவு கண்டவர் ஆவார். ஆனால் தூங்கிக் கொண்டிருப்பவரோ தனது அறையில், தனது படுக்கையில் தான் கண்ட காட்சியை விட்டு வெகு தொலைவில் இருக்கிறார். உலகத்து நிலைகளைப் பொருத்து இது சாத்தியமானதாக இருக்குமானால் மறு வுலகத்தின் நிலைகளைப் பொருத்து இது சாத்தியமானதாக இருக்காதா என்ன?

மண்ணறையில் வேதனையோ இன்ப நிலையோ எவுதுமில்லை. என்போர் தங்களின் கருத்துக்கு ஆதாரமாகக் கூறுவது என்ன? மண்ணறையைத் தோண்டிப் பார்த்தால் பிரேதம் இருந்த நிலையி லேயே இருக்கிறது. மண்ணறை விரிவடைவது மில்லை, குறுகுவதுமில்லை என்பதுதான்.

இதற்கான பதில்கள் வருமாறு:

1- இறைமார்க்கம் கூறுகிற கருத்துக்களை இது போன்ற பலவீனமான சந்தேகங்களைக் கொண்டு ஆட்சேபிக்க முடியாது. இவற்றைக் கொண்டு ஆட்சேபிப்பவர்கள் இறைமார்க்கம் சொல்கிற கருத்துக்களைச் சரியாக சிந்தித்துப் பார்த்தார்களேயானால் இந்தச் சந்தேகங்கள் தவறானவை என்பதை அறிந்து கொள்வார்கள்.

ஒரு கவிதையில் வந்துள்ளது:

சரியான கருத்துகளைக் குறை கூறும் எத்தனை பேர் - அவர்களின் அறிவில் ஏற்பட்ட குறையே இந்த ஆபத்துக்குக் காரணம்.

2- மண்ணறையில் நடப்பவை யாவும் மறைவான உண்மைகளைச் சேர்ந்ததாகும். புலனால் அவற்றை அறிந்திட முடியாது. அவை புலனால் உணரப்படக் கூடியதாக இருந்தால் மறைவான உண்மைகளை நம்புதல் என்பதற்கு அர்த்த மில்லாமல் போய்விடும். மட்டுமல்ல, அவற்றின் மீது நம்பிக்கை கொள்வோரும், மறுப்போரும் சரிசமமாகிவிடுவார்கள்.

3- மண்ணறையின் வேதனையையோ, இன்பத் தையோ, அதன் விரிவையோ, நெருக்கடியையோ அனுபவிப்பது மரணித்தவர்தானே தவிர மற்றவரல்லர். தூக்கத்திலிருப்பவர் மனதிற்கு வெறுப்பான நெருக்கடியான இடத்தில் இருப்பதாகவோ, அல்லது அழகான விரிவான இடத்தில் இருப்பதாகவோ கனவு காண்பது போன்றதாகும் இது. ஆனால் அவனுக்கு அருகில் உள்ளவர்களைக் கேட்டால் அவர் தனது அறையில் படுக்கையில், போர்த்திக் கொண்டு படுத்திருக்கிறார், தூங்கிக் கொண்டி-ருக்கிறார் என்றுதான் சொல்வார்கள்.

மேலும், நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு, அவர்கள் தம் தோழர்களுடன் இருந்து கொண்டிருக்கும் நிலையில் வஹி (எனும் இறைச்செய்தி) அனுப்பப்படும். அதனை நபியவர்கள் செவி-மெடுப்பார்கள். தோழர்களின் காதில் எதுவும் விழமாட்டாது. சிலபோது வானவர் மனித வடிவத்தில் நபியவர்களிடம் வருகை தந்து அவர்களிடம் உரையாடுவார். ஆனால் தோழர்கள் யாரும் வானவரைப் பார்க்கவும் மாட்டார்கள், அவரது உரையாடலை அவர்களால் கேட்க முடியாதிருக்கும்.

4- மனிதர்களின் அறிவு, அல்லாஹ் தனது அறிவில் இருந்து எந்த அளவு அவர்களுக்கு வழங்கியுள்ளானோ அந்த அளவின் வட்டத்திற் குட்பட்டதாகும். அவர்களால் எல்லாவற்றையும் அறிய முடியாது.

ஏழு வானங்களும் பூமியும் இவற்றில் உள்ள அனைத்தும் அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து துதித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. யதார்த்தமான துதியாக சிலபோது அல்லாஹ் அதனைத் தான் விரும்புகிறவர்களுக்குச் செவியேற்கச் செய்கிறான். அத்துடனே நாம் அதைக் கேட்க முடியாதவாறு மறைத்து வைத்துள்ளான்.

இது பற்றியே அல்லாஹ் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறான்:

“ஏழு வானங்களும் பூமியும் இவற்றிலுள்ள அனைத்துமே அவனைத் துதித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அவனைப் புகழ்வதுடன் துதி செய்து கொண்டிராத எந்த ஒரு பொருளும் இல்லை. ஆயினும், அவை துதி செய்வதை நீங்கள் புரிந்து கொள்வதில்லை.” (17:44)

இவ்வாறே ஷைத்தான்களும், ஜின்களும் பூமியில் இங்கும் அங்கும் சுற்றித் திரிகின்றன. ஜின்கள் நபி ﷺ அவர்களிடம் வருகை தந்தன. அவர்கள் ஓதுவதை மௌனமாக இருந்து செவியேற்றன. பிறகு அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவர்களாகத் தமது சமூகத்தாரிடம் திரும்பிச் சென்றன. அத்துடனே அவை நாம் காண முடியாதவாறு மறைவாக உள்ளன.

இது பற்றி அல்லாஹ் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறான்:

“ஆதமுடைய மக்களே! ஷைத்தான் உங்கள் பெற்றோர் இருவரையும், அவர்களுடைய மானத்தை அவர்கள் பார்க்குமாறு அவர்களுடைய ஆடையை அவர்களை விட்டும் களைந்து, சுவனபதியை விட்டு வெளியேற்றியது போல் அவன் உங்களை (ஏமாற்றிச்) சோதனைக்குள்ளாக்க வேண்டாம்! நிச்சயமாக அவனும், அவன் கூட்டத்தாரும் உங்களைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் - நீங்கள்

அவர்களைப் பார்க்க முடியாதவாறு மெய்யாகவே நாம் ஷைத்தான்களை நம்பிக்கையில்லாதவரின் நண்பர்களாக்கி இருக்கிறோம்." (7:27)

மனிதர்கள் எல்லாவற்றையும் அறிய முடியாதவர் களாக இருக்கும்போது மறைவான உண்மைகள் என நிரூபணமானவற்றை தாங்களால் அறிய இயலவில்லை என்பதனால் அவர்கள் நிராகரிப்ப து கூடாது.

6- விதியை ஈமான் கொள்வது:

அல்கத்ர் (விதி) என்பது படைப்பினங்களுக்கு அல்லாஹ் நிர்ணயித்து வைத்திருக்கும் ஏற்பாடாகும். எல்லாவற்றையும் முன்னரே அவன் அறிந்திருப்பதற்கு ஏற்பவும் அவனது விவேகத்தின் தேட்டப்படியும் நிர்ணயிக்கப் பட்டதாகும் இது.

விதியின் மீது நம்பிக்கை கொள்வதில் நான்கு விஷயங்கள் உண்டு:

1- அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளையும் பொதுவாகவும் விரிவாகவும் ஆதி முதல் அந்தம் வரையிலும் அறிந்திருக்கிறான் என நம்புவது. அது அவனுடைய செயல்கள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களாயினும் அல்லது அவனுடைய

அடியார்களின் செயல்கள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களாயினும் சரியே.

2-இந்த விபரங்களை அல்லாஹ் லவ்ஹுல் மஹ்ஃபூள் எனும் பாதுகாக்கப்பட்ட ஏட்டில் எழுதி வைத்துள்ளான் என நம்புவது.

இந்த இரண்டு விஷயங்கள் பற்றியும் அல்லாஹ் பினவரும் வசனத்தில் குறிப்பிடுவதாவது:

"நிச்சயமாக அல்லாஹ் வானத்திலும், பூமியிலும் உள்ளவற்றை நன்கறிகிறான் என்பதை நீர் அறியவில்லையா? நிச்சயமாக இவை (எல்லாம்) ஒரு புத்தகத்தில் (பதிவு செய்யப்பட்டு) இருக்கின்றன. நிச்சயமாக இது அல்லாஹ்வுக்கு மிகவும் சுலபமானது." (22:70)

كتب الله مقادير الخلائق قبل أن يخلق السموات والأرض بخمسين سنة.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ரிப்னுல் ஆஸ் (றழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி ﷺ அவர்கள் இவ்வாறு கூறியதை நான் கேட்டிருக்கிறேன். அல்லாஹ் வானங்களையும் பூமியையும் படைப்பதற்கு 50 ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னரே படைப்பினங்களின் விதியை எழுதிவிட்டான். (முஸ்லிம்)

3- நிகழுபவை அனைத்தும் அல்லாஹ்வின் நாட்டப்படியே தவிர நிகழுவதில்லை என நம்பிக்கை கொள்வது அவை அல்லாஹ்வுடைய செயல் சம்பந்தப்பட்டவை என்றாலும் சரி, படைப்பினங்களின் செயல் சம்பந்தப்பட்டவை என்றாலும் சரியே.

அல்லாஹ் தனது செயல் சம்பந்தப்பட்டவை பற்றி இவ்வாறு கூறுகிறான்:

“மேலும் உம்முடைய இறைவன், தான் நாடுபவரைப் படைக்கிறான். மேலும் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கிறான்.” (28:68)

மற்றோர் இடத்தில்:

“மேலும் தான் நாடுவதை செய்கிறான்.” (14:27)

மற்றோர் இடத்தில்:

﴿ هُوَ ٱلَّذِى يُصَوِّرُكُمْ فِى ٱلْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ ﴾

“அவனே (உங்கள் அன்னையரின்) கரு வறைகளில் தான் நாடுகிறவாறு உங்கள் உருவங்களை அமைக்கிறான்.” (3:6)

படைப்பினங்களின் செயல் சம்பந்தமாகக் கூறுகிறான்: **“அல்லாஹ் நாடியிருந்தால் உங்களின் மீது (அந்த நயவஞ்சகர்களின்)**

ஆதிக்கத்தை திணித்திருப்பான். அவர்களும் உங்களுக்கு எதிராகப் போர் புரிந்திருப்பார்கள்." (4:90)

இன்னோர் இடத்தில்:

"உம்முடைய இறைவன் நாடியிருந்தால், அவர்கள் ஒரு போதும் இச்செயலை செய்திருக்க மாட்டார்கள். எனவே நீர் அவர்களையும், அவர்கள் புணைந்துரைத்துக் கொண்டிருப்பவைகளையும் விட்டுவிடும்!" (6:112)

4- உள்ளவை அனைத்தும் அவற்றின் உள்ளமை, தன்மைகள், அசைவுகள் உட்பட அனைத்துமே அல்லாஹ்வினால் படைக்கப்பட்டவையாகும் என நம்பிக்கை கொள்வது.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

"அல்லாஹ்தான் அனைத்துப் பொருட்களையும் படைத்தவனாவான். அவனே ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் பொறுப்பாளனாக இருக்கிறான்." (39:62)

இன்னோர் இடத்தில் கூறுகிறான்:

"மேலும் அவன் ஒவ்வொரு பொருளையும் படைத்தான். பிறகு அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் விதியை நிர்ணயம் செய்தான்." (25:2)

இப்றாஹீம் عليه السلام அவர்கள் தம் கூட்டத்தாரை நோக்கி கூறியது பற்றி குறிப்பிடும் போது:

"உண்மையில் அல்லாஹ்தானே உங்களையும் படைத்தான். நீங்கள் உருவாக்குகிற இப்பொருள்களையும் படைத்தான்." (37:96)

விதியை நாம் கூறிய விளக்கத்தின்படி நம்புவ தென்பது மனிதனுக்கு, அவனது சுயமான செயல்களில் நாட்டமும் ஆற்றலும் உண்டு என்பதற்கு முரணாகாது. ஏனெனில், இறை மார்க்கமும், யதார்த்த நிலையும் அப்படியே எடுத்துரைக்கின்றன.

இறைமார்கம்: மனிதனுக்கு அவனது செயலில் சுய நாட்டம உண்டு என்பது பற்றி பின்வரும் வசனத்தில் கூறப்படுகிறது:

"எனவே, நாடியவர் தம்முடைய இறைவனின் பக்கம் மீளும் பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளட்டும்." (78:39)

வேறோர் இடத்தில்:

"நீங்கள் விரும்பும் முறையில் உங்களுக்குரிய விளை நிலங்களுக்குச் செல்லுங்கள்." (2:223)

சுய ஆற்றலும் உண்டு என்பது பற்றி கூறப்படுகிறது:

"எனவே, உங்களால் முடிந்தவரை அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சிய வண்ணம் வாழுங்கள். மேலும் செவி தாழ்த்திக் கேளுங்கள், கீழ்படியுங்கள்." (64:16)

மற்றோர் இடத்தில்:

﴿ لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا ٱكْتَسَبَتْ

"அல்லாஹ் எந்த மனிதரையும் அவரது சக்திக்கு அதிமாக (பொறுப்புகளைச் சுமத்தி) சிரமப்படுத்துவதில்லை. அவர் சம்பாதித்த நன்மையின் பலனும் அவருக்கே, அவர் சம்பாதித்த தீமையின் விளைவும் அவருக்கே." (2:286)

யதார்த்த நிலை: ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் தெரியும், நாட்டமும் ஆற்றலும் தனக்கு உண்டு என்பது. அவ்விரண்டைக் கொண்டே அவர் செயல்படுகிறார். அவ்விரண்டைக் கொண்டே செயல்படாமல் விட்டுவிடுகிறார்.

தனது நாட்டத்துடன் உண்டாகும் செயல்களையும், தனது நாட்டமின்றி உண்டாகும் செயல்களையும் வெவ்வேறாகப் பார்க்கிறார். முந்தியதற்கு உவமை: நடப்பது, இரண்டாவதற்கு உவமை: கால்கள் நடுங்குவது.

ஆனாலும் ஓர் அடியானின் நாட்டமும் அவனது ஆற்றலும் அல்லாஹ்வின் நாட்டத்தைக் கொண்டும், அவனது ஆற்றலைக் கொண்டும் தான் நிகழ்கின்றன.

ஏனெனில், அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“ (இந்தக் குர்ஆன்) உங்களில் நேர்வழியில் நடந்திட விரும்பும் ஒவ்வொருவருக்கும் உரியது. மேலும் நீங்கள் நாடுவதால் எதுவும் நடந்து விடப் போவதில்லை. இப்பேரண்டம் முழுவ தற்கும் அதிபதியான அல்லாஹ் நாடாத வரையில்.” (81:28-29)

மட்டுமல்ல, இந்த உலகம் முழுவதும் அல்லாஹ்வுக்கு உடமையானது. அவனுக்கு உடமையான ஒன்றில் அவன் அறியாமலும் அவன் நாடாமலும் எதுவும் நிகழ்வதில்லை.

விதியின் மீது நாம் விளக்கியுள்ளபடி நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டுமென்பதால் மனிதன் தனது கடமைகளை விட்டு விடுவதற்கோ பாவங்கள் செய்வதற்கோ ஆதாரம் கிடைத்துவிடாது. இதற்கெல்லாம் விதியை ஆதாரமாகக் காட்டுவது பல கோணங்களில் தவறானதாகும்.

1- அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“(அல்லாஹ்வுக்கு இணை வைக்கும்) முஷ்ரிக்குகள், ‘அல்லாஹ் நாடியிருந்தால், நாங்களும் எங்கள் மூதாதையர்களும் இணை வைத்திருக்க மாட்டோம். நாங்கள் எந்தப் பொருளையும் (எங்கள் விருப்பப்படி) ஹறாமாக்கியிருக்கவும் மாட்டோம்’ என்று கூறுவார்கள் - இப்படித்தான் இவர்களுக்கு முன் இருந்தவர்களும் நமது தண்டனையை அனுபவிக்கும் வரை பொய்ப்பித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். (ஆகவே அவர்களை நோக்கி,) இதற்கு உங்களிடம் ஏதாவது ஆதாரம் உண்டா? இருந்தால் அதை எமக்கு வெளிப்படுத்துங்கள் (உங்களுடைய வீணான) எண்ணங்களைத் தவிர வேறெதையும் நீங்கள் பின்பற்றவில்லை நீங்கள் பொய் வாதமே புரிகின்றீர்கள் என்று (நபியே!) நீர் கூறும்.” (6:148)

விதியின் மூலம் அவர்களுக்கு ஆதாரம் கிடைத் திருந்தால் அல்லாஹ் வேதனையின் சுவையை அவர்களுக்கு அனுபவிக்கக் கொடுத்திருக்க மாட்டான்.

2- அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“தூதர்களை நற்செய்தி அறிவிப்பவர்களாகவும் எச்சரிக்கை செய்பவர்களாகவும் அனுப்பி வைத்தோம். ஏனெனில், இத்தூதர்களை

அனுப்பிய பிறகு அல்லாஹ்விடம் முறையிட மக்களுக்கு ஆதாரம் எதுவும் இருக்ககக் கூடாது என்பதற்காக. மேலும் (எந் நிலையிலும்) அல்லாஹ் யாவற்றையும் மிகைத்தவனாகவும் நுண்ணறிவாளனாகவும் இருக்கின்றான்." (4:165)

மாறு செய்து வாழ்ந்த மக்களுக்கு விதி ஆதாரமாக இருந்திருந்தால் றஸூல்மார்களை அனுப்புவதன் மூலம் அந்த ஆதாரம் எடுபட்டு போயிருக்காது. ஏனெனில், தூதர்களை அனுப்பிய பிறகும் (இறைக் கட்டளைக்கு) மாறு செய்யும் நிலை அல்லாஹ்வின் விதிப்படி நிகழக் கூடியதாக இருந்தது.

ما منكم من أحد إلاّ قد كتب مقعده من النار أو من الجنة فقال رجل من القوم، ألا نتكل يا رسول الله؟ قال: لا اعملوا كلّ ميسر، ثمّ قرأ (فأما من أعطى واتقى....)

3- புஹாரி, முஸ்லிம் ஆகிய கிரந்தங்களில் வந்துள்ளது: அலீ (றழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அண்ணல் நபி ﷺ அவர்கள் அருளினார்கள்: உங்களில் ஒவ்வொருவரைக் குறித்தும் அவரது இருப்பிடம் நரகத்திலா அல்லது சுவர்க்கத்திலா என்று எழுதப்படாமல் இல்லை. தோழர்களில் ஒருவர் வினவினார்: அல்லாஹ்வின் தூதரே நாங்கள் இதனைச்

சாக்காகக் கொண்டு இருந்து விடட்டுமா? நபியவர்கள் சொன்னார்கள். ‘கூடாது! நீங்கள் செயல்படுங்கள். உங்களில் ஒவ்வொருவரும் எதற்காகப் படைக்கப்பட்டிருக்கிறாரோ அதைச் செய்ய அவருக்கு இலகுவாக்கப்படுகிறது.’

முஸ்லிமில் உள்ள மற்றொரு அறிவிப்பில்: ஒவ்வொருவருக்கும், அவரவர் படைக்கபட்ட நோக்கத்தின் பால் செல்லும் வழி இலகுவாக் கப்படுகிறது. பிறகு நபி ﷺ அவர்கள் இந்த வசனத்தை ஓதிக் காண்பித்தார்கள்.

﴿ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ۝٥ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ۝٦ فَسَنُيَسِّرُهُۥ لِلْيُسْرَىٰ ۝٧ ﴾

“எனவே, எவர் (இறை வழியில்) பொருளை வழங்கினாரோ மேலும் இறைவனுக்கு அஞ்சி னாரோ, மேலும் நன்மையை உண்மையென ஏற்றுக் கொண்டாரோ அவருக்கு இலகுவான வழியில் செல்வதற்கு நாம் வகை செய்வோம். ஆனால், எவர் கஞ்சத்தனம் செய்தாரோ மேலும் (தன் இறைவனைப்) பொருட்படுத் தாமல் நடந்தாரோ, நன்மையை பொய்யென நிராகரித்தாரோ அவருக்கு கடினமான வழியில் செல்வதற்கு நாம் வகை செய்வோம்.” (92:5-10)

நபி ﷺ அவர்கள் அமல் செய்யும்படி ஏவினார்கள். விதியே சாக்கு என உட்கார்ந் திருப்பதைத் தடுத்துள்ளார்கள்.

4- அல்லாஹ் மனிதனைச் சில கடமைகளைச் செய்யுமாறு ஏவியிருக்கிறான். சிலவற்றை விட்டு விலக்கியும் இருக்கிறான். மேலும் அவனது சக்திக்கு உட்பட்டதைக் கொண்டே தவிர வேறெதையும் அவன் மீது அல்லாஹ் சுமத்தவில்லை.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“உங்களால் முடிந்த அளவில் அல்லாஹ் வுக்கு அஞ்சி வாழ்ந்து வாருங்கள்.” (64:16)

வேறோர் இடத்தில்:

“அல்லாஹ் எந்த மனிதரையும் அவரது சக்திக்கு அதிகமாக (பொறுப்புகளைச் சுமத்தி) சிரமப்படுத்துவதில்லை.” (2:286)

செயலில் மனிதன் நிர்பந்திக்கப்படுபவனாக இருந்திருந்தால் செய்து முடிக்க முடியாத காரியத்தைச் செய்யுமாறு சிரமப்படுத்தப்பட்டி ருப்பான். அது தவறு. அதனால்தான் அறியாம லோ, மறதியாகவோ, நிர்ப்பந்தமாகவோ அவன் பாவம் புரிந்து விட்டால் அதன் பேரில் அவன் குற்றம் சுமத்தப்படுவதில்லை. ஏனெனில்,

அவன் தக்க காரணம் உடையவனாக இருக்கிறான்.

5- அல்லாஹ்வினால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விதி மறைக்கப்பட்ட ஒரு ரகசியமாகும். விதிக்கப்பட்ட செயல் நிகழ்ந்த பிறகே தவிர விதியை அறிய முடிவதில்லை. மேலும் மனிதனின் நாட்டம், அவனது செயலை முந்தியதாய் இருக்கிறது. எனவே, மனிதன் ஒன்றைச் செய்ய வேண்டுமென நாடுவது அல்லாஹ்வின் விதிப்படி அதனை அவன் அறிந்திருப்பதன் மீது அமைக்கப்பட்டதல்ல. ஆகையால், விதியை மனிதன் ஆதாரமாகக் காட்டுவது எடுபடாமல் போகிறது. ஏனெனில், மனிதனுக்கு அவன் அறிந்திராத விஷயங்களில் எந்த ஆதாரமும் இல்லை.

6- உலக விவகாரங்களில் மனிதன் தனக்கு தோதுவானவற்றின் மீது ஆவல் கொள்வதை காண்கிறோம். அதை அடைந்தே தீருவது என்று துடிக்கிறான். அவற்றை விடுத்து அவனுக்கு தோதற்றவற்றின் பால் அவன் போவதுமில்லை. அப்படிச் செய்யாததற்கு விதியை ஆதாரமாகக் காட்டுவதுமில்லை. அப்படியாயின் மார்க்க விவகாரங்களில் அவனுக்குப் பயனளிப்பதை ஏன் அவன் செய்வதில்லை. அதற்காக, விதியை ஏன்

ஆதாரமாகக் காட்டுகிறான். இவ்விரு நிலைகளும் சமமானவையாக இல்லையா?

இதனைத் தெளிவுபடுத்தக் கூடிய ஓர் உதாரணத்தை உனக்குத் தருகிறேன்.

ஒரு மனிதனுக்கு எதிரிலே இரண்டு பாதைகள் இருக்கின்றன. ஒரு பாதை - சட்டம் ஒழுங்கு இல்லாத, கொலை, கொள்ளை நடைபெறுகிற, மானம் மரியாதைகள் பங்கப்படுத்தப்படுகிற, அச்சமும் பட்டினியும் நிலவுகிற ஊரை நோக்கிச் செல்கிறது, இரண்டாவது பாதை சட்டம் ஒழுங்கு பராமரிக்கப்படுகிற, நீடித்த அமைதியும் நிறை வாழ்வுமுடைய, உயிர், உடைமை, மான மரியாதை ஆகியவற்றுக்கு மதிப்பளிக்கப்படுகிற ஊரை நோக்கிச் செல்கிறது. இந்த இரண்டு பாதைகளில் எந்தப் பாதையில் அவன் நடந்து செல்வான்?

சட்டமும் ஒழுங்கும் அமைதியும் உள்ள ஊருக்குச் சென்றடையும் பாதையில் தான் நிச்சயமாக அவன் நடந்து செல்வான்.

சட்டம் ஒழுங்கு சீர் குலைந்து, அச்சம் நிறைந்த ஊரின் பாதையில் சென்றுவிட்டு, பிறகு விதியை ஆதாரமாகக் காட்டுவதும் அறிவுடைய எந்த மனிதனுக்கும் சாத்தியமாகாது.

அப்படியானால் மறுமை விவகாரத்தில் சுவனத்தின் பாதையை விடுத்து நரகத்தின் பாதையில் ஏன் மனிதன் செல்கிறான்? பிறகு விதியை அதற்கு ஏன் ஆதாரமாகக் காட்டுகிறான்?

இன்னோர் உதாரணம்:

நோயாளியைப் பார்க்கிறோம். மருந்து உட் கொள்ளுமாறு அவருக்குச் சொல்லப்படுகிறது. மனம் ஒப்பாதிருக்கும் நிலையிலும் அதனை அவர் அருந்துகிறார். மேலும் அவருக்குத் தீங்கு அளிக்கக் கூடிய உணவைத் தவிர்த்துக் கொள்கிறார். அவரது மனம் அந்த உணவைத் பெரிதும் விரும்பும் நிலையிலும் அதனை உட் கொள்வதில்லை. இதுவெல்லாம் நிவாரணமும் நிம்மதியும் கிடைப்பதற்காகத்தான்.

அவர் மருந்தையும் உட்கொள்ளாமல், தீங்கு விளைவிக்கக் கூடிய உணவையும் தவிர்க்காமல், சாவின் விளிம்புக்கு வந்து, விதியை ஆதாரமாகக் காட்டுவது அறிவுடைமையல்ல. பிறகு அல்லாஹ் வும் அவனுடைய றஸூ லும் ஏவிய செயல்களை மனிதன் ஏன் விட்டு விடுகிறான்? அவர்கள் தடை செய்த காரியங்களை ஏன் செய்கிறான்? பிறகு அதற்கு விதியை ஏன் ஆதாரமாகக் காட்டுகிறான்?

7- கடமைகளை விட்டு விடுவதற்கும் பாவங்களைச் செய்வதற்கும் விதியை ஆதாரமாகக் காட்டுகிற ஒருவர் மீது வேறொரு மனிதர் அநீதி இழைத்தால், அவரது பொருளை அபகரித்தால், அவரது மரியாதைக்கு களங்கம் ஏற்படுத்தினால் அதற்கு விதியை ஆதாரமாகக் காட்டினால், அதாவது என்னை நீ நிந்திக்காதே, எனது அத்து மீறல் அல்லாஹ் விதித்த விதிப்படியே நடந்தது என்று கூறினால் அந்த ஆதாரத்தை அவர் ஏற்றுக் கொள்வாரா? மாட்டார்தானே?

வேறொருவர் அவருக்கு அக்கிரமம் செய்து கொண்டு விதியை ஆதாரமாகக் காட்டுவதை அவர் ஏன் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை? ஆனால், அவர் அல்லாஹ்வுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளில் அக்கிரமம் செய்து கொண்டு அதற்கு விதியை எபப்படி ஆதாரமாகக் காட்டுகிறார்?

வரலாற்றில் கூறப்படுகிறது: அமீருல் முஃமினீன் உமர் இப்னு கத்தாப் (றழி) அவர்களிடம் கை வெட்டப்பட வேண்டிய அளவுக்கு குற்றம் புரிந்த பக்காத் திருடன் ஒருவன் கொண்டு வரப்பட்டான். உமர் (றழி) அர்வகள் அவனது கையை வெட்டும்படி ஏவினார்கள்.

அப்போது அவன் கூறினான்: அமீருல் முஃமீன் அவர்களே,! அல்லாஹ் விதித்த விதிப்படிதான் நான் திருடினேன்.

உமர் (றழி) அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்: நாங்கள் உனது கையை வெட்டுவதும் அல்லாஹ் விதித்த விதிப்படிதான்.

விதியின் மீது நம்பிக்கை கொள்வதன் மகத்தான பயன்களுல் சில:

1- காரண காரியங்களைச் செய்யும் போது அந்தக் காரணியின் மீதே சார்பு கொள்ளாமல் அல்லாஹ்வின் மீது முழுவதுஞ் சார்பு கொள்வது. ஏனெனில், அல்லாஹ் விதித்த விதிப்படியே ஒவ்வொன்றும் நடக்கிறது.

2- நாடிய காரியம் நிறைவேறிடும் போது, மனிதன் தற்பெருமை கொள்ளாதிருப்பது. ஏனெனில், அது நிறைவேறியது அல்லாஹ்வின் அருளினாலாகும். அவன்தான் நன்மை மற்றும் வெற்றிக்கான காரணிகளை நிர்ணயித்து வைத்தான். அது குறித்து மனிதன் தற்பெருமை கொள்வது இந்த அருட் கொடைக்கு நன்றி செலுத்துவதை விட்டும் அவனை மறக்கடித்து விடும்.

3- அல்லாஹ் நிர்ணயித்த விதிப்படி காரியங்கள் நடைபெறுகிற போது அது குறித்து மனிதன் மன நிம்மதியும், சாந்தியும் அடைவது - தான் விரும்பியது தவறிவிட்டதே என்றோ, தான் வெறுக்கும் காரியம் நடந்து விட்டதே என்றோ மனக்கலக்கம் அடைவதில்லை. ஏனெனில், அது வானம் மற்றும் பூமியின் ஆட்சியதிகாரம் யார் கைவசம் உள்ளதோ அந்த ஏக இறைவன் நிர்ணயித்துள்ள விதிப்படி ஏற்பட்டதாகும். அது சந்தேகமின்றி நடந்தே தீரும்.

இது குறித்து அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

"பூமியிலோ, அல்லது உங்களிலோ சம்பவிக்கிற எந்தச் சம்பவமும் - அதனை நாம் உண்டாக்குவதற்கு முன்னரே (லவ்ஹுல் மஹ்ஃபூள்) ஏட்டில் இல்லாமலில்லை, நிச்சய மாக அது அல்லாஹ்வுக்கு மிக எளிதா னதேயாகும். உங்களை விட்டுத் தவறிப் போன ஒன்றின் மீது நீங்கள் துக்கப்படாமல் இருக்கவும், அவன் உங்களுக்கு அளித்த வற்றின் மீது நீங்கள் (அதிகம்) மகிழாதி ருக்கவும் (இதனை உங்களுக்கு அல்லாஹ் அறிவிக்கிறான்) கர்வம் கொண்டு தற்பெருமை யடிப்பவர்கள் எவரையும் அல்லாஹ் நேசிப்பதில்லை." (57:22-23)

عجبا لأمر المؤمن إنّ أمره كله خير، وليس ذلك لأحد إلاّ للمؤمن، إن أصابته سراء شكر، فكان خيرا له، وإن أصابته ضرّاء صبر فكان خيرا له.

அண்ணல் நபி ﷺ அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: ஓர் இறை நம்பிக்கையாளரின் நிலைமை குறித்து ஆச்சரியப்படுகிறேன். அவனுடைய விஷயங்கள் அனைத்தும் நன்மையாகவே உள்ளன. இறை நம்பிக்கையாளனுக்கே தவிர வேறு யாருக்கும் இந்நிலை வாய்க்கப் பெறவில்லை. அவனுக்கு மகிழ்வு நிலை ஏற்றட்டால் (இறைவனுக்கு) நன்றி செலுத்துகிறான், அது அவனுக்கு நன்மையாக அமைகிறது. ஏதேனும் துன்பம் ஏற்பட்டால் பொறுமை காக்கிறான். அதுவும் அவனுக்கு நன்மையாக ஆகிறது: (முஸ்லிம)

விதி பற்றிய கொள்கையில் வழி தவறிய இரு குழுக்கள்:

ஒரு குழு ஜபரிய்யா என்போர். இவர்கள் சொல்கிறார்கள்: மனிதன் தனது செயலில் நிர்ப்பந்திக்கப்படுபவனாக இருக்கிறான். அவனு-க்கு அதில் சுய நாட்டமோ ஆற்றலோ இல்லை.

இரண்டாவது குழு அல்கத்ரிய்யா என்போர். இவர்கள் கூறுகிறார்கள்: மனிதன் தனது செயலில் சுய விருப்பத்துடனும் ஆற்றலுடனும் தனி நிலையுடையவனாக இருக்கிறான்: அதில் இறைவனின் நாட்டத்திற்கோ ஆற்றலுக்கோ எந்த சம்பந்தமும் கிடையாது.

முதல் குழுவினருக்கு இறை மார்க்கமும், நடைமுறையும் அளிக்கும் பதில்:

இறை மார்க்கம்:

நிச்சயமாக அல்லாஹ் மனிதனுக்கு சுய நாட்டமும் விருப்பமும் இருக்கச்செய்து அவனுடன் அவனது செயலை இணைத்துள்ளான்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“உங்களில் இவ்வுலகை நாடுவோரும் உள்ளனர். மறுவுலகத்தை நாடுவோரும் உளளனர்” (3:152)

மேலும் கூறுகிறான்:

“ (நபியே!) தெளிவாகக் கூறிவிடும்! இது உங்கள் இறைவனிடம் இருந்து வந்துள்ள சத்தியமாகும். இனி நம்பிக்கை கொள்ள விரும்புவோர் நம்பிக்கை கொள்ளட்டும். நிராகரிக்க விரும்புவோர் நிராரிக்கட்டடும்.

(நிராரிக்கக்கூடிய கொடுமையாளர்களுக்குத் திண்ணமாக நாம் ஒரு நெருப்பை தயார் செய்து வைத்திருக்கிறோம். அதன் சுவாலை-கள் அவர்களைச் சுற்றி வளைத்துக் கொள்கின்றன." (18:29)

இன்னும் கூறுகிறான்:

"எவர் ஸாலிஹான (நல்ல) அமல் செய்கிறாரோ (அது) அவருக்கே நன்மையாகும், எவர் பாவம் செய்கிறாரோ (அது) அவருக்கே கேடாகும் - அன்றியும் உம்முடைய இறைவன் (தன்) அடியார்களுக்குச் சிறிதும் அநியாயம் செய்பவன் அல்லன்." (41:46)

நடை முறை: உண்ணல், பருகல், கொடுக்கல் வாங்கல் போன்ற சுய நாட்டத்துடன் செய்கிற செயல்க- ளுக்கும், காய்ச்சலினால் ஏற்படும் நடுக்கம், மாடியில் இருந்து விழுதல் போன்ற சுய நாட்டமின்றி நடைபெறுகிற செயல்களுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டை ஒவ்வொரு மனிதனும் நன்கு அறிகின்றான். முதல் வகையில் எவ்வித நிர்ப்பந்தமுமின்றி, நாட்டத்துடன் செயல்படுகிற சுயாதிகாரம் உடையவனாக மனிதன் இருக்கிறான். இரண்டாவது வகையில் சுயாதிகாரமற்றவனாகவும், நடைபெற்றதை நாடாதவனாகவும் இருக்கிறான்.

இரண்டாவது குழுவினருக்கு இறை மார்கமும், பகுத்தறிவும் அளிக்கும் பதில்:

இறை மார்க்கம்:

அல்லாஹ்தான் ஒவ்வொரு பொருளையும் படைத்தான். ஒவ்வொன்றும் அவனது நாட்டத்தின் படியே நடைபெறுகிறது.

அல்லாஹ் குர்ஆனில் மனிதர்களின் செயல்கள் யாவும் அல்லாஹ்வின் நாட்டத்தின்படியே நிகழ்கின்றன என்பதைத் தெளிவாகக் கூறியுள்ளான்.

ஓரிடத்தில்:

“அல்லாஹ் நாடியிருந்தால், தங்களிடம் தெளிவான அத்தாட்சிகள் வந்த பின்னரும், அத்தூதுவர்களுக்குப் பின் வந்த மக்கள் (தங்களுக்குள்) சண்டை செய்து கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். ஆனால், அவர்கள் வேறுபாடுகள் கொண்டனர். அவர்களில் ஈமான் கொண்டோரும் உள்ளனர். அவர்களில் நிராகரித்தோரும் (கா:பிரானோரும்) உள்ளனர். அல்லாஹ் நாடியிருந்தால் அவர்கள் (இவ்வாறு) சண்டை செய்து கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் அல்லாஹ் தான் நாடியவற்றைச் செய்கின்றான்.” (2:253)

இன்னோரார் இடத்தல்:

"மேலும் நாம் நாடியிருந்தால், ஒவ்வோர் ஆத்மாவுக்கும் அதற்குரிய நேர்வழியை நாம் கொடுத்திருப்போம். ஆனால் 'நான் நிச்சயமாக நரகத்தை - ஜின்கள், (தீய) மனிதர்கள் - ஆகிய யாவரையும் கொண்டு நிரப்புவேன்' என்று என்னிடமிருந்து (முன்னரே) வாக்கு வந்துள்ளது.**"** (32:13)

இப்பேரண்டம் முழுவதும் அல்லாஹ்வின் உடைமையாகும். மனிதனும் இப்பேரண்டத்தைச் சேர்ந்தவன்தான். எனவே அவனும் அல்லாஹ்வின் உடைமைதான். ஓர் அடிமை அவனுடைய எஜமானின் உடைமையில் ஆதிக்கம் செலுத்துவது சாத்தியமில்லை. எஜமானனது அனுமதி மற்றும் நாட்டத்தைக் கொண்டே தவிர.

இஸ்லாமியக் கொள்கையின் இலக்குகள்

இஸ்லாமியக் கொள்கையின் இலக்குள் என்பது, அதனைக் கடைப்பிடித்து வாழ்வதனால் விளையும் உயர்ந்த குறிக் கோள்கள், நோக்கங்களைக் குறிக்கும். இவை ஏராளமாகவும் பல்வேறு வகையிலும் உள்ளன. அவற்றுள் சில வருமாறு:-

1- எண்ணத்தையும் வழிபாட்டையும் அல்லாஹ் ஒருவனுக்கே உரித்தாக்குவது. ஏனெனில், அவனே படைத்த இறைவன். அவனுக்கு யாதொரு இணை, துணை இல்லை. எனவே நாடுவதும் வழிபடுவதும் அல்லாஹ் ஒருவனுக்-காகவே என்றிருக்க வேண்டும்.

2- உள்ளத்தில் இந்தக் கொள்கை இல்லா-திருக்கும் போது எப்படிப்பட்ட தடுமாற்றம் ஏற்படுகிறதோ அதிலிருந்து அறிவும் சிந்தனையும் விடுதலை பெறுகிறது.

ஏனெனில், இந்தக் கொள்கையை ஏற்காத மனிதனின் நிலை இருவகைப்படும். ஒன்று, அவனது உள்ளம் எந்த ஒரு கொள்கையையும் ஏற்காமல் புலனுக்குட்பட்ட வற்றை மட்டும் வழிபடுபவனாக இருப்பது. அல்லது வழிகெட்ட கொள்கைகளிலும் மௌட்டீகங்களிலும் சிக்கித் தடுமாறிக் கொண்டிருப்பது.

3- மன அமைதி பெறுவது, சிந்தனை அமைதியாவது:

மனம் கலக்கமடையாது, சிந்தனை தடுமாறாது. ஏனெனில், இந்தக் கொள்கை மீது உறுதியான நம்பிக்கை கொண்ட ஓர் அடியானை அந்தக் கொள்கையானது அவனைப் படைத்தவனிடம் கொண்டு சேர்க்கிறது. தன்னைப பரிபாலித்து

நிர்வகிப்பவனாகவும், சட்டம் வகுத்துத்தரும் அதிபதியாகவும் அவனை அந்த அடியான் ஏற்றுக் கொள்கிறான். அந்த இறைவன் நிர்ணயித்த விதி குறித்து அவனது மனம் நிம்மதி அடைகிறது. அவனது உள்ளம் இஸ்லாத்தின் பால் தெளிவடைகிறது. அதனை விடுத்து பிறிதொரு மார்க்கத்தை அவன் நாடுவதில்லை.

4- அல்லாஹ்வை வணங்கி வழிபடுதலில் வழி தவறிப் போவதை விட்டும் பிற படைப்பி னங்களுடன் இணைந்து வாழ்வதில் வழி பிறழ்ந்து போவதை விட்டும் சிந்தனையும் செயலும் ஈடேற்றம் அடைவது.

ஏனெனில், இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படை-களில் ஒன்று நபிமார்களின் மீது ஈமான் நம்பிக்கை கொள்வதாகும். இந்த நம்பிக்கை, அவர்களின் வழியைப் பின்பற்றி வாழும் மக்களுக்கு சாந்திக்கும் ஈடேற்றத்திற்கும் பொறுப்பேற்கக் கூடியதாக உள்ளது.

5- எந்த விஷயங்களிலும் வன்மையாகவும், உறுதியாகவும் இருத்தல். எவ்வாறெனில், நற் செயல் ஆற்றுவதற்கான எந்த சந்தர்ப்பத்தையும் பயன்படுத்தாமல் விடுவதில்லை. நன்மையை எதிர்பார்த்து, மேலும் பாவம் நடைபெறும்

இடத்தைக் கண்டால் தூர விலகி விடுவது, இறைத் தண்டனைக்கு அஞ்சி.

ஏனெனில், இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படை களில் ஒன்று, மறுமையின் மீதும் நற்கூலி, தண்டனையின் மீதும் நம்பிக்கைக் கொள்வதாகும்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

"ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவரின் செயல்களைப் பொறுத்து சில படித்தரங்கள் உள்ளன. உம் இறைவன் அவர்கள் செய்கிற செயல்களைப் பற்றி கவனமற்றவனாக இல்லை." (6:132)

அண்ணல் நபி ﷺ அவர்கள் பின்வரும் ஹதீதில் இந்த நோக்கத்தின் மீது ஆர்வ மூட்டியுள்ளார்கள்.

المؤمن القوي خير وأحب إلى الله من المؤمن الضعيف وفي كل خير احرص على ما ينفعك واستعن بالله، ولا تعجز وإن أصابك شيء فلا تقل لو أني فعلت كذا وكذا ولكن قل: قدر الله وماشاء فعل فإنّ لو تفتح عمل الشيطان

பலமிக்க இறை நம்பிக்கையாளன் பலவீனமான நம்பிக்கையாளனை விட சிறந்தவனாகவும், அல்லாஹ்வுக்குப் பிரியமானவனாகவும் இருக்கி-றான். ஆனாலும், ஒவ்வொருவரிடமும் நன்மை உண்டு. உனக்குப் பயனளிக்கும் செயல்களில் ஆர்வம் கொள்! மேலும் அலலாஹ்விடம் உதவி

தேடு! இயலாமலாகிவிடாதே! உனக்கு ஏதேனும் துன்பம் ஏறபட்டால் நான் இப்படி இப்படி செய்திருந்தால் இது வந்திருக்காதே எனச் சொல்லாதே! மாறாக, அல்லாஹ் விதித்தது அவன் நாடியதைச் செய்துள்ளான். எனச் சொல். ஏனெனில், இப்படிச் செய்திருந்தால் எனும் நிபந்தனைச் சொல் ஷைத்தானின் செயல்பாட்டிற்கு வழிதிறந்துவிடலாம்.

(முஸ்லிம்)

6- ஆற்றல் மிக்கதொரு சமுதாயத்தை உருவாக்குதல். எத்தகைய சமுதாயமெனில், அது தனது தீனை இறை மார்க்கத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காக, அதன் அடிப்படைகளை வலுப்படுத்துவதற்காக தனது சக்தி முழுவதையும் செலவிட வேண்டும். அல்லாஹ்வின் வழியில் தனக்கு நேரும் எந்தத் துன்பங்களையும் அது பொருட்படுத்தாது.

இது குறித்து அல்லாஹ் இவ்வாறு கூறுகிறான்:

"உண்மையில் இறை நம்பிக்கையாளர்கள் அல்லாஹ்வின் மீது அவனுடைய தூதரின் மீதும் நம்பிக்கைக் கொள்கிறார்கள். பிறகு அவர்கள் எவ்வித ஐயமும் கொள்வதில்லை. மேலும் தங்களுடைய பொருட்களாலும் உயிர் களாலும் அல்லாஹ்வின் வழியில் போராடுகி-

றார்கள். அத்தகையவர்கள் தாம் உண்மையாளர்கள்." (49:15)

7- தனி மனிதர்களையும் சமுதாயங்களையும் சீர்படுத்துவதன் மூலம் இம்மை மறுமையின் நற்பேற்றை அடைவது. நன்மையையும் நன் மதிப்புகளையும் பெறுவது.

இது குறித்து அல்லாஹ் இவ்வாறு கூறுகிறான்:

﴿ مَنْ عَمِلَ صَٰلِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ ﴾

"ஆணாயினும், பெண்ணாயினும் முஃமினாக இருந்து யார் (சன்மார்க்கத்திற்கு இணக்கமான) நற் செயல்களைச் செய்தாலும், நிச்சயமாக நாம் அவர்களை (இவ்வுலகில்) மணமிக்க தூய வாழ்க்கையில் வாழச் செய்வோம் இன்னும் (மறுமையில்) அவர்களுக்கு அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றிலிருந்து மிகவும் அழகான கூலியை நிச்சயமாக நாம் கொடுப்போம்." (16:97)

இவை, இஸ்லாமியக் கொள்கை, கோட்பாட்டின் ஒரு சில குறிக்கோள்களாகும். அல்லாஹ்விடம் நாம் பிரார்த்தனை செய்கிறோம். இக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து வாழும் பேற்றை நமக்கும், முஸ்லிம்கள் அனைவருக்கும் அல்லாஹ் வழங்குவானாக.

டைப்செட்டிங், பக்க அமைப்பு:

எச். எம். ஏ. எச். அபூஅஸ்ஸாம், கா. ஓடை. இலங்கை.

مطابع الناشر العربي
AL-NASHER AL-ARABI P. PRESS